

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI ZBOR

MANDAT

VII

IZREDNA
SEJA

13

SEJNI ZAPISI DRŽAVNEGA ZBORA 13. IZREDNA SEJA

(13. maj 2015)

SLOVENIJA JE DEMOKRATIČNA REPUBLIKA. SLOVENIJA JE PRAVNA IN SOCIALNA DRŽAVA.
SLOVENIJA JE DRŽAVA VSEH SVOJIH DRŽAVLJANOK IN DRŽAVLJANOV, KI TERJEJETA NA TRAJNI IN NEODKLJNJI PRAVICI SLOVENSKEGA NARODA DO SAMODOLČNE.
V SLOVENIJI IMA OBLAST LJUDSTVO DRŽAVLJANKE IN DRŽAVLJANOV, IZVRŠILNO IN SODNO.
PO NAČELU BELTVE OBLASTI NA ZAKONODAVNO, IZVRŠILNO IN SODNO.

UVOD

Državni zbor kot najvišja predstavniška in zakonodajna institucija v Republiki Sloveniji, ki opravlja tudi vse ostale funkcije sodobnega parlamenta, izvaja večji del svojih pristojnosti na rednih in izrednih sejah. Seje javnost lahko spremlja v dvorani ali preko televizijskih in spletnih prenosov.

Vsebina sej pa postane pregledno dostopna v obliki sejnih zapisov.

Državni zbor vsako sejo zvočno posname. Simultano ob zvočnem zajemanju nastaja besedilo, ki je na spletu dostopno s približno polurnim zamikom. V uredništvu sejnih zapisov se ob poslušanju zvočnega posnetka preveri avtentičnost zapisanega, besedilo pa se uredi v skladu s strokovnimi merili prenosa govorjene besede v zapisano. Takšno preverjeno in jezikovno urejeno besedilo na spletnem naslovu zamenja prvi zapis.

Besedilo celotne seje se izda tudi v publikaciji Sejni zapisi Državnega zbora. Sejni zapisi vsebuje dnevni red, sprejet na seji Državnega zbora, kazalo, iz katerega je razviden potek seje in v katerem so točke dnevnega reda in govorniki, osrednji del je besedilo seje, zapisano v prvi osebi, na koncu pa je dodan še indeks govornikov.

Sejni zapisi so zgodovinski dokument in vir za preučevanje parlamentarne zgodovine, tradicije, predstavniške demokracije in jezikovne kulture.

Sejni zapisi Državnega zbora. 13. izredna seja (13. maj 2015)

ISSN 2385-9490

Pripravil: Dokumentacijsko-knjižnični oddelek

Urednici: Tatjana Mirt Kavšek, dr. Vesna Moličnik

Izdajatelj: Državni zbor

Naslov: Šubičeva 4, 1102 Ljubljana

Telefon: +386 1 478 94 00

Leto izida publikacije: 2016

www.dz-rs.si

DNEVNI RED 13. IZREDNE SEJE

1. točka dnevnega reda: LISTA KANDIDATK ZA MINISTRICI, EPA 479-VII
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI PRIDRUŽITVENEGA SPORAZUMA MED EVROPSKO UNIJO IN EVROPSKO SKUPNOSTJO ZA ATOMSKO ENERGIJO IN NJUNIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER REPUBLIKO MOLDAVIJO NA DRUGI STRANI (MPSAEMD), EPA 491-VII
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI PRIDRUŽITVENEGA SPORAZUMA MED EVROPSKO UNIJO IN EVROPSKO SKUPNOSTJO ZA ATOMSKO ENERGIJO IN NJUNIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER GRUZIJO NA DRUGI STRANI (MPSAEGE), EPA 492-VII
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O PRIDRUŽITVI MED EVROPSKO UNIJO IN EVROPSKO SKUPNOSTJO ZA ATOMSKO ENERGIJO IN NJUNIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER UKRAJINO NA DRUGI STRANI (MSPAUEK), EPA 496-VII

VSEBINA

Določitev dnevnega reda	6
1. točka dnevnega reda: LISTA KANDIDATK ZA MINISTRICI, EPA 479-VII	6
DR. MIROSLAV CERAR	6
PETER VILFAN	7
MIRJAM BON KLANJŠČEK	8
MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK	8
JOŽE TANKO	9
FRANC JURŠA	10
MATJAŽ NEMEC	11
MIHA KORDIŠ	13
LJUDMILA NOVAK	15
MIRJAM BON KLANJŠČEK	16
MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK	16
DR. LÁSZLÓ GÖNCZ	16
DR. SIMONA KUSTEC LIPICER	17
PRIMOŽ HAINZ	18
MAG. MATEJ TONIN	19
IVAN ŠKODNIK	20
ANDREJ ČUŠ	21
BENEDIKT KOPMAJER	23
MAG. BOJANA MURŠIČ	23
ANDREJA POTOČNIK	25
LJUDMILA NOVAK	25
MAG. ANDREJ ŠIRCELJ	26
IRENA KOTNIK	27
UROŠ PRIKL	28
FRANC LAJ	28
ŽAN MAHNIČ	29
MARJANA KOTNIK POROPAT	31
MARJAN DOLINŠEK	32
JELKA GODEC	33
JANKO VEBER	34
VESNA VERVEGA	35
FRANC BREZNIK	36
MATJAŽ NEMEC	36
MATJAŽ NEMEC	37
VIOLETA TOMIČ	37
JOŽEF HORVAT	38
ANJA BAH ŽIBERT	39
EVA IRGL	39
MARKO FERLUGA	40
MARIJA BAČIČ	41
DR. VINKO GORENAK	41
ROBERTO BATTELLI	42
MIHA KORDIŠ	42
MAG. ALEKSANDER KAVČIČ	44
DR. VINKO GORENAK	44
2. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI PRIDRUŽITVENEGA SPORAZUMA MED EVROPSKO UNIJO IN EVROPSKO SKUPNOSTJO ZA ATOMSKO ENERGIJO IN NJUNIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER REPUBLIKO MOLDAVIJO NA DRUGI STRANI (MPSAEMD), EPA 491-VII	45

JOŽEF HORVAT	45
DR. MATEJ T. VATOVEC	46
JOŽEF HORVAT	46
3. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI PRIDRUŽITVENEGA SPORAZUMA MED EVROPSKO UNIJO IN EVROPSKO SKUPNOSTJO ZA ATOMSKO ENERGIJO IN NJUNIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER GRUZIJO NA DRUGI STRANI (MPSAEGE), EPA 492-VII	47
JOŽEF HORVAT	47
4. točka dnevnega reda: PREDLOG ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O PRIDRUŽITVI MED EVROPSKO UNIJO IN EVROPSKO SKUPNOSTJO ZA ATOMSKO ENERGIJO IN NJUNIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER UKRAJINO NA DRUGI STRANI (MSPAUEK), EPA 496-VII.....	48
DR. MATEJ T. VATOVEC	48
1. točka dnevnega reda – NADALJEVANJE	49
JANI (JANKO) MÖDERNDORFER	49
MIHA KORDIŠ	49
ANDREJA KATIČ	50
ANDREJA KATIČ	50
DR. MAJA MAKOVEC BREŇČIČ	50
DR. MAJA MAKOVEC BREŇČIČ	50

Državni zbor VII. mandat

13. izredna seja
13. maj 2015

Predsedujoči: dr. Milan Brglez.....predsednik Državnega zbora
Primož Hainz.....podpredsednik Državnega zbora

Seja se je začela 13. maja 2015 ob 12.02.

PRESEDNIK JANKO VEBER: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospe in gospodje!
PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, Začenjam 13. izredno sejo Državnega zbora, ki sem jo sklical na podlagi prvega odstavka 58. člena in drugega odstavka 60. člena Poslovnika Državnega zbora.

Obveščen sem, da se današnje seje ne morejo udeležiti naslednji poslanke in poslanci: mag. Tanja Cink, gospa Janja Sluga, dr. Jasna Murgel, gospa Ksenija Korenjak Kramar, mag. Lilijana Kozlovič do 14. ure, mag. Margareta Guček Zakošek od 14.30 do 17. ure, Luka Mesec, Matjaž Hanžek in mag. Dušan Verbič.

Na sejo sem vabil predsednika Vlade dr. Mira Cerarja, kandidatko za ministrico za obrambo ter kandidatko za ministrico za izobraževanje, znanost in šport k 1. točki dnevnega reda ter predstavnike Vlade k vsem točkam dnevnega reda. Vse prisotne lepo pozdravljam!

Prehajamo na **določitev dnevnega reda** 13. izredne seje Državnega zbora. Predlog dnevnega reda ste prejeli v petek, 8. maja 2015, s sklicem seje. O predlogu dnevnega reda bomo odločali v skladu s prvim odstavkom 64. člena Poslovnika Državnega zbora. Predlogov za širitev dnevnega reda seje nisem prejel. Zboru predlagam, da za današnjo sejo določi dnevni red, kot ste ga prejeli s sklicem.

Prehajamo na odločanje. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Glasujemo. Navzočih je 74 poslank in poslancev, za je glasovalo 73, proti nihče.

(Za je glasovalo 73.) (Proti nihče.)

Ugotavljam, da je dnevni red 13. izredne seje Državnega zbora določen.

Prehajamo na **1. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO LISTE KANDIDATK ZA MINISTRICI.**

Na podlagi prvega odstavka 112. člena Ustave Republike Slovenije ter prvega odstavka 229. in 234. člena Poslovnika Državnega zbora je predsednik Vlade dr. Miro Cerar predlagal

Državnemu zboru imenovanje dveh ministric Vlade. Predloga kandidatur za obe ministrici je predsedniku Državnega zbora predložil 29. aprila 2015.

Predsednik Vlade Državnemu zboru tako predlaga, da imenuje gospo Andrejo Katič za ministrico za obrambo ter dr. Majo Makovec Brenčič za ministrico za izobraževanje, znanost in šport. Predsednik Vlade je predlagal Državnemu zboru, da v skladu z 232. členom Poslovnika Državnega zbora glasuje o Listi kandidatov za ministrici kot celoti.

Besedo dajem predsedniku Vlade dr. Miru Cerarju za dopolnilno obrazložitev predloga o imenovanju.

DR. MIROSLAV CERAR: Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovani poslanke in poslanci!

29. aprila sem vam v imenovanje za položaj novega ministra oziroma ministrice za obrambo kot kandidatko predlagal vašo dosedanjo kolegico in podpredsednico Državnega zbora, poslanko Andrejo Katič.

Andreja Katič je po pridobljeni diplomii na Pravni fakulteti Univerze v Mariboru svojo poklicno pot začela na Mestni občini Velenje, kjer je od leta 1998 do potrditve poslanskega mandata v aktualnem sklicu Državnega zbora opravljala delo direktorice občinske uprave. Pri svojem delu se je tako srečevala z nalogami, ki so bile neposredno vezane na delovanje lokalnih institucij ter gospodarstva. Ob tem jo je delo na projektih, s pomočjo katerih je občina uspešno črpala evropska sredstva, dodatno utrdilo v prepričanju, da je treba primere dobrih praks nadgrajevati s fleksibilnimi ter inovativnimi pristopi, če želimo v polni meri izkoristiti razvojne potenciale okolja, v katerem delujemo. Ves čas dela na občini je aktivno sodelovala v Združenju mestnih občin Slovenije ter v Skupnosti občin Slovenije, kjer je vrsto let vodila Komisijo za pravna in zakonodajna vprašanja. Za dosežke, ki so izjemnega pomena za razvoj lokalne samouprave ter širitev vloge Skupnosti občin Slovenije, je prejela tudi posebno priznanje.

Med leti 2009 in 2013 je bila članica Upravnega odbora Univerze v Mariboru, med leti

2007 in 2014 članica Sveta Zdravstvenega doma Velenje in med leti 2004 in 2008 predsednica Sveta zavoda Knjižnice Velenje. Kot predstavnica občin je sodelovala v Nadzornem svetu za Operativni program krepitve regionalnih razvojnih potencialov in za Operativni program razvoja okoljske in prometne infrastrukture, kot predsednica skupščine Komunalnega podjetja Velenje ter predsednica Nadzornega sveta Elektra Maribor pa je nabrala neprecenljive izkušnje na gospodarskem področju. Andreja Katič se je uspešno preizkusila tudi v vlogi komisarke projekta Velenje – Unicefovo otrokom prijazno mesto, ko je bilo z razglasitvijo Velenja za najvarnejše slovensko mesto za leto 2013 nagrajeno delo Sosveta za izboljševanje varnosti občank in občanov, v katerem je aktivna še danes. Vsa leta delovanja v okviru občine je tvorno delovala in sodelovala tudi s štabom Civilne zaščite v Velenju.

Poslanica in podpredsednica Državnega zbora Republike Slovenije Andreja Katič je tako pri svojem dosedanem delu pridobila bogate organizacijske in vodstvene izkušnje. Prav tako pa si je že pred poslanskim mandatom kot dolgoletna članica Socialnih demokratov nabrala pomembne politične izkušnje. Kot ponudbo za opravljanje funkcije podpredsednice Državnega zbora je tudi ponudbo za opravljanje funkcije obrambne ministrice sprejela odgovorno, saj želi tudi s svojim političnim udejstvom prispevati k nadaljnjemu utrjevanju položaja Slovenije doma in na tujem. V svoji viziji o vodenju Ministrstva za obrambo napoveduje, da si bo aktivno prizadevala za stabilnost obrambnega sistema kot osnovo za učinkovito ter uspešno izvajanje poslanstva zagotavljanja ustrezne varnosti države.

Pri tem bo v ospredje svojega delovanja postavila zagotavljanje ustreznega odzivanja Slovenske vojske na spremembe v mednarodnem varnostnem okolju ter pripravljenost slovenskega sistema zaščite in reševanja na odzivanje na naravne in druge nesreče. V skladu s spreminjanjem in nepredvidljivostjo varnostnih groženj v širši regiji in svetu, ki terjajo stalno prilagajanje obrambnega sistema, je pripravljena v okviru evroatlantskih integracij oziroma večnacionalnega sodelovanja v okviru različnih pobud oziroma tako imenovane pametne obrambe izkoristiti priložnosti, ki so na voljo za razvoj specializiranega prispevka Slovenije, kjer je mogoče z manjšimi projekti doseči učinkovitost tudi za manj denarja. Prav tako je mnenja, da mora Obveščevalno varnostna služba Ministrstva za obrambo pri svojem delu strogo upoštevati zakonske okvire svojega delovanja ter biti pod stalnim nadzorom parlamentarne komisije. Na podlagi povedanega predlagam, da Andrejo Katič Državni zbor imenuje na funkcijo ministrice za obrambo.

In zdaj še moj predlog za imenovanje na položaj ministrice za izobraževanje, znanost in šport, kamor sem predlagal dr. Majo Makovec Brenčič ... Ali mi čas poteka? Torej, potem bom zelo na kratko povzel še to. Kot veste, je do zdaj opravljala funkcijo prorektorice Univerze v Ljubljani in bila zelo mednarodno aktivna. V obdobju od leta 2010 do leta 2013 je vodila celo svet tako imenovanega NAKVIS in na Ekonomski fakulteti delovala kot prodekanja na področju razvoja strategije, mednarodnega umeščanja in kakovosti. Je odlična poznavalka zagotavljanja kakovosti izobraževanja, razvojnih trendov v izobraževanju in znanosti ter na mednarodnem področju prav tako pokriva vse te zadeve. Njena bibliografija obsega preko 400 znanstvenih in strokovnih objav in skoraj četrtletje že deluje na področju izobraževanja ter je bila in je članica pomembnih domačih univerzitetnih in mednarodnih teles, organov in tako dalje. Naj še omenim, da se je prav tako aktivno vključevala v nekatere aktivnosti delovanja športa v Sloveniji. Kot veste, zagovarja vse tisto, kar potrebujemo ta hip za razvoj šolstva, predvsem pa tudi za razvoj znanosti in visokošolskega izobraževanja. Ima številne konstruktivne ideje, predvsem tudi vizijo povezovanja znanosti in visokega šolstva z gospodarstvom. Zavzema se za uvedbo fleksibilnejših učnih okolij in profesionalnega razvoja pedagoških delavcev. Prav tako se zaveda potrebe po sprejetju ustreznega novega zakona o visokem šolstvu in zakona o raziskovalni inovacijski dejavnosti. Na podlagi vsega tega in tistega, kar je tudi že predstavila pred pristojnim odborom, zanesljivo upravičuje kandidaturu na to funkcijo, zato vas pozivam in vam predlagam, da tudi prof. dr. Majo Makovec Brenčič imenujete za ministrico za izobraževanje, znanost in šport. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: V skladu z 230. členom Poslovnika Državnega zbora sta se kandidatki predstavili pristojnima delovnim telesoma ter odgovarjali na vprašanja članic in članov odbora. Iz poročil pristojnih delovnih teles izhaja, da sta bili predstavitvi kandidatki ustrezni. Poročili pristojnih delovnih teles z mnenji ste prejeli.

Poročilo Odbora za obrambo bo predstavil predsednik gospod Peter Vilfan.

PETER VILFAN (PS ZaAB): Spoštovani predsednik, kolegice in kolegi, spoštovani predsednik Vlade, člani Vlade in ostali prisotni!

Kandidatka za ministrico za obrambo Andreja Katič se je Odboru za obrambo predstavila na 7. nujni seji. Kandidatka namerava v ospredje svojega ministrovanja postaviti pripravljenost za odzivanje na spremembe v mednarodnem varnostnem okolju, pripravljenost Slovenske vojske za delovanje v skladu z varnostno in zunanjo politiko ter pripravljenost zaščite in reševanja na odzivanje ob naravnih nesrečah. Po njenih besedah smo v

obdobju negotove mednarodne varnostne situacije, in čeprav Slovenija svojo obrambo zagotavlja v sistemu kolektivne varnosti Nata in Evropske unije, nas to, kot pravi, ne odvezuje obveznosti skrbeti za lastno varnost. Krize, s katerimi se sooča svet, so tudi naše krize, in je naša odgovornost, da jih rešujemo, je dodala. Nasploh je po njenem mnenju treba izboljšati pripravljenost obeh sistemov, tako vojaškega kot sistema zaščite in reševanja. Med glavnimi prioritetami njenega morebitnega ministirovanja je kandidatka izpostavila zaustavitev trenda upada zaposlitev ter sredstev za modernizacijo in razvoj. Kandidatka je izpostavila, da je potrebno stabilno in predvidljivo financiranje obeh sistemov, tako obrambnega kot tudi sistema zaščite in reševanja. Želi si tudi, da bi Slovenija lahko izpolnjevala mednarodne zaveze in višino izdatkov za obrambo dvignila na ustrezno raven BDP, a se zaveda realnih možnosti.

Precejšnji del svoje predstavitve je kandidatka namenila težavam, ki pestijo obrambni sistem. Kot enega najtežavnejših je izpostavila kadrovskega področje, med drugim nepopolnost enot, saj sedanja kadrovska zasedenost ne dosega načrtov, tudi zaradi nenadomeščanja kadrov. Prav tako je težava nedoseganje razmerja enega častnika na dva podčastnika in pet vojakov. Kandidatka se strinja tudi, da zakonodaja s področja obrambe nujno potrebuje prenovu. Pri svojem delu pa si bo prizadevala tudi za boljše razmerje med pripadniki stalne sestave in pogodbene rezerve Slovenske vojske. Poslanci so večkrat omenili tudi zelo nizke vojaške plače in posledične socialne stiske, kandidatka pa se strinja, da je plača zelo nizka, obenem pa vojake pestijo tudi pogodbe za določen čas, je dodala. Zato namerava nameniti veliko pozornost urejanju kadrovskih vprašanj. Glede statusa vojaka po 45. letu je razmišljala, da bi bilo treba več navora vložiti v omogočanje prekvalifikacije vojakov in prehod na druga delovna mesta znotraj javnega sektorja. Z dodatnimi spodbudami bi lahko omogočali tudi prezaposlovanje v gospodarstvo, je še razmišljala.

Opozorila je tudi na zniževanje števila zaposlenih v upravnem delu obrambnega ministirovanja zaradi upokojevanja. Po njenem mnenju se ne sme dopustiti, da neke generacije v sistemu ne bi bilo, zato si bo, če bodo možnosti take, prizadevala, da se ta trend nadaljuje. V zvezi z ravnanjem prejšnjega obrambnega ministra Janka Vebra je Katičeva dejala, da na podlagi razpoložljivih dokumentov ni mogoče z gotovostjo trditi, da je storil kaj nezakonitega, pač pa sama verjame, da je ravnal v dobrobit države. Kot je poudarila, pa svoje naloge ni opravila Obveščevalno varnostna služba Ministrstva za obrambo, zato je napovedala, da bo sprejela odstop direktorja OVS Gorazda Rednaka. Kandidatka si bo, če bo potrjena v Državnem zboru, prizadevala za

nadaljnje sodelovanje in izobraževanje lokalnih ter regionalnih štabov civilne zaščite in županov. Ob naravnih nesrečah namreč le dovolj hitra reakcija lahko prepreči hude posledice in zagotovo čim manjšo škodo. Kandidatka je ob zaključku izpostavila, da bo znotraj ministirovanja ohranjala konstruktivne delovne odnose med vsemi strukturami.

Aktivno si bo prizadevala za vzpostavitev čim širšega soglasja vseh političnih strank v državi in izrazitejšo podporo strokovne in tudi splošne javnosti, kar je predpogoj za nadaljnji učinkovit razvoj in delovanje obrambnega sistema, pa tudi sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Dotaknila se je tudi sodelovanja in nadzora. Menila je, da je potrebno odlično sodelovanje vseh najpomembnejših akterjev, to je Odbora za obrambo Državnega zbora ter Vlade, ki predstavlja politično in izvršilno raven, Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb, kot tudi Varuha človekovih pravic. Zavzemala se bo tudi za dober odnos s predsednikom republike kot vrhovnim poveljnikom Slovenske vojske. Prav tako želi imeti dober kontakt s predsednikom Vlade, saj bodo potrebna številna usklajevanja za zagotovitev potrebnih finančnih sredstev za delovanje in primerno pripravljenost obeh sistemov. Člani odbora so imeli potem za kandidatko tudi številna vprašanja, na katera je kandidatka tudi odgovorila, odbor seznanila s svojimi stališči, pogledi in mnenji, na mnoga vprašanja odgovorila tudi zelo konkretno in natančno, kar je bolj izjema kot pravilo na takih predstavitev. Odbor za obrambo je na koncu opravil še glasovanje. Z 8 glasovi za in 4 proti je ocenil, da je bila predstavitve kandidatke za ministrico za obrambo primerna, in to pomeni, da je primerna tudi kot kandidatka za to mesto. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Poročilo Odbora za izobraževanje, znanost, šport in mladino bo predstavila predsednica mag. Mirjam Bon Klanjšček.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS ZaAB): Hvala lepa. Spoštovani!

Prof. dr. Maja Makovec Brenčič, ki je predlagana za ministrico za izobraževanje, znanost in šport, se je v skladu s 112. členom Ustave Republike Slovenije ter prvim in drugim odstavkom 230. člena Poslovnika Državnega zbora predstavila članicam in članom Odbora za izobraževanje, znanost, šport in mladino ter odgovarjala na njihova vprašanja. Predlagana kandidatka za ministrico je v uvodni predstavitvi predstavila svoje preteklo delo in poglede na področje, ki naj bi ga vodila v prihodnje. Pojasnila je, da je celotna vertikala šolstva in izobraževanja tista, ki jo moramo gledati poveljivo in v duhu celovitega razvoja. Na področju visokošolskega izobraževanja načrtuje razvoj celovitega modela ugotavljanja in zagotavljanja kakovosti. Po njenem mnenju je

treba povezati vse tisto, kar je na tem področju že opravljenega, evalvacije, pristope znotraj mednarodnih raziskovanj in primerljivih študij, ki so se na dovisokošolski ravni že izvedli, ter kontinuirano in sistematično ugotavljati, na katerem področju je pomembno zagotavljati takšno kakovost na vertikalni, ki bo čim bolj primerljiva s sistemi, s katerimi se najraje primerjamo. Usmeritev razvoja v prihodnje je tudi dialog o razvojni perspektivi mreže osnovnih in srednjih šol, javne mreže izobraževanja odraslih in pri tem znova povezati vsa dognanja, ki že obstajajo ter na tej osnovi graditi naprej.

Dotaknila se je tudi področja razvoja različnih oblik povezovanja z gospodarstvom, od uvajanja vajeništva do pilotskih primerov razvoja dualnega sistema, tako v strokovnem, poklicnem kot tudi višješolskem izobraževanju. Kot velik izziv vidi tudi vpeljevanje fleksibilnejših učnih okolij v povezavi z razvojem vseh vrst tehnologij ter profesionalni razvoj pedagoških delavcev. Potrebno je tudi sprejetje novega zakona o visokem šolstvu in zakona o raziskovalni inovacijski dejavnosti, zagotoviti se mora avtonomija visokošolskih in raziskovalnih institucij. Zaradi preobremenjenosti NAKVIS z različnimi programi bo treba narediti premik na institucionalno akreditacijo, zagotoviti inovativna učna okolja in prožnejše oblike študija ter omogočiti intenzivnejšo povezavo izobraževanja in raziskovanja. Povezava trikotnika znanost–izobraževanje–gospodarstvo mora delovati karseda povezljivo in s tem omogočiti priložnosti za razvoj. Povedala je tudi, da se na področju športa pripravlja zakon o športu in dodala, da je na tem področju še veliko odprtih vprašanj, tudi glede povezljivosti s področjem zdravja in kakovostjo življenja.

Razpravljalke in razpravljavci so po predstavitvi kandidatke za ministrico želeli podrobnejše odgovore na nekatera vprašanja. Kandidatka je odgovorila na zastavljena vprašanja ter prisotne na seji odbora seznanila s svojimi stališči, pogledi in mnenji, kot tudi s konkretnimi predlogi za ukrepanje na posameznih izpostavljenih področjih delovanja Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport. Podrobnejša predstavitev kandidatke, vprašanja prisotnih na odboru in odgovori kandidatke so razvidni iz magnetograma seje odbora. Po končani predstavitvi predlagane kandidatke je odbor z 10 glasovi za in 4 glasovi proti sprejel mnenje, da je bila predstavitev prof. dr. Maje Makovec Brenčič kot kandidatke za ministrico za izobraževanje, znanost in šport ustrezna. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Prehajamo na predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke, zanjo gospod Jože Tanko.

JOŽE TANKO (PS SDS): Hvala lepa za besedo. Vsem lep pozdrav!

Kakorkoli obračamo zadeve, Slovenija plačuje hud davek na nove na hitro izbrane obraze brez izkušenj, brez ustrezne strankarske preverbe, dvomljivih in nepreverjenih kompetenc in šibke avtoritete. Dela zaradi dela imamo v tem mandatu preveč, saj se ta vlada praktično že cel mandat, od ustanovitve, od imenovanja naprej, ukvarja samo s kadrovanjem ministrov. Nekateri so šli že po nekaj dneh. Za zmago na zadnjih parlamentarnih volitvah sta bili zadosti dve zadevi, vztrajno ponavljanje dr. Cerarja o višjih etičnih in pravnih standardih ter obsodba in zapor Janeza Janše. Oboje se načrtovalcem, izvajalcem in udeležencem projekta SMC in sodno-politične likvidacije Janeza Janše vrača in se je vrnilo kot bumerang. Še nobena vlada se ni tako hitro kadrovske spreminjala kot ta, še nobena ni imela toliko težav z etiko kot ta, še nobena ni imela v svoji sestavi ministra, ki bi kot funkcionar tolikokrat kršil zakone in celo z ustavo zaščitene pravice, kot ravno ta.

Tudi sodna in parlamentarna eliminacija Janeza Janše se je sesula. Kar 58 vas je ob pomoči strokovno zelo dvomljive ekipe tri mesece sodelovalo pri pravnem motiviljenju, pri katerem ste izumili ugotovitveni sklep o prenehanju mandata poslanca. Obe odločitvi projekta eliminacije Janeza Janše iz političnega prostora, sodno in politično, je Ustavno sodišče odpravilo in naravno pravo zmagovalcev zopet postavilo v demokratični okvir. Žal vsi tisti, ki so oziroma ste zavestno sodelovali pri teh neetičnih in neustavnih odločitvah, ki so ali ste iz etike naredili scefrano etiketo, še naprej ostajajo oziroma ostajate na svojih mestih, ostajajo oziroma ostajate ključen faktor odločanja, tudi v izvršni in zakonodajni veji oblasti, torej tudi na politični ravni. Od sebe ne zahtevate ničesar, vedno samo od drugih, kajti vi ravnate po svoji vesti. Stalne reforme vladne ekipe so tudi edine, ki se dejansko dogajajo. Danes je tukaj pred nami ponovno rebalans Vlade. Na vseh drugih področjih je mrtvilo, Vlada kar naprej nekaj proučuje, razmišlja.

Vsebinske razloge oziroma predloge poslancev SDS več ali manj sistematično zavrača, o ključnih zadevah se ni pripravljena pogovarjati, odločitve in rešitve pa s popravki sklepov koalicija prestavlja v daljno prihodnost. Ali pa se, tako kot pri nujni medicinski pomoči, ko ministrica forsira evidentno slabo rešitev, kljub množičnemu nasprotovanju stroke, izvajalcev in javnosti zadevo tišči skozi postopek, vse po preizkušenem starem modelu oziroma receptu, češ narod se naj ukvarja sam s sabo, mi pa bomo ta čas uredili druge zadeve. Predsednik Vlade vsak svoj kadrovske predlog pospremi s kompetencami in zaupanjem v kandidata. Vsak njegov predlog je, da ne rečem, dovolj dober, če že ne najboljši, in od kandidata pričakuje rezultate. Vendar ta mandat še ni prinesel nobenih rezultatov na nobenem področju. Predsednik Vlade dr. Cerar je pri svojih predlogih, tudi kadrovske, zelo nedosleden. Ena ministrica, dr. Stanka Setnikar

Cankar, je odstopila ali bila prisiljena odstopiti zaradi tako imenovanih akademskih honorarjev. Nanjo se je usul plaz obtožb. Toda ministri in predsednik Vlade, ki imajo podobno honorarsko breme, ostajajo in so najbrž nedotakljivi.

Še več, zaradi honorarjev odstopljeno ministrico bo nadomestila kandidatka z enakim bremenom. Toda kje je meja? Kateri, kolikšni in na kakšen način pridobljeni oziroma zasluženi honorarji so sprejemljivi za opravljanje političnih funkcij in kateri ne – na to ni nobenega komentarja, nobenega pojasnila, nobene obrazložitve, in tudi v predlogu predsednika Vlade o tem ne piše nič. Kar pomeni, da predsednik Vlade nima kriterijev, ko predlaga kandidate, ko namesto ministrice, ki je odstopila zaradi honorarjev, predlaga drugo osebo, ki je v istem, se pravi v izobraževalnem sistemu – bila je zaposlena samo na drugi fakulteti – tudi prejela honorarje. In to izgleda tako, kot da se predsednik Vlade norčuje iz nas, ki bomo odločali, in iz javnosti, ki to spremlja. Kljub temu, da javnost to področje honorarjev zanima, tudi mediji o tem ne poročajo skoraj nič. Pa tudi KPK več ne objavlja zaslužkarjev; končala je pri neki namišljeni meji dopustnosti, čeprav višina honorarjev nima popolnoma nobene zveze ne z zakonitostjo, ne s koruptivnostjo, ne z etičnostjo, ne s čimerkoli drugim.

Za enega ministra – gre za Janka Vebra, ki naj bi kršil dva ali tri člene Zakona o obrambi – je predsednik Vlade dr. Cerar predlagal razrešitev in jo tudi izpeljal. Zato bomo danes odločali o novi ministrici za obrambo. Toda za ministra za pravosodje mag. Klemenčiča, ki je z dokončno ugotovitvijo institucije pravne države, Računskega sodišča, da je na prejšnji funkciji kot predsednik senata KPK kršil osem zakonov, tri uredbe in še nekaj pogodb, niti ne razmišlja, da bi ga zamenjal. Očitno ima gospod Klemenčič predobre kršitvene reference. To, da je Vrhovno sodišče nedavno odpravilo še dele poročila taistega Klemenčičevega senata KPK, ki so se nanašali na ugotovitev premoženjskega stanja Janeza Janše, zaradi kršitev z ustavo zajamčenih človekovih pravic v postopku, je najbrž samo še dodatna Klemenčičeva referenca za opravljanje odgovorne funkcije ministra za pravosodje. Tu se postavlja tudi vprašanje, zakaj tako različen pristop do ministrov iste vlade, da je bila kršitev ministra Vebra penalizirana, kršitve ministra Klemenčiča pa ne. Kot da predsednik Vlade ne bi znal sešteti plusov in minusov. Po tem, kar vidimo, je bil tedanji minister Veber razrešen zato, ker ima najbrž v dosjeju premalo kršitev.

Če mimogrede še omenim, da bo na naslednji seji Državnega zbora polovica točk dnevnega reda povezana z volilnimi zakoni, ki jih mavrična koalicija predlaga zaradi dosedanjih neuspešnih sodnih in političnih postopkov proti Janezu Janši, to pove vse o prioritetah te vlade in te koalicije. Medtem ko vlade in koalicije drugod iščejo rešitve in ukrepe, s katerimi bodo zagotovili konkurenčne prednosti svojim

državljanom in svojemu gospodarstvu, izboljšali standard državljanov in še kaj, se pri nas sodna in izvršna oblast ter parlamentarna večina ukvarjajo s tem, kako onemogočiti kandidiranje in izvolitev enega državljana na naslednjih parlamentarnih volitvah. Istočasno pa kršitelj ustave in zakonov, minister za pravosodje, še izjavi, da zaradi enega funkcionarja v sodstvu, ki je pri svojem delu napravil hude strokovne napake, ne bo predlagal niti razrešitve niti sprememb zakonov. Na tak način se ne izboljšuje pravnih in etičnih standardov. Prav tako ni moč pričakovati večje odgovornosti funkcionarjev in višje kvalitete delovanja institucij pravne države.

Z nadaljevanjem takšne prakse se ne bomo nikoli niti približali pravici, niti pravičnosti, niti enakopravnosti, enakosti pred zakonom in še čemu, ampak bodo še naprej dopuščene druge metode in sredstva, ki z demokracijo nimajo popolnoma nobene zveze. Obnemelost predsednika Vlade dr. Cerarja ob odločitvah Ustavnega in Vrhovnega sodišča, pa tudi ob ugotovitvah KPK in drugih institucij, je opazna in zgovorna. Molk organa, molk institucije lahko pomeni le strinjanje s stališči svojega ministra Klemenčiča, kar pomeni, da se dejansko ne bo nič ukrepalo. Da predsednik Vlade odstopa od etičnih meril in standardov, pravičnosti in pravne države, da tolerira dvojna merila, ena, ki veljajo za privilegirane, in druga, ki veljajo za vse ostale – takšna ravnanja najbrž pričakuje predsednik Vlade tudi od obeh kandidat, ki naj bi ju koalicija danes potrdila za ministrici. Tudi če imata kandidatki drugačna stališča, če se zavzemata za drugačne pristope in vrednote, jih v Vladi pri svojem političnem in strokovnem delu najbrž ne bosta mogli izvrševati in se bosta pogreznili v koalicijsko močvirje dvojnih meril. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije, zanjo gospod Franc Jurša.

FRANC JURŠA (PS DeSUS): Predsednik, hvala za besedo. Lep pozdrav predsedniku Vlade, ministrskemu zboru! Spoštovani kolegice in kolegi, lep pozdrav tudi vam!

Danes sta pred nami kandidatka za ministrico za obrambo, naša parlamentarna kolegica Andreja Katič, in kandidatka za ministrico za izobraževanje, znanost in šport dr. Maja Makovec Brenčič. Obe kandidatki sta se nam uspešno predstavili na sejah matičnih delovnih teles. Njuno dosedanje delo, izkušnje in dobra priprava na hearing pa kažejo, da bosta kos izzivu, ki je pred njima. Kandidatki prevzemata zelo pomembna in težavna resorja, zato upamo, da bosta čim hitreje zagrizli v kisl jabolko, pri čimer imam v mislih predvsem Zakon o obrambi in Zakon o visokem šolstvu. Splošno znano je, da smo v Demokratični stranki upokojencev Slovenije veliki zagovorniki vsega

javnega, torej tudi javnega šolstva, in veseli nas, da se je kandidatka dr. Makovec Brenčič opredelila za zagovornico javnega, transparentno financiranega, predvsem dostopnega in kvalitetnega javnega šolstva. To je zagotovo področje, kjer bomo ministrici zelo gledali pod prste, sploh v luči vseh anomalij, ki so se dogajale v zadnjih letih.

Pozorni bomo tudi na izvajanja strategije o vseživljenjskem učenju, ki je hkrati tudi ena izmed temeljnih načel politike Evropske unije. Strategija Evropa 2020 namreč ta segment izobraževanja predstavlja med ključne izvode za zagotavljanje pametne rasti. Na področju vseživljenjskega učenja, predvsem v organizacijskem in finančnem smislu, bi se dalo v Sloveniji marsikaj postoriti. Tukaj bi rad izpostavil prenos znanja in premagovanje razlik med generacijami. Medgeneracijsko sodelovanje je namreč ključ do moderne, uspešne in tolerantne družbe. Prav tako bi si v Poslanski skupini Demokratične stranke upokojenecv želeli, da bi pouk razbremenil mase podatkov, saj danes mladi informacije lahko pridobivajo preko mnogih različnih kanalov. Zato bi morali več pozornosti nameniti vrednotenju različnih informacij in razmišljanju o določenem problemu. Učenje na pamet v svetu informacijske tehnologije namreč ni več smiselno. Znanost mora v vseh pogledih služiti človeku kot posamezniku in tudi družbi kot celoti. Vsaka država mora poskrbeti za svoj napredek in s tem prispevati k napredku v svetovnem merilu, zato je za nas ključno, da povečamo vlaganja v znanost in razvoj.

Na področju znanstveno-raziskovalne sfere so že dlje časa prisotna opozorila o slabem izplenu evropskih sredstev in odhajanju naših mladih raziskovalcev v tujino. Vse to pa je posledica finančne podhranjenosti in negotovega statusa raziskovalcev. V naši poslanski skupini zato menimo, da je nujno hitro in tudi premišljeno ukrepanje na tem področju, tako da v naši državi končno dobimo dobro zastavljeno strategijo razvoja znanosti in raziskovanja ter povezovanja slednjih s samim gospodarskim sektorjem. Ko sem že pri gospodarstvu, pa naj dodam še eno prepričanje Poslanske skupine Desus, ki je, kot nam je znano iz vaše predstavitve na matičnem delovnem telesu, blizu tudi vam, spoštovana kandidatka. Pri oblikovanju izobraževalnih programov je nujno poglobiti dialog med gospodarskim in negospodarskim sektorjem ter izobraževalnim sistemom na drugi strani. Še vedno se soočamo z visoko strukturno brezposelnostjo mladih, ki se praviloma na koncu osnovnega šolanja vključujejo v gimnazije in nadaljujejo šolanje, študij družboslovja, kjer pa primanjkuje delovnih mest.

Istočasno pa se gospodarstvo spopada s pomanjkanjem kadra v določenih poklicih, ki pa jih naša podjetja nujno potrebujejo kljub temu, da je zaposlitev zagotovljena, saj povpraševanje po nekaterih poklicih presega

ponudbo, interesa za izobraževanje na določenih programih pa ni. Zato je nujno načrtovati takšno vsebino izobraževalnih programov ter zagotavljati takšno kakovost učnih izidov in kompetenc, da bodo dijaki zaposljivi že na koncu srednjega šolanja. V naši poslanski skupini menimo, da delodajalci, ki izvajajo praktično usposabljanje z delom, prispevajo veliko dodano vrednost v izobraževalni sistem. Imajo velik vpliv na nadaljnji razvoj mladih in njihovo uspešno poklicno kariero in posledično na njihovo življenje. Povezovanje izobraževanja in praktičnega usposabljanja z delom je eno izmed pomembnejših področij uvajanja mladih v delovni proces in njihovo zaposlitev. Zato pozdravljam vaš pozitiven pogled do razvoja in uveljavljanja vaještva ter dualnega sistema tako v poklicno kot v višješolsko izobraževanje.

Če se vrnem na obrambni resor, h kandidatki Andreji Katič. Kot ste že omenili na začetku, upam, da se bomo uspeli poenotiti in novelirati Zakon o obrambi – namreč, tu potrebujemo 60 glasov –, ki ni v koraku s časom in otežuje delo Slovenske vojske. Veseli me, da se kandidatka za ministrico zaveda te problematike in da že napoveduje preново zakonodaje. Prav tako je treba urediti financiranje obrambnega sistema, saj delež financiranja vztrajno pada. Temu primerno se delijo tudi sredstva za plače, investicije in vzdrževanje. Zdaj se, recimo, kar 80 % sredstev obrambe porabi za plače. Tu se odpira vprašanje na račun boljše opremljenosti Slovenske vojske, ali iti v zmanjšanje števila vojakov in kaj storiti s številčno zelo močnim generalštabom in civilnim delom ministrstva. V tem smislu nas zanima predvsem, kako se bodo urejala razmerja med častniki, podčastniki in vojaki Slovenske vojske. V Poslanski skupini Desus bomo pozorni tudi na vprašanje statusa vojakov po 45. letu njihove starosti. Najti bo treba ustrezne sistemske rešitve glede prekvalifikacije vojakov in prehod na druga delovna mesta znotraj javnega sektorja, še boljše pa seveda, če to lahko storimo v gospodarstvu. Skrbijo nas tudi izredno nizke vojaške plače in posledično socialne stiske vojakov ter zaposlenih na obrambnem področju. Torej, bodoči ministrici dela ne bo primanjkovalo.

Če povzamem, v poslanski skupini obema kandidatkama izrekamo popolno podporo in jima želimo čim bolj uspešno ministrovanje. Srečno pot vama želim!

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Socialnih demokratov, zanjo gospod Matjaž Nemeč.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Spoštovana predsednika, spoštovani ministrski zbor, drage kolegice, spoštovani kolegi!

Smo pred odločanjem o dveh kandidatkah za ministrski funkciji. Vodenje obrambnega resorja smo Socialni demokrati ob začetku mandata sprejeli z veliko odgovornostjo.

Žal se včasih povsem po krivici zdi, da je prav ta zahtevni resor, v katerem se tudi v luči zaostrenih finančnih razmer že leta kopiči nemalo težav, predmet različnih političnih križank, ki z odgovornostjo do reševanja teh težav nimajo kaj veliko skupnega. Vodenje tega ministrstva tako včasih po krivici dobi predznak še enega izmed tistih področij, kjer bo koalicija popolnila svoje kvote, namesto da bi zagriznila v kisló jabolko in se soočila z akutnimi problemi tega zahtevnega resorja. Tako smo, kot rečeno, Socialni demokrati ob začetku mandata sprejeli to odgovornost za soočenje z vsebinskimi in manj političnimi izzivi, ki jih nosi vodenje tega ministrstva. Verjamem, da je kandidatka Andreja Katič, ki prihaja iz naših vrst, iz vrst Socialnih demokratov, s svojimi referencami in predstavitvijo pred matičnim odborom pogasila morebitne dvome in pokazala, da ima izdelano vizijo za izzive tega resorja. Njene delovne izkušnje, ki so venomer zahtevale nova znanja ter zmožnosti integracije teh v izhajanju celostnih rešitev, so Andrejo Katič skupaj z osebnostnimi lastnostmi v relativno kratkem času spremljale tudi pri njenem delu v parlamentu.

Kot poslanka in podpredsednica Državnega zbora nikoli ni pustila dvoma o tem, da sta njeno zavzeto delo ter sposobnost soočenja z zahtevnimi vprašanji tista gradnika, ki jo odlikujeta v osebo, ki ne samo da zna, da zmore in želi, temveč bo s svojim delom reševala zahtevne naloge, ki jo čakajo v prihodnje. Teh ni malo. Kadrovska podhranjenost Slovenske vojske, finančne prepreke pri izpolnjevanju izdatkov za obrambo, ki jih nosi vključenost Slovenije v širše asociacije, potreba po nadgradnji zakonskih predpisov na področju obrambe, izdelava resolucije o nacionalnem programu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami – to je samo nekaj vsebin, ki bodo poleg dela Ministrstva za obrambo terjale tudi širšo politično podporo. Ob teh vprašanjih pa ne gre zanemariti vse bolj zahtevne varnostne situacije mednarodne javnosti, ki ministrstvo vpenja v kompleksne procese sodelovanja, pripravljenosti, nadgradnje glede številnih vprašanj skupaj z ostalimi področji delovanja Vlade. Pri tem ne gre zapostaviti področja zunanje politike, kot tudi vseh ostalih resorjev. Prav povezovalnost in širok nabor poznavanja številnih področij, ki sta zaznamovala kandidatko pri njenem delu, pa sta tista elementa, ki ju vidimo kot ključna pri povezovanju dela ministrstva s širšo mednarodno skupnostjo.

Pred nami je tudi predlog za ministrico za izobraževanje, znanost in šport. V Poslanski skupini Socialnih demokratov menimo, da ni nepomembno, kdo je prvi človek Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport. A bolj kot to je ključno, kakšno vizijo bo na najpomembnejših in hkrati najbolj krhkih podsistemih družbe uresničevala zdaj še kandidatka dr. Maja Makovec Brenčič. Iz njene dosedanje poklicne

poti lahko razberemo, da ima zlasti na znanstveno-raziskovalnem področju široko védenje. A ministrska funkcija zahteva tudi politične veščine, ki jih bo morala kandidatka osvojiti kaj kmalu po nastopu funkcije, saj časa za privajanje zlasti na tem resorju ni več. Kadrovske zdrsi v minulih mesecih so namreč povzročili zastoj pri sprejemanju nekaterih ključnih aktov, ki so potrebni za uresničevanje ideala postati družba znanja. Socialni demokrati smo zagovorniki kakovostnega in vsem dostopnega javnega šolstva. Zato izražamo podporo tistim kandidatom, ki sledijo temu konceptu in dokler v ministrski ekipi ta koncept tudi izvršujejo. Kot dolžnost družbe prepoznavamo zahtevo, da se vsakomur, ne glede na družinske ali družbene okoliščine, omogoči razvoj potencialov, ki jih nosi v sebi.

Ob tem Socialni demokrati vsekozi opozarjamo na položaj najranljivejše skupine, na otroke s posebnimi potrebami. Po našem prepričanju je prej omenjene cilje mogoče doseči le v vključujočem, dostopnem in kakovostnem javnem vzgojno-izobraževalnem sistemu. Od kandidatke dr. Maje Makovec Brenčič pričakujemo jasne odgovore glede na razmere med javnim in zasebnim tako, da jih nadgradi v jasne in odločne ukrepe za utrditev kakovosti javne šole. Eden izmed načinov, kako to doseči, je podpora predlogu dopolnitve 57. člena Ustave, ki smo jo Socialni demokrati skupaj s somišljeniki v zavzemanju za ohranitev kakovostnega in dostopnega osnovnošolskega izobraževanja vložili v obravnavo Državnemu zboru. Zaradi tega pričakujemo, da se bo kandidatka odločno zoperstavila vsem poskusom, ki gredo v smeri, da bi osnovnošolsko izobraževanje prepustili izbranim ideološkim, političnim ali ekonomskim elitam. Prav tako je treba čim prej pristopiti k nadaljevanju postopkov priprave predloga novega zakona o visokem šolstvu. Kandidatkine pretekle izkušnje na tem področju nas navdajajo z zaupanjem, da bo nadaljevala s konceptom, ki je nastal pod ministrovanjem dr. Jerneja Pikala. Kot je v minulih dneh sporočala visokošolska javnost, časa za samopromocijske akcije na tem področju ni več.

Spoštovani! Danes pred nami ni samo priložnost, da popolnimo trenutno kadrovske vrzeli te vlade. Gre za vsebinska vprašanja ter izzive dveh resorjev, glede katerih sta kandidatki uspešno predstavili svoj pogled pred matičnima odboroma. Če kaj, si moramo priznati, da sta prav predstavitvi obeh kandidatk utrdili prepričanje, da imata znanje in vizijo, kako se s temi izzivi soočiti. Zato danes ni čas političnega spodkopavanja, temveč zaslužene konstruktivne popotnice, ki bo kandidatka v prvi vrsti dala možnosti udejanjiti vse tiste vsebine, ki so potrebne za tvorno in optimalno delovanje obeh resorjev.

Socialni demokrati bomo obe kandidatki tako soglasno podprli. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Predsedujoči, hvala za besedo. Tovariši in tovarišice!

Vladna formula je jasna: dobivamo dve novi ministrici, a hkrati še več starega. Kandidatka za ministrico za izobraževanje Maja Makovec Brenčič je že tretja po vrsti. Po njenih besedah in referencah sodeč bo v šolstvo in znanost v še večjih odmerkih vbrizgavala neoliberalno doktrino. Kandidatka za ministrico za obrambo Andreja Katič je jasno povedala, da bo nadaljevala z zdajšnjo zgrešeno usmeritvijo Slovenske vojske.

V Združeni levici ne bomo podprli nobene od kandidatk, ker nikakor ne moremo podpirati usmeritev vlade Mira Cerarja.

Iz preteklega dela in izjav Maje Makovec Brenčič je razvidna njena usmeritev v povezovanje visokega šolstva z gospodarstvom. To pomeni, da znanje postaja blago in ima svoj smisel le, če prinaša profite. Vdiranje tržne logike v izobraževanje je večinoma zamaskirano, vpleta se v rekla o prenosu znanj, iskanju sinergij, oplemenitenu in kroženju znanja, kariernih inkubatorjih in druge neoliberalne fraze, ki jih Makovec Brenčič tako spretno izreka. Kandidatka je pred letom in pol ob komentiranju predloga ZViS-1 jasno zatrdila, da morajo fakultete poleg državnega financiranja imeti možnost pridobivanja sredstev iz drugih virov v obliki donacij in tržne dejavnosti. Tudi na zaslišanju je govorila o trikotniku znanost–izobraževanje–gospodarstvo kot o "amebični strukturi, ki mora delovati čim bolj povezljivo". Kot nekdanja predstavnica sveta NAKVIS je kandidatka poudarila zagotavljanje kakovosti, čeprav brez oprijemljivih ukrepov. Druga od ključnih besed, s katero je opisala svoj pogled na izobraževalni sistem, je bila fleksibilnost. S tem se bo seveda kot po maslu vklopila v vladno delo, sploh ker je premier Cerar pred nekaj dnevi na posvetu o prekarnosti dejal, da potrebujemo več fleksibilnosti na trgu delovne sile.

Trikotnik znanost–izobraževanje–gospodarstvo ter fleksibilnost kažeta v zelo jasno smer – da naj se izobraževanje prilagaja interesom kapitala, da naj visoko šolstvo producira ljudi, ki se bodo čim bolj znašli kot prekarci, kot prisilni espeji, honorarni sodelavci, kot večni iskalci dela brez socialne varnosti, brez lastne strehe nad glavo in stvaritve družine, brez možnosti nadzora nad lastno usodo. Kar pa nas lahko še bolj skrbi, je njen odgovor na kadrovska vprašanja, ki je tesno povezano z varčevalnimi rezi. Še posebej to velja za tiste, ki jih je prinesel zloglasni ZUJF druge Janševe vlade in ki jih goreče nadaljuje tudi trenutna vlada s finančnim ministrom Mramorjem na čelu. Bodoča ministrica Makovec Brenčič je namreč odgovorila, da kadrovskega problema dejansko nimamo, saj da zaposlene v šolstvu varujejo standardi in normativi ter socialni sporazum. To ne bi moglo

biti dlje od resnice. Še posebej v visokem šolstvu je proces prekarizacije izjemno zaostren, saj je predvsem mlajši perspektiven kader obsojen na honorarne in avtorske pogodbe ter začasne zaposlitve. S tem pa je povezan padec kvalitete javnega visokega šolstva, ki smo mu priča.

Kot del privilegirane akademske elite, o čemer nenazadnje pričajo zajetni honorarji, ki jih je prejela poleg redne plače, Maja Makovec Brenčič tega položaja ne ocenjuje kot problematičnega. Smo pa na zaslišanju izvedeli, da se bo kot ministrica zavzemala, da bo financiranje sledilo nacionalnemu programu visokega šolstva in da se bo do leta 2020 delež proračunskih sredstev za visoko šolstvo zvišal na 2 % bruto domačega proizvoda. Ker je podfinanciranje ključen, ne pa edini problem visokega šolstva, bomo pri tem bodočo ministrico vsekakor držali za besedo. Zadostno financiranje bi namreč omogočilo reforme visokega šolstva, ki ne zahajajo v smeri komercializacije, ampak bi vzpostavile kakovostno, vsem dostopno javno izobraževanje. Vloga prihodnje ministric je lahko v marsičem odločilna za usodo šolstva pri nas. V zadnjih letih namreč spremljamo strm upad kakovosti javnega šolstva, hkrati pa se krepijo zasebni interesi. Varčevalni ukrepi iz dneva v dan poslabšujejo stanje in onemogočajo izhod iz te negativne spirale. Kljub gospodarskemu okrevanju, kljub pozitivnim obetom pa Vlada svoje zategovanje pasu še naprej stopnjuje in še naprej zaostruje.

Ključni odgovor za izhod iz takšne situacije je jasna ločnica med javnim in zasebnim šolstvom. Proračunska sredstva bi morala biti namenjena javnemu šolstvu, in to v zadostni meri, ne pa da na teh sredstvih parazitirajo zasebniki, kar zmanjšuje že tako prenizka sredstva za javno izobraževanje. Samo kvalitetna javna šola lahko omogoča kakovostno izobrazbo, ki ni odvisna od premoženjskega in socialnega statusa otrok in mladostnikov. Hkrati pa negativni trendi v izobraževanju vplivajo na našo prihodnost, saj izgubljammo razvojne potencialne in dravimo v nerazvitost. To je bistvo splošne usmeritve Cerarjeve vlade – privatizacija, varčevalni ukrepi, povečevanje konkurenčnosti za ceno pravic delavcev in na račun javnih storitev. V takšnem gospodarstvu in v takšni državi šolski sistem res ne zavzema ključnega mesta. Izbira nove ministric za izobraževanje, šolstvo in šport je v skladu z neoliberalnimi načeli, ki vodijo to vlado.

Podobno lahko trdimo tudi pri predlogu za ministrico za obrambo. Glavno pričakovanje za Andrejo Katič namreč je, da bo ohranila status quo. Rezultat razvoja Slovenske vojske po letu 2003, ko se je začela profesionalizacija, in po vstopu v Nato leta 2004 je, da naše oborožene sile niso sposobne obraniti državnega ozemlja. Vlada in koalicijska pogodba ne predvidevata sprememb, ki bi bile potrebne, da to stanje popravimo. Kandidatka za obrambno ministrico

je bila predlagana, da bo uresničevala vladni program. Kot rečeno, glavna vzroka za krizo našega obrambnega sistema sta skoraj popolna profesionalizacija Slovenske vojske po letu 2003 in podreditev potrebam zveze Nato. Tudi če pustimo ob strani moralne zadržke do Nata zaradi njegove neoimperialistične vloge, je jasno, da je zaradi delitve dela v Natu Slovenska vojska danes primerna samo še za vojaško-redarske operacije v tujini. Zato so imele, na primer, pri sprejemanju rebalansa take zmogljivosti absolutno prednost. Kandidatka za ministrico je jasno povedala, da se na tem področju prioritete ne bodo spremenile. Še več, napovedala je povečanje zmogljivosti Slovenske vojske za delovanje v okviru Nata, konkretno oblikovanje bataljonske skupine, ki bo z novimi patrijami prerasla v mehanizirano bataljonsko skupino. Te kapacitete bodo zelo malo prispevale k obrambni sposobnosti države, bodo pa zelo drage, kar bi moralo pretehtati tudi pri tistih, ki nimajo moralnih zadržkov do Nata, pa žal temu ni tako.

Drugi vzrok za krizo je nepremišljena, lahko rečemo populistična profesionalizacija Slovenske vojske. Dejstvo je, da Slovenija nima več omembe vredne vojaške rezerve. Po zadnjih podatkih imamo 7 tisoč 138 pripadnikov stalne sestave in tisoč 72 rezervistov. Po besedah kandidatke se bo število rezervistov do konca leta zaradi prekinitve pogodb zmanjšalo na 818. Torej bo razmerje med profesionalci in rezervisti poraslo na skoraj 7 proti 1. To razmerje je katastrofalno iz dveh razlogov. Prvi razlog je javnofinančni. Pogodbeni rezervist vojak prejme na leto približno 2 tisoč 155 evrov neto. Torej so izdatki za enega rezervista okoli 2 tisoč 500 evrov letno, za enega profesionalca pa vsaj 13 tisoč evrov. Zato ta sistem za plače porabi več kot 200 milijonov, pa kljub temu ne more zagotavljati obrambe državnega teritorija in kljub temu ne more zagotavljati dostojnega plačila in dostojnega preživetja svojim pripadnikom. Kandidatka je povedala, da je razmerje izdatkov za plače, tekoče stroške in investicije 81 proti 17 proti 2. Zato se je treba odločiti, ali profesionalni vojaki brez ustreznih opreme in orožja ali pa ustrezno oboroženi in opremljeni rezervisti.

Kandidatka Katič napoveduje, da bo v njenem mandatu Slovenska vojska štela 7 tisoč 600 profesionalcev in tisoč 500 pogodbenih rezervistov. To je še vedno pet profesionalcev na enega rezervista in 500 profesionalcev več kot danes. Kandidatka za ministrico ni pojasnila, od kod bo vzela sredstva za plače in za investicije v orožje in opremo, brez katerih Slovenija Natu ne bo zagotovila bataljonske skupine. Bodoča ministrica o tem verjetno molči zato, ker je odgovor jasen: treba bo vzeti na drugih področjih – štipendijam, penzijam, zdravstvu in šolstvu. Tako pač zahteva fiskalno pravilo, ki ga ta vlada in koalicija brezpogojno forsirata. Popolna profesionalizacija Slovenske vojske je sporna tudi iz socialnih razlogov. Poklicni vojak je edini javni uslužbenec, ki ne

more dočakati upokojitve v svojem poklicu. S 45. letom gre samodejno na cesto. Če si uspe sam najti zaposlitev, njegov delodajalec dobi subvencijo. To je vse, nobenih drugih garancij. Kandidatka se strinja, da je treba zagotoviti socialno varnost vojakom Slovenske vojske, toda rešitve, ki jih je predstavila na Odboru za obrambo, niso zadostne.

Vlada v vseh svojih dokumentih načrtuje zmanjševanje števila javnih uslužbencev. Popolnoma jasno je, da za nekdanje vojake ne bo služb v javnem sektorju. Napredovanje navadnih vojakov v podčastnike in častnike prav tako ni rešitev. Že danes na enega častnika pride 2,8 vojaka, na enega podčastnika pa samo 1,6 vojaka. Tretja opcija je zgodnje upokojevanje, ki pa stane ogromno, ob tem da ima naš pokojninski sistem že tako ogromen primanjkljaj, Vlada pa za povrh v svojem reformnem programu že itak napoveduje nov dvig upokojitvene starosti. Vsi ti navedeni trendi kličejo po radikalni spremembi. Te dni, ko praznujemo 70. obletnico zmage nad fašizmom in kolaboracijo, smo lahko zasledili podatek, da so imele slovenske partizanske enote leta 1944 okoli 38 tisoč pripadnikov. Pred profesionalizacijo je imela Slovenija skoraj 70 tisoč ljudi, usposobljenih za obrambo domovine in vključenih v mobilizacijske načrte. Danes Slovenska vojska skupaj s pogodbeno rezervo šteje 8 tisoč 276 pripadnikov. Nauk te zgodbe je, da je naš obrambni sistem zgrajen v nasprotju z zgodovinsko tradicijo in izkazano samoobrambno sposobnostjo slovenskega prebivalstva. Andreja Katič napoveduje, da bo v tej zgrešeni smeri nadaljevala.

V ustavi imamo zapisano, da varnostna politika temelji na politiki miru in nenasilja. Če bi bil Nato obrambna zveza, bi se ukinil leta 1991, ko se je razpusil tudi Varšavski pakt. Zahodni voditelji so leta 1991 obljubili, da se Nato ne bo širil, pa poglejte, kje smo danes. Nato je z eno nogo že vpleten v državljansko vojno v Ukrajini. Dobavlja več sto milijonov evrov vojaške opreme ukrajinski vojski, ameriški inštruktorji urijo paravojaške enote. Nato seveda ne more biti izgovor za vse napake našega obrambnega sistema. V resnici je vsa odgovornost na Vladi in na koaliciji. Predsednik Vlade je na zadnji redni seji za to govornico izjavil, da je naš zdravstveni sistem tako zavožen, da bodo samo priprave na reformo trajale dve leti. Naš zdravstveni sistem ima svoje težave, ni pa zavožen, ni se razvijal v popolnoma napačni smeri in še vedno v veliki večini primerov dobro opravlja svoje naloge. Mislim, da se je naš obrambni sistem pa razvijal v napačni smeri in da v skrajni sili ne bi mogel opraviti svoje ustavne funkcije. Če bi se Vlada in kandidatka za ministrico tega zavedali, bi to lahko popravili. Samo v ponazoritev. Med letoma 2004 in 2014 je Slovensko vojsko zapustilo 3 tisoč 434 pripadnikov. To je približno polovica stalne sestave, kar pomeni, da bi lahko Slovensko vojsko v roku 10 do 15 let spremenili iz drage profesionalne vojske, ki po priznanju

lastne doktrine ne zmore braniti državnega ozemlja, v vojsko, ki bi temeljila na rezervni sestavi. Taka formula deluje, na primer, v Švici, na Norveškem in v Avstriji, in temelji na samoobrambni sposobnosti prebivalstva, ki je pri nas popolnoma zanemarjena.

V Združeni levici ne bomo podprli nobene od kandidatk za ministrski mesti. Iz njihovih predstavitev in dosedanjega dela je jasno, da sta izbrani, da nadaljujeta s trenutnimi usmeritvami na svojih področjih ali jih celo zaostujeta. Te vladne usmeritve pa so zgrešene, saj nas vodijo v tujo odvisnost, vse večjo družbeno neenakost in nas potiskajo v nerazvitost. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospa Ljudmila Novak.

LJUDMILA NOVAK (PS NSi): Predsednik, hvala za besedo. Spoštovani predsednik Vlade, ministrice in ministri, kolegice in kolegi!

Spoštovani kandidatki za ministrice! Vodili bosta dva resorja, ki sta za državo izredno pomembna. Varnost države oziroma državljanov nam omogoča, da lahko živimo v miru in opravljamo vsak svoje delo in naloge. Vse se v trenutku spremeni, če je naša varnost ogrožena zaradi terorizma ali vojne. Glede na povečanje kriznih žarišč v svetu in tudi v Evropi moramo biti stalno pripravljene tudi mi. Izobrazba je prav tako svojevrstno orožje, saj pravimo, da je nekdo dobro ali slabo oborožen z znanjem in izkušnjami. Čeprav je minister politična funkcija, od kandidata oziroma kandidatke kljub temu pričakujemo določena znanja ali vsaj izkušnje na nekem področju. Pri kandidatki za ministrico za izobraževanje je očitno, da ima obilo izkušenj na vodstvenih funkcijah in tudi veliko znanja s področja izobraževanja in raziskav, pri kandidatki za obrambno ministrico pa prav to pogrešamo. V Sloveniji ugotavljamo, da imamo sicer dobro organizirano šolstvo, zavzete vzgojitelje, učitelje, učiteljice in profesorje, premalo ali pa prepočasni pa učne načrte, učbenike in programe prilagajamo potrebam časa.

Zato od nove ministrice pričakujemo, da bo predlagala in izpeljala systemske rešitve na področju visokega šolstva in znanosti ter čim prej predlagala ustrezen zakon za ti dve področji. Gospodarstvo pričakuje s takšnim znanjem oborožene mlade, ki bodo lahko izpolnjevali vedno zahtevnejše naloge. Pričakujemo tudi uvedbo dualnega sistema na področju poklicnega izobraževanja, saj nam teoretično znanje bolj malo koristi, če ga ne znamo prenesti tudi v prakso. Predvsem pa je pomembno, da izobražujemo za poklice, ki imajo prihodnost in jih gospodarstvo in družba potrebuje. Pričakujemo tudi, da bo ministrica izpolnila odločbo Ustavnega sodišča glede stoodstotnega financiranja javno veljavnega

osnovnošolskega programa, ki ga izvajajo zasebne šole. Tudi te šole obiskujejo otroci naših državljanov in davkoplachevalcev, v njih pa prav tako poučujejo naši učitelji, naši državljanji. Najbolj pomembna mora biti kvaliteta izobraževanja in tudi možnost izbire. Prav tako pričakujemo, da koalicija ne bo več ovirala sprejetja odloka o Univerzi v Ljubljani zaradi izvajanja pedagoških programov na Teološki fakulteti, ki se že izvajajo. Ker smo odločanje o tem na odboru že dvakrat preložili, nastaja občutek, da bi se v nekaterih levih strankah radi vrnili v totalitarne čase, ko je bila Teološka fakulteta izločena iz Univerze, čeprav je bila med njenimi ustanoviteljicami. Spoštovana gospa kandidatka, upam, da ste demokratka in takšnim težnjam ne boste podlegli.

Gospa Andreja Katič, kandidatka za ministrico za obrambo, je na Odboru za obrambo predstavila trenutno situacijo v slovenskem obrambnem sistemu, ki ga tare predvsem pomanjkanje sredstev. Njen nastop pred odborom je bil retorično dober, vendar je v svoji predstavitvi predvsem opisovala razmere, zelo malo pa je govorila o programskih usmeritvah. Od kandidatke za ministrico pričakujemo več vsebinskih usmeritev in vizij, kako izboljšati situacijo v slovenskem obrambnem sistemu. Andreja Katič na obrambni resor prihaja politično, kot je dejal mag. Židan, zato velikih pričakovanj na vsebinskem področju niti nismo imeli. Sta nas pa predvsem zmotili naslednji dve stvari, zaradi katerih kandidatka ne more računati na našo podporo. Prvič, ni se jasno distancirala od dejanj njenega predhodnika Janka Vebra glede preučevanja privatizacije Telekomu s strani vojaške obveščevalne službe. Kljub temu, da je več kot dve tretjini poslancev ocenilo, da je minister ravnal nezakonito, ga je kandidatka na zaslišanju še vedno zagovarjala. V dobro ji štejemo vsaj to, da bo sprejela odstop direktorja vojaške obveščevalne službe Gorazda Rednaka. Drugič, ni dala jasne zaveze, da bo v času sankcij proti Rusiji močno omejila obiske ruskih generalov v slovenskih vojašnicah. V Novi Sloveniji se nam zdi nesprejemljivo, da lahko v času, ko ruski predsednik Putin podpisuje odloke, s katerimi spreminja vojaško doktrino do Nata in ga označuje za sovražnika, obiskujejo generali ruske vojske v Sloveniji vojašnice Slovenske vojske, ki je del Nata.

Spoštovani! Ker ne moremo odločati o vsaki kandidatki posebej, pač pa v paketu za obe hkrati, bomo glasovali proti. Poslanci Nove Slovenije vedno delamo za dobro ljudi, zato bomo kljub temu njune dobre predloge podpirali. Prav tako pa pričakujemo odprtost tudi za naše pobude in predloge.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Zavezništvo, zanjo mag. Mirjam Bon Klanjšček.

MAG. MIRJAM BON KLANJŠČEK (PS ZaAB):

Hvala lepa. Spoštovani!

Pred poslankami in poslanci Državnega zbora sta danes imeni dveh kandidatki, ki ju želi premier dr. Miro Cerar v svoji ministrski ekipi. O predlogu za novo ministrico za izobraževanje, znanost in šport odločamo že tretjič v tem mandatu. Kljub temu, da na pol v šali govorimo, da upamo, da bo v tretje šlo rado, je situacija daleč od smešne. Ministrstvo že nekaj mesecev nima vodstva s polnimi pooblastili, ki bi se ukvarjalo samo s tem področjem, resor pa je pred resnimi izzivi, in to predstavlja veliko težavo. Skrajni čas je, da Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport ponovno dobi ministra oziroma ministrico, ki bo vso svojo pozornost namenjala tem področjem dela. Tako kot za celotno Vlado, tudi za posamezna ministrstva velja, da se morajo prenehati ukvarjati samo s kadrovskega vprašanji, temveč naj v ospredje postavijo pomembna vsebinska vprašanja. Na področju izobraževanja so to zagotovo vprašanja financiranja zasebnega in javnega šolstva, obravnava otrok s posebnimi potrebami, reševanje težav na področju učbeniške politike, povezovanje izobraževanja z gospodarstvom ter honorarji profesorjev, ki so žal odnesli prvotno ministrico za izobraževanje.

Kandidatka za ministrico dr. Maja Makovec Brenčič je na zaslišanju na odboru predstavila svoje poglede na ta vprašanja, vendar je pred njo še veliko izzivov, predvsem na področju predšolskega, osnovnošolskega ter srednješolskega izobraževanja, kjer bi morala po našem mnenju svoja stališča predstaviti bolj poglobljeno. Razumemo, da je strokovnjakinja za visoko šolstvo, zato lahko le upamo, da bo za ostala področja prisluhnila strokovnjakom in z enako odločnostjo vodila resor na vseh področjih. Kandidatka za ministrico za obrambo gospa Andreja Katič za razliko od kandidatke za ministrico za izobraževanje, znanost in šport ni politična neznanka. Prihaja iz poslanskih vrst in je celo podpredsednica Državnega zbora. Zato nas v Zavezništvu veseli, da se je predsednik Vlade odločil, da bo sprejel njeno kandidaturo, saj smo imeli priložnost, da jo spoznamo kot zelo preudarno in marljivo političarko. Mnogi so ji očitali, da nima strokovnih izkušenj s tega področja in da ni članica parlamentarnega odbora za obrambo. Upam, da so si po predstavitvi na pristojnem delovnem telesu premislili.

Obe kandidatki, tudi gospa Katič, sta namreč minuli teden uspešno prestali predstavitev, zato se jima obeta zanesljiva podpora. Kot kaže, se je predsednik Vlade tokrat odločil za pravo izbiro. Gospa Katič je pripravila zelo dobro analizo stanja na obrambnem resorju in podala ustrezne odgovore na številna vprašanja. V enem od odgovorov je izpostavila tudi, da je noveliranje Zakona o obrambi eden od pomembnejših ciljev njenega ministriovanja, kar nas veseli. Glede na to, da je za sprejetje omenjenega zakona potrebna dvotretjinska

večina, od ministrice pričakujemo intenzivna usklajevanja z Državnim zborom, pri čemer ji predlagamo, da pripravi izhodišča za temeljito prenovu zakona, o končnem besedilu pa se bo odločalo glede na izraženo podporo. Pred obema ministricama je veliko dela in izzivov, ki bodo pomembno vplivali na našo državo in njeno vodenje v prihodnjih mesecih.

Ker ne želimo že vnaprej, še preden vidimo njuno delo, soditi o tem, kako ga bosta opravljali, se bomo poslanci Zavezništva pri glasovanju vzdržali. Zagotovo pa bi morali pohvaliti dejstvo, da bo po novem v Vladi premierja gospoda Cerarja polovica žensk, še posebej če ne gre za slučaj, temveč načrtno kadrovanje sposobnih predstavnic ženskega spola na pomembne odločevalske položaje. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti, zanjo dr. László Göncz.

DR. LÁSZLÓ GÖNCZ (PS IMNS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik. Spoštovani predstavniki in člani Vlade, kolegice in kolegi!

Naj uvodoma povem, da se v naši poslanski skupini zavzemamo za to, da se Vlada ustrezno dopolni s kompetentnima kandidatom oziroma kandidatama, da bo njeno delo lahko potekalo karseda nemoteče. V zvezi s kandidatko za ministrico za obrambo bo naše stališče zelo kratko. Pričakujemo, da bo nova ministrica vso svojo energijo in znanje usmerila v stabilno delovanje Slovenske vojske, tako doma kot tudi v različnih misijah v okviru Nata in ostalih mednarodnih sodelovanjih. Upamo, da bo na področju delovanja obveščevalnih organov imela pravilen, korekten in predvsem zakonsko utemeljen pristop ter da se bo zavzemala za ohranjanje prestiža Slovenske vojske v naši družbi. Želimo si tudi, da bi nas naravne katastrofe bolj obšle, kot je bilo to v preteklih mesecih oziroma letih, vendar pa bo na področju ustrezne pripravljenosti kljub težkemu finančnemu stanju in žal konstantnemu zmanjševanju denarja za tako imenovani vojaški proračun tudi nova ministrica morala vlagati velike napore. Pristojna stranka in koalicija sta se odločili, da za kandidatko predlagata našo dosedanjo kolegico, ki je bila kot poslanka zelo korektna, zato bo deležna tudi najine podpore.

Kot sem že poudaril v svojem podobnem stališču pred dobrim mesecem, sodi funkcija ministra oziroma ministrice za izobraževanje, znanost in šport med najbolj odgovorne naloge izvršne veje oblasti. Pristojnosti tega resorja se nanašajo na zelo zahtevne vsebine na področju celotne vertikalne izobraževalnega sistema, od vrtca do srednješolskega izobraževanja in visokega šolstva, ter na znanstveno-raziskovalno dejavnost in športno področje. Nobenega dvoma ni, da gre v primeru imenovanja ministra oziroma ministrice tega zahtevnega resorja za izredno odgovorno nalogo. Upamo in predvidevamo, da

je o kandidatki zelo temeljito presodil tudi gospod premier. V nasprotju s predlogom izpred nekaj tedni lahko v primeru sedanje kandidatke poudarimo, da je priznana strokovnjakinja na enem od področij, ki sodijo v pristojnost tako imenovanega šolskega ministrstva. Na podlagi njenih izjav in odgovorov na seji pristojnega odbora pa sem osebno mnenja, in naj se podobno ilustrativno izrazim kot na odboru, da kandidatka gospa Makovec Brenčič ne stopa v prevelike čevlje.

Kandidatka je na tako imenovanem hearingu izpostavila nekatere prioritete, ki so tudi po našem mnenju prave. Zavzela se je za kontinuiteto nadgradnje sistema osnovnošolskega in srednješolskega izobraževanja. Posebej je izpostavila potrebo po sprejetju zakona o visokem šolstvu, pri čemer ji bodo njene strokovne kompetence prav gotovo zelo koristile. Ta oreh bo trd, kot je poudarila, saj se verjetno sama najbolj zaveda raznolikosti in zahtevnosti omenjene vsebine kot tudi dokaj različnih stališč zainteresiranih dejavnikov do morebitnih sistemskih rešitev. Problematika financiranja visokega šolstva in znanstveno-raziskovalne dejavnosti je tudi velik zalogaj, kjer novo ministrico čakajo zahtevna usklajevanja. Spodbudno je, da kandidatka namerava pospešiti sodelovanje med gospodarstvom in univerzami oziroma znanstveno-raziskovalno dejavnostjo, kar bo zahtevalo velike napore. Verjetno ne bo nič lažje niti pri iskanju rešitev na področju optimizacije standardov in normativov v osnovnem in srednjem šolstvu. Tudi pred nekaj meseci razkrite nepravilnosti v zvezi z enormnimi honorarji in drugimi zaslužki posameznikov v najkrajšem možnem času terjajo jasno stališče, odločitve in morda tudi sistemske rešitve s strani bodoče ministrice.

Naj se dotaknem še področja izobraževanja na območjih, kjer živijo pripadniki avtohtonih narodnih skupnosti. Sistema oziroma modela, ki sta se v preteklih desetletjih uveljavila pri madžarski in italijanski narodni skupnosti, sta različna. Oba modela imata veliko specifičnih področij in oba sta potrebna temeljite sistemske nadgradnje. Tudi danes je treba poudariti, da omenjena sistema le delno zadoščata funkciji ohranjanja oziroma obstoja in razvoja italijanske in madžarske narodne skupnosti. V manjšem obsegu se je že pristopilo k sistemski vsebinski nadgradnji obeh sistemov, pri čemer nam je bilo pristojno ministrstvo v oporo. Oba modela potrebujeta kontinuirano vsebinsko izpopolnitev in prilagajanje vedno težjemu demografskemu stanju ter metodično-didaktičnim izzivom. Pri obeh skupnostih bi lahko naštel več vsebinskih področij, kjer so spremembe in dodatni napor nujno potrebni. Danes omenjam zgolj to, kar je skupno in se nanaša na velike težave pri kontinuiranem sistemskem izobraževanju pedagoških kadrov. Ta pogoj niti v preteklosti ni bil dosledno zagotovljen, v zadnjem času pa opazamo še večje vrzeli, ki terjajo čim hitrejšo strokovno in sistemsko dobre rešitve.

Učenje terminologije pri vseh strokovnih predmetih v maternem jeziku je ključen pogoj ohranjanja in razvoja lastnega jezika. Pogosto se pojavljajo tudi odprta vprašanja na področju investicij, reševanja neuporabnih nepremičnin in lahko bi našteval še. Torej, kandidatka za ministrico za izobraževanje, znanost in šport je v zvezi s tovrstnimi vprašanji po mojem mnenju pokazala visoko stopnjo zavedanja problematike in potrebno senzibilnost ter obljubila kontinuiteto na področju sistemskega izpopolnjevanja modelov in pri reševanju odprtih vprašanj. Pri najini odločitvi o njeni podpori je bilo prav to odločilno. Obema bodočima ministricama želimo tudi mi veliko uspešnih in strokovno dobro pogojenih odločitev ter tudi sreče in zadovoljstva pri njenem zahtevnem delu. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Stranke modernega centra, zanjo dr. Simona Kustec Lipicer.

DR. SIMONA KUSTEC LIPICER (PS SMC): Spoštovani predsednik, dragi kolegice in kolegi, spoštovani ministrski zbor!

Država pri svojem delovanju opravlja številne naloge in funkcije, za katere je v obdobju od sredine 17. stoletja pa vse do francoske revolucije pridobivala temeljna pooblastila in tudi avtoriteto moči s strani družbe, za in v kateri deluje. Državni aparat v sestavi organov zakonodajne, izvršilne in sodne veje oblasti se je od tega obdobja dalje do današnjih dni širil skoraj do neslutnih razsežij, tako glede na vsebine in področja, ki jih s svojim delovanjem pokriva država, kot glede na pristojnosti, ki jih pridobiva v odnosu do družbe. Njeno temeljno poslanstvo, da predstavniki posameznih vej oblasti s svojim predanim in odgovornim delovanjem služimo ljudem, ki živijo v državi, pa ostaja nespremenjeno vse od njenega nastanka. Koliko je država s svojimi deli pomembna in potrebna za ljudi, je v demokratičnih ureditvah v obeh v njej živečih ljudi upravičeno odvisno od vsakokratnega dela, ki ga nosilci državnih nalog opravimo in tudi ne opravimo za sedanje in prihajajoče dobro skupnosti. Nikakor to ni in ne sme biti odvisno od individualnih želja in pričakovanj nekega posameznika ali izbranih interesnih mrež.

Vojaško-obrambna funkcija in pristojnost državnega aparata je bila ne samo prva v nizu državnih nalog, ampak celo tista, ki je leta 1648 spodbudila potrebo za nastanek države v obliki, kot jo poznamo vse do današnjih dni. V osnovi se logično tudi obrambno-varnostne naloge vsa ta stoletja niso bistveno spreminjale. Od države, danes prvenstveno Ministrstva za obrambo, njegovih služb v sestavi, še prav posebej obveščevalnih, vojaške policije, parlamentarnega odbora za obrambo ter odbora za nadzor nad varnostno-obveščevalnimi službami se pričakuje, da ščitijo državo in njene državljane pred morebitnimi vojaškimi

nevarnostmi iz zunanjega okolja. Podobno eno od konstitutivnih funkcij vsakega državnega aparata prevzema tudi odnos do znanja. Izobraževanje je ključ do razvoja in civilizacijskega napredka. Odločitev zanj je stvar in odgovornost vsakega posameznika, naloga države pa je, da zagotovi pogoje za njegovo dostopnost, s čimer izkazuje tudi svojo zavezo do k znanju usmerjene napredne družbe.

V Poslanski skupini SMC menimo, da je postavljanje izobraževanja v središče razvojne politike države bistvenega pomena za uspešnost družbe kot celote. Zato celotno področje vzgoje in izobraževanja, visokega šolstva, raziskav in razvoja ter tudi športa razumemo kot temeljne gradnike tako družbe kot tudi človeka kot posameznika, predvsem pa tudi države, ki prav skozi skrb za znanje najbolj jasno kaže svoj odnos do prednostnih vsebin nadaljnega civilizacijskega in intelektualnega razvoja, pa tudi zdravega duha v zdravem telesu. Na današnji izredni seji popolnujemo ministrska resorja obeh navedenih vitalnih področij naše države. V okviru predstavitev obeh kandidatki na matičnih delovnih telesih smo se lahko prepričali o dveh bistvenih elementih, ki ju mora imeti oseba, ki bo v imenu svojih ljudi opravljala to odgovorno državno nalogo. Prvi je vsebinsko celovito poznavanje področja dela, drugi pa osebnostna avtoriteta za vsebinsko opravljanje teh nalog. Vsebinsko poznavanje področja dela je osnovano na znanju, na zmožnostih pretehtanih premislekov, ocen in odločitev, odgovornem prepoznavanju in reševanju problemov, uvajanju sprememb, izvajanju vizije za prihodnji razvoj področij, ki so bila v našem primeru v preteklih mandatih pogosto zanemarjena, nekatera tudi politično zlorabljena za strankarske potrebe.

Prav zato vsebinsko znanje pomeni tudi zmožnost učenja iz preteklih, za potrebe ljudi nedodelanih, nepremišljenih, slabih rešitev, odločitev in praks. Te so namesto sledenja in odgovarjanja na vsebinske izzive prihodnosti iskale raje všečne rešitve za lastno promocijo in koristi. Ta čas mora miniti. Izkušnje dosedanjega delovanja naše države, še prav posebej tudi obeh ministrstev, v katera parlamentarci danes imenujemo novi ministrici, so pokazale tudi, da je za dobro vodenje izjemnega pomena ustrezna osebnostna drža, profesionalen, pošten, demokratičen, odgovoren, zavzet, strpen, potrpežljiv odnos do dela, prevzemanje odgovornosti za narejeno in tudi nenarejeno, zavzemanje za sodelovanje, iskanje kompromisov, dopuščanje in potrpežljivo vodenje širokega dialoga, predvsem pa iskanje načinov, ki kadarkoli in v kakršnihkoli razmerah zagotavljajo stabilno, predvidljivo in transparentno vodenje resorja. V Poslanski skupini SMC menimo, da obe kandidatki premoreta vsa izpostavljena znanja, veščine in tudi vrednote, ki jih terjaja s strani države odgovorno delo za na znanju podprte,

ustvarjalne, inovativne, prodorne, pa tudi varne državljanke in državljane.

Zato bomo soglasno podprli predlog predsednika Vlade za njuno imenovanje. Že na tem mestu pa tako obema, zdaj še kandidatka za ministrici, kot tudi Vladi v polni sestavi želimo vsega dobrega pri nadaljnjem odgovornem opravljanju njihovega in tudi našega skupnega dela za boljši jutri naših ljudi in države. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin. Sledi razprava poslank in poslancev. Besedo ima gospod Primož Hainz, pripravijo naj se mag. Matej Tonin, gospod Ivan Škodnik in gospod Andrej Čuš.

PRIMOŽ HAINZ (PS DeSUS): Gospod predsednik, hvala lepa za besedo. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Danes obravnavamo dva ministrska predloga, dve kolegici oziroma dve gospe, če lahko tako rečem, gospo Andrejo Katič in dr. Majo Makovec Brenčič. Gospa Andreja Katič je moja kolegica, podpredsednica Državnega zbora. Mislim, da je v tem slabem letu dni, kolikor smo v Državnem zboru, dokazala, da je elokventna, hitro misleča. Tudi odloča se hitro, in mislim, da je taka funkcija zanjo kar primerna. Glede vprašanja izkušenj ali neizkušenj pa je treba reči, da ima neko temeljito pravno znanje. In tak človek lahko svoje znanje uporablja tudi na drugih področjih, ne samo strogo na enem samem, tistem, za katerega se je izučil, ker je pač splošno izobražena gospa. Tudi na sejah Državnega zbora nisem imel občutka, da bi kdaj slabo razumela politično delovanje Državnega zbora, kar naj bi bila ena izmed pomembnih lastnosti tako imenovanih političnih izkušenj, tako da mislim, da bo to barko Ministrstva za obrambo dobro vodila.

Tisto, kar razmišljam ob vprašanju imenovanj za ministrice oziroma ministra, je naslednje. Ne bi celega spektra omenjal, ampak enega moram omeniti. Namreč, problem je v tem, da se nobena vojna v zgodovini ni začela tako, kot so načrtovali v generalštabih ene, druge ali tretje vojske. Zato mislim, da smo mi prehitro zapustili te tradicije Teritorialne obrambe, da ne rečem tradicije narodnoosvobodilne borbe, ko je vsak lahko bil neke vrste vojak, torej je vsak znal vstaviti metek v puško, kar je bilo izjemno pomembno. Zato se mi postavlja vprašanje odnosa med profesionalno vojsko in vojaki na terenu, ki bi napolnili to vez oziroma nadaljevali to kontinuiteto Teritorialne obrambe. Ampak to ni odvisno od ministrice, to je globalni družbeni razmislek, to je nekaj, s čimer bi se moral ukvarjati Državni zbor. Upam, da se bo Državni zbor s tem vprašanjem ukvarjal kmalu v prihodnosti ali pa v daljni prihodnosti gotovo. Kar se pa ministrice tiče, mislim, da bo dobra in jo popolnoma podpiram.

Dr. Maja Makovec Brenčič, druga kandidatka, za izobraževanje, znanost in šport. Področje je izjemno obsežno, moramo vendar priznati. Tukaj je vrsta problemov, ki so jih nekateri v uvodih že začeli, od vzgoje, ideologije, povezave z gospodarstvom in tako dalje. Jaz bi tudi tukaj samo dva problema na tem področju omenil, ker o gospe sami ne bom govoril, ker mislim, da je imela dobro predstavitev, s katero je dokazala poznavanje problematike in tudi dokaj veliko mero izkušenj. Eno je dolgoročno vprašanje, ki me muči že ves čas, to je vprašanje razbremenitve pouka oziroma, bolje rečeno, razbremenitve otrok. Kako narediti, da bodo torbe lažje, da bodo učbeniki krajši? Namreč, v današnjem času tehnike, računalništva, televizije dobijo otroci ogromno podatkov. Pomembno je, da v šoli vse te podatke spravijo v nek sistem in da ga učitelj ali pa profesor nauči filozofije predmeta, načina razmišljanja, kje bo dobil informacije. Informacij je pa seveda izjemno veliko. Mislim, da bi lahko obrnili zadevo od debelih torb na filozofijo posameznega predmeta, in tukaj bi se dalo po mojem narediti veliko. Seveda je pa tudi ta razmislek dolgoročne narave in se ga ne da narediti preko noči.

Če grem še na športno področje, ker bi bilo malo čudno, da bi se mu sam izognil. Žal mi je, da se otroci vedno manj gibajo. Kriva je družina, kriva je tudi država oziroma da ne rečem šola, in krivo je to, da v marsikaterem okolju, recimo v mestnih okoljih, otroci preprosto nimajo možnosti priti na dvorišče, ker ga ni, ker ni igrišč, kjer bi se lahko gibali. Ampak predvsem ta današnja zgodba okoli računalnikov je tista, ki staršem in otrokom preprečuje več gibanja. Poudarjam, predvsem je to problem pri otrocih. Drugi problem je pa vrhunski šport. Pri vrhunskem športu pa ne bom govoril o denarju, ki ga je vedno manj, ampak opozarjam na uporabo nedovoljenih drog. Namreč, smo v neki fazi, ko za to, da bo nekdo uspel, naredi vse, kar lahko naredi, in zato uporabljajo prepovedana poživila, če tako rečem, pod firmo, da so to prehranska dopolnila. Ena so, ena pa niso, in industrija, ki stoji zadaj, je zainteresirana in jih popolnoma nič ne zanima.

Dejstvo pa je, da v neki fazi ta dopolnila ali pa, direktno rečem, droge pomagajo športniku pri kratkoročnem uspehu, so pa izjemno nezdrava. Ko dobijo take mlade športnike – vsi so pa stari že 18 let, ker je to vrhunski šport in je to malce kasneje –, so odgovorni oni, ker so oni polnoletni. Ampak kaj pa tisti, ki so jim svetovali, da naj to vzamejo? To so slavni farmakologi, ki so jih polni časopisi in so ugledni ljudje v naši družbi, ne pozabiti. Tisti pa dvignejo roko in rečejo Jaz sem samo svetoval. To so, oprostite, dilerji v naši družbi. Mislim, da bi o tem problemu morali tudi v tem sektorju, torej v tem delu ministrstva, ki odgovarja za šport, premisliti, kaj narediti, kaj storiti, ker problem eskalira, kajti na poti do uspeha marsikdo naredi tudi tisto, kar mogoče ni

najbolje, pa se ne zaveda, da je na dolgi rok to izjemno škodljivo.

Naj končam. Obe kandidatki, gospo Andrejo Katič in dr. Majo Makovec Brenčič, podpiram pri novih funkcijah in jima želim uspešno delo na njunih resorjih ter uspešno delo kot sestavni del vlade dr. Mira Cerarja. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima mag. Matej Tonin. Pripravijo naj se gospodje Ivan Škodnik, Andrej Čuš in Benedikt Kopmajer.

MAG. MATEJ TONIN (PS NSI): Spoštovani kolegice in kolegi, lep dober dan vam želim! Še posebej lep dan kandidatki in kandidatk, ki je ni v dvorani.

V svoji razpravi se bom osredotočil predvsem na obrambne zadeve oziroma na kandidatko za ministrico za obrambo. Varnost je pomembna dobrina, ključna dobrina. Dokler jo imamo, se je ne zavedamo, je nekaj takega kot zrak, ki ga dihamo. Ko varnosti ni več, pade celotna država, pade celotno delovanje družbe. Če ni varnosti, ni služb, ni normalnega delovanja civilne družbe. V Sloveniji je varnost samoumevna, predvsem zaradi treh razlogov. V zadnjih letih nismo imeli večjih terorističnih incidentov, hvala bogu, kakšnega večjega terorističnega napada v Sloveniji. Ne počutimo se ogroženi s strani sosedov, da bi nam s strani sosednjih držav grozila kakršnakoli vojna, in tudi, hvala bogu, nismo imeli padlih vojakov na misijah. Mislim, da smo ena redkih, če ne celo edina država, ki ni imela smrtnih žrtev v naših vojaških strukturah na misijah. Zato se temu primerno obnašamo tudi, kar zadeva obrambni proračun.

Obrambni proračun se je v zadnjih letih praktično prepolovil, in jasno je, da se s polovico proračuna ne moremo več pretvarjati, da je vse enako in da je naša obrambno-varnostna pripravljenost identična kot nekoč, ko je bil proračun dvakrat višji. Zmanjšanje obrambnega proračuna je zagotovo zmanjšalo pripravljenost naših obrambnih in varnostnih sil, zagotovo pa je zmanjšalo tudi zadovoljstvo pripadnikov Slovenske vojske. Vse to pospešuje konflikt. Biti minister za obrambo, kot kaže zgodovina in pretekla praksa, je relativno nevarna služba. Malokdo je ta mandat dokončal od začetka do konca. Kar precej je bilo takih ministrov, ki so sredi mandata odšli oziroma so bili razrešeni. Razlog za to je zagotovo v tem, da gre za izjemno velik in tudi izjemno zahteven resor – resor, kjer se prepletajo različni vojaški interesi kot tudi zelo različni politični interesi. In v silnici in konfliktu vseh teh sil lahko marsikaterega ministra odnese. Predvsem pa je pomembno, da na tej funkciji dobimo ministra, ki ima dobro strokovno znanje in je tudi politično zelo spreten, da vse te različne silnice dobro koordinira. Ker v nasprotnem primeru se zgodi, da ministrstvo vodi ministra, ne pa minister ministrstvo.

Vse dobro kolegici Andreji Katič, ampak jaz izražam dvome, da bo kolegica Katič lahko učinkovito vodila ta resor. Jaz bi si želel, da nas pozitivno presenetijo, ker bo to vsekakor dobro za državo in za sam obrambni resor, imam pa pomisleke in dvome, da se bo to tudi zgodilo. Morda je celo v interesu nekaterih, da na ta resor ne pride najbolj izkušena oseba, da bodo lahko stvari še naprej opravljali po svoje, tako kot so jih doslej. Ampak, kot sem rekel, verjamem, da se bo bodoča ministrica hitro učila in da nas bo tudi presenetila. Kar se pa tiče nekaj vsebinskih stvari, ki sem jih zelo pogrešal pri predstavitvi ministrice. Moram priznati, da je v 45 minutah, ki jih je imela na razpolago, dobro povzela trenutno stanje v slovenskem obrambnem sistemu, ni pa dala nobenih usmeritev oziroma ni predstavila neke vizije, v kakšno smer si želi ona peljati vse skupaj. Zato zgolj nekaj mojih predlogov, ki ji bodo morda pomagali pri reševanju nekaterih težav.

Eden izmed teh je zagotovo ta, kako ob vseh težavah, ki jih imamo v državi, vendarle nekoliko pomagati obrambnemu proračunu, dobiti kakšen evro več v naš obrambni proračun. Ena izmed takih možnosti so skupne vojaške vaje z našimi zavezniki iz Nata. Gospa Katič je povedala, da zaradi zmanjšanja obrambnega proračuna trpi tudi usposabljanje naših vojakov. Če naši vojaki niso dobro usposobljeni, potem je nekaj podobnega, kot da jih ne bi imeli, in zato je vojaško usposabljanje ena izmed ključnih zadev v samem sistemu. Organizacija skupnih vojaških vaj z Nato zavezniki je lahko pomemben vir polnjenja ali pa vsaj delnega polnjenja obrambnega proračuna. Z vojaškimi vajami, ki jih organiziramo z Nato zavezniki, ne samo da se lahko poleg Nato zaveznikov usposabljujejo tudi naši vojaki, ampak lahko za te vojaške vaje zaveznikom tudi zaračunamo in na takšen način dobimo del sredstev v proračun. V času vašega predhodnika, kolegica Katič, so se te procesi nekoliko zaustavljali, verjamem, da zaradi političnih razlogov, in želim si, da bi vi ponovno odprli pot za te skupne vojaške vaje z Nato zavezniki.

Druga stvar, ki me moti, je odnos do Rusije. V času Janka Vebra so se ruskim generalom na široko odpirala vrata v slovenske vojašnice. To se mi zdi v tem času neprimerno, zato ker Evropska unija in tudi ostali Nato zavezniki zoper Rusijo uveljavljajo sankcije, in bi bilo vsaj politično higienično, če sem zelo mil, da bi v tem času sankcij proti Rusiji zelo, zelo omejili obiske ruskih generalov po naših vojašnicah. Ne zdi se mi prav, da na ta način odpiramo vrata ruskim generalom, ker se mi zdi, da na nek način rijemo nož v hrbet našim zaveznikom. Želim si, da prihodnja ministrica karseda močno omeji prisotnost ruskih generalov v naših vojašnicah, vsaj dokler se razmere v Ukrajini in na Krimu ne uredijo. Tretji vsebinski poudarek. Nujno je, da bo bodoča ministrica stabilizirala vojaško obveščevalno službo, OVS. Ta je v tem trenutku do skrajnosti

spolitizirana in razbita. Zaradi tega je tudi neučinkovita. Zamenjava direktorja vojaške obveščevalne službe je zgolj prvi in nujni korak.

Upam, da se bodoča ministrica pri tem koraku ne bo ustavila in da bo, tako kot kolegi na drugi strani poudarjajo, da bo pustila stroki odprta vrata, to storila tudi v primeru vojaške obveščevalne službe. Kar se tiče misij, smo na hearingu lahko slišali zgolj to, da je kandidatka za ministrico zadovoljna z delom naših vojakov po slovenskih misijah. Tudi jaz sem zadovoljen. Želel pa bi si, da bi k temu dodala tudi, da bi Slovenska vojska krepila našo prisotnost predvsem na misijah, ki so za Slovenijo pomembne z vidika varnosti in gospodarskega sodelovanja. In Kosovo je definitivno ena izmed regij, kjer je stabilnost ključna tudi za Slovenijo in kjer je zadeva pomembna z vidika celotne države.

Zaključujem, ker mi kolegi prigovarjajo, da ne bom potrošil vsega časa, in bom naredil tukaj piko.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Ivan Škodnik. Pripravit naj se gospoda Andrej Čuš in Benedikt Kopmajer ter mag. Bojana Muršič.

IVAN ŠKODNIK (PS SMC): Hvala za besedo, gospod predsednik. Lepo pozdravljeni, kolegice poslanke in kolegi poslanci, predstavniki Vlade in obe kandidatki!

Danes bomo poslanci v Državnem zboru potrdili dve novi ministrici. Naj se najprej ustavim pri ministrici za obrambo gospe Andreji Katič, ki jo zelo dobro poznam kot poslanko, kot zelo delavno in tudi zelo dobro podpredsednico Državnega zbora. Zato ji bom danes dal tudi svoj glas.

Bom si pa malo več časa vzel za kandidatko za ministrico za šolstvo, ker sem tudi član odbora za izobraževanje. Kot sem rekel, druga kandidatka za ministrico je dr. Maja Makovec Brenčič, ki sem jo spoznal na odboru za izobraževanje, kjer se je nam poslancem predstavila kot bodoča ministrica za področje izobraževanja, znanosti in športa. Menim, da je svojo predstavitev opravila zelo dobro. Če omenim nekaj o njenem dosedanjem delu. Dr. Maja Makovec Brenčič je redna profesorica na področju mednarodnega poslovanja. Predava na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani in tudi na univerzah v tujini predmete mednarodnega poslovanja. Že skoraj četrto stoletje dela v izobraževanju, kar pomeni, da ima kar nekaj izkušenj. Zelo pomembno pa je tudi to, da je nekaj časa delala tudi v gospodarstvu. Res je, da je to bil krajši čas. Je članica vrste slovenskih in mednarodnih strokovnih ter znanstvenih združenj s področja mednarodnega poslovanja in trženja. Svoja znanja prenaša tudi v slovenska mednarodno delujoča podjetja, saj svetuje na področju internacionalizacije, razvoja trženja in trženjskih strategij, in še bi lahko na

tem področju našteval, kajti dela oziroma je do zdaj delala ogromno stvari.

Mogoče še nekaj o njeni viziji, neke pomembne stvari. Zelo pomemben njen cilj je razvoj celovitega modela ugotavljanja in zagotavljanja kakovosti na celotnem področju njenega dela na ministrstvu. Pri svoji predstavitvi je kandidatka poudarila stabilno, sistemsko in razvojno financiranje celotne vertikale. To je tudi predstavnik sindikata, ki je bil v moji bližini, sprejel zelo pozitivno. Povezava izobraževanja, znanosti z gospodarstvom je bil tisti poudarek, za katerega je bilo čutiti z ene strani – jaz sem vzel, ker nekako izhajam tudi iz gospodarstva, da je to zelo dobro, ker ima nek svoj pogled, in bo to prav gotovo pomembno vplivalo tudi na njene odločitve. Kandidatka je na predstavitvi med drugim omenjala tudi dualni sistem izobraževanja. Dejala je, da trenutno to ni prioriteta, saj bi v tem trenutku še dodatno obremenili gospodarstvo.

Bom to malo razložil, ker sem se še potem z njo o tem posebej pogovarjal. Zadeva je v tem, da velikokrat govorimo in da se beseda dualnost sliši zelo lepo, in mislimo, da bo ta zadeva rešila vse, pozabljamo pa, da je financiranje dualnega sistema, ki ga velikokrat primerjamo z avstrijskim, v Avstriji povsem drugače rešeno. Če bi tak model prenesli v Slovenijo, bi – pred kratkim sem imel sestanek z obrtniki, z obrtniško zbornico, in bodo še vas obvestili o tem, da ni tako ves čas, ko se govori, da vsi podpirajo dualni sistem – v tem trenutku s tem še dodatno obremenili gospodarstvo. Med tem uradnim delom po sestanku sem z njo tudi podebatiral, kaj meni bodoča ministrica o lesu kot materialu. Bom rekel, da sem šel malo v drugo stran, kajti v šolah se tudi veliko gradi, se obnavljajo objekti. Menim, da bi bodoča ministrica lahko med drugim tudi veliko naredila pri promociji materiala pri gradnji. Moram reči, da je ministrica bila nad lesom navdušena in pravi, da je to zelo dober material in da ga bo treba pri vgrajevanju sigurno upoštevati. Vemo, da se bo veliko stvari pri obnovi izolacije stavb črpalo tudi iz evropskega denarja iz kohezije. To mislim pri starih objektih. Tukaj je kar veliko objektov – vrtci, šole, telovadnice. Pomembno pa je tudi, da bi se ti materiali, kot je les, upoštevali pri novogradnjah na področju šolstva, saj ga imamo v Sloveniji v izobilju, žal pa ga ne znamo izkoristiti.

Kandidatko za ministrico gospo Majo Makovec Brenčič bom danes pri glasovanju podprl, ker menim, da ima vse sposobnosti za delo na tem ministrstvu. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Andrej Čuš, pripravijo naj se gospod Benedikt Kopmajer, mag. Bojana Muršič in gospa Andreja Potočnik.

ANDREJ ČUŠ (PS SDS): Gospod predsednik, hvala za besedo. Spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Na začetku svoje razprave bi rad povedal, da sem kot državljani Republike Slovenije od Vlade do zdaj pričakoval bistveno več. V interesu mi je, da je Vlada dobra, zato bi bil tudi sam zelo vesel, če bi Vlada bila pri svojem delu uspešna. Žal pa so tako imenovani novi obrazi prinesli isti scenarij kot vedno do zdaj. Novi obrazi, staro razočaranje. Ne morem se znebiti občutka, ki ga dobim pri svojem delu v Državnem zboru, da poslanke in poslanci opozicije delamo več kot koalicija. Dokaz za to je število zakonskih predlogov, ki se obravnavajo na sejah Državnega zbora. Mislim, da imamo na majski seji že tretjič sejo Državnega zbora, na kateri je enako število, če ne še več zakonskih predlogov iz opozicije. Da ne govorim o področju ustnih poslanskih vprašanj, pisnih poslanskih vprašanj, kjer se mi zdi, da delajo mogoče samo tri ali pa štiri stranke. Od Vlade smo do zdaj slišali predvsem besede, ki govorijo o analiziranju, preučevanju, imenovanju nekih strokovnih komisij in pa odlaganju sprejemanja rešitev za določeno obdobje. Najbolj popularno je obdobje treh mesecev, tu in tam še pol leta, to je pa vse, kar zmore vlada Mira Cerarja. Konkretnih predlogov in reform, ki bi Slovenijo popeljale naprej, pa ni, in to me kot državljana močno skrbi. Moramo se začeti zavedati, da od moraliziranja v tej državi ne bo nihče živel bolje.

Sam sem bil prisoten na zaslišanjih obeh kandidatki v Državnem zboru. Sam sem član Odbora za izobraževanje, znanost, šport in mladino. V prejšnjem mandatu sem bil tudi član Odbora za obrambo in spremljam situacijo na obrambnem resorju. Bi se pa najprej dotaknil področja šolstva. Menim, da je kandidatka za ministrico pokazala določene usmeritve na področju visokega šolstva. Tako tudi sam pozdravljam, da je ena izmed prioritete sprejetje novega zakona o visokem šolstvu, katerega smo do danes popravljali oziroma novelirali kar 24-krat. Pri tem pa upam, da bo ministrica upoštevala tudi načela konkurenčnosti in svobodne izbire. Pozdravljam tudi zavzemanje za več športne vzgoje v izobraževalnem resorju, v osnovnih šolah pa vse do študija. Pri teh rešitvah bom sam zagotovo stisnil gumb "za". Zaskrbljen pa sem nad poznavanjem resorjev športa in mladine. Sam sem 13 let treniral judo, se tudi intenzivno z njim ukvarjal, in moram povedati, da mi je problematika slovenskega športa zelo dobro znana. Glede na to, da kandidatka za ministrico ni ravno najbolje poznala resorja športa in mladine, imam občutek, da bodo nekateri podhranjeni resorji v prihodnje še bolj podhranjeni.

Mladinski sektor ima preslabo okolje za svoj razvoj. Mladi, sam menim, ko se pogovarjam z njimi, nočejo bombončkov in socialnih podpor, ampak želijo imeti okolje, v katerem se bodo lahko razvijali, gradili svojo prihodnost. Zato ima po mojem mnenju Urad Republike Slovenije za mladino, ki ima ključno vlogo pri pripravi politik na področju mladine in se ukvarja z medresorskim usklajevanjem

zakonodaje, premalo podpore, tako s strani predsednika Vlade kot vseh drugih članov Vlade. Zato se tudi neki akcijski načrti in strategije, ki bi prisluhnili potrebam mladih, ne izvajajo oziroma so samo črka na papirju. Tako imamo tudi nacionalni program za mladino, ki ga je sprejel Državni zbor skoraj soglasno v prejšnjem mandatu. Na seji odbora za izobraževanje smo tudi sprejeli sklep, da Vlada redno poroča odboru, kakšna je realizacija, in iz tega lahko vsi ugotovimo, da je potenciala veliko več in da se na tem področju dela manj. Zato upravičeno pričakujem od nove ministrice, da bo pospešila izvajanje tega nacionalnega programa za mladino.

Ob tem je zaskrbljujoče tudi to, da je Urad za mladino kot glavni financer mladinskega sektorja v Sloveniji iz financiranja izključil mladinske svete lokalnih skupnosti. V Sloveniji imamo približno 45 mladinskih svetov lokalnih skupnosti, katerim se je s tem financiranjem omogočilo plačilo, recimo, računovodskega servisa in oddaje bilance na Ajpes in na finančni urad. Torej govorimo o majhnih zneskih, okoli 300 evrov. Ob tem bi rad opozoril, da so ravno mladinske organizacije in mladinska društva, predvsem na podeželju, gonilo razvoja in tudi gonilo nekega družbenega dogajanja v lokalnih skupnostih. Sam sem kot poslanec predstavnik osmih občin, mnogih, ki so tudi manjše občine, in z njimi sodelujem zelo dobro. Menim, da bi morali mladinskemu sektorju in mladinskim društvom bolj prisluhniti.

Zaskrbljujoče je tudi to, da se ministrica ni opredelila do visokih honorarjev na področju visokega šolstva. Imamo neke primere, ko posamezniki žugajo vsem Slovenkam in Slovencem, kako naj živimo, nam moralizirajo, po drugi strani pa poleg redne zaposlitve sami služijo še po, ne vem, če začnemo pri predsedniku Vlade, 350 tisoč evrov, če pa govorimo o odstopljeni ministrici, pa 600 tisoč evrov. In zdaj drugim govorijo, kako se naj odrečejo nekim pravicam, možnostim. Treba je imeti enake vatlje za vse. Zaskrbljujoča pa je na področju visokega šolstva predvsem starostna struktura zaposlenih. Obstoječi predlog ali pa osnutek zakona o visokem šolstvu predvideva, da bodo redni profesorji zaščiteni kot kočevski medvedi, po drugi strani pa bo mladim asistentom, docentom onemogočeno napredovanje ali pa sploh vključitev v pedagoško delo.

Ko razpravljamo v Državnem zboru o področju športa, je veliko argumentov ali pa glavni argument, da se nameni premalo finančnih sredstev za vrhunski šport. Ampak sam ugotavljam, da temu ni tako. Pomembne so samo prioritete – ali bomo dali 9 milijonov evrov za prirejene razpise, recimo za Stožice, ali pa bomo dali teh 9 milijonov evrov za vrhunski šport. Tu neke dileme ni. Bila je samo dilema pri bivšem ministru Lukšiču, ki se je odločil, da bo raje dal 9 milijonov evrov za Stožice. Danes ta projekt preiskuje Nacionalni preiskovalni urad, in

prav je, da se ta sredstva poišče – utemeljenih sumov je več kot dovolj – in da se ta sredstva nameni za vrhunski šport. Razpisa za športne dejavnosti nacionalne športne zveze, ki bi moral biti objavljen že oktobra lani, še kar ni. Po nekaterih informacijah, ki jih imam, bi naj ta razpis bil objavljen komaj avgusta letos. Torej bodo morale nacionalne športne zveze izvajati letni program za letošnje leto kar osem mesecev na kredo. Ne vem, kdo bo zalagal finančna sredstva. Bodo to športniki sami? Bodo to predsedniki športnih zvez? Ali pa bodo enostavno športne zveze krčile svoj program in bodo rekle Na to tekmo pa ne bomo šli, ta trener bo odpuščen, tisti oddelek ne bo imel več toliko treningov. Če si to želimo, potem ne vem, kaj delamo tukaj oziroma kaj delam jaz tukaj.

Sam sem na zaslišanju postavil tudi konkretno vprašanje, kakšno je mnenje do odprtja trga iger na srečo. Kot veste, imamo na področju iger na srečo v Sloveniji monopol, ki glede na vse podatke kaže, da ne služi svojemu namenu, da je treba uvesti več konkurenčnosti. Upam, da bo ministrica pristopila tudi k temu. Pri tem bi tudi rad opozoril, da je bilo več prirejenih razpisov za šport, športno infrastrukturo, kot so bile Stožice, bil je tudi center Planica, bil je Gimnastični center Cerar-Pegan-Petkovšek, in še bi lahko našteval. Denar je šel v žepe nekaterih ljudi, ki so se pri tem močno okoristili, slovenski šport bo pa še naprej hiral na obroke. In spet se bo dogajalo tako, kot se je nazadnje. V olimpijskem letu se bo znižala postavka za vrhunski šport za 20 %. Glede na to, da je stranka Mira Cerarja na volitvah zmagala predvsem z neko novo integriteto, novo politiko in visokimi etičnimi standardi, pa ministrico čaka precej dela tudi na dveh organih v sestavi oziroma na Direktoratu za šport in Strokovnem svetu za šport. Že na prejšnjem zaslišanju sem predstavil dva konkretna primera kaznivih dejanj, koruptivnih dejanj. O tem pišejo mednarodne revije in časopisi, pri nas pa o tem ni govora. Obljubljam, da bom takoj po imenovanju ministrice sprožil ustrezne postopke, da se ta moralna načela in etični standardi uveljavijo, da ne bodo samo na plakatih na vsake štiri leta. Toliko glede izobraževanja.

Udeležil sem se tudi zaslišanja kandidatke za ministrico za obrambo, naše spoštovane kolegice gospe Katič. Postavil sem več konkretnih vprašanj, ampak da povzamem. Čaka vas po mojem mnenju veliko dela. V preteklosti je na tem resorju bilo narejenih nekaj škodljivih potez, ki se danes odražajo predvsem v strukturnih težavah in problemih Slovenske vojske, ki pa po mojem mnenju ne bodo odpravljeni čez noč. Recimo, če pogledamo upravni del Mors, le-ta šteje v Sloveniji preko tisoč ljudi, na Danskem pa je v upravnem delu vojske zaposlenih 300 ljudi. V Slovenski vojski gre več kot 70 % za plače, kar je nevzdržno. Pa če smo iskreni, te plače niso take, da bi nam bile lahko v ponos. Zato bodo potrebni neki ukrepi za višanje obrambnega proračuna, predvsem na

račun investicij in nakupa nove opreme. Kandidatko za ministrico pa pri tem pozivam, da bo pri svojem delu delovala v skladu z zunanjepolitičnimi usmeritvami Slovenije ter zagovarjala stališča zahodnih držav, držav napredka in razvoja. Zato upam, da pri svojem delu ne bo podlegla nekaterim populističnim in ideološkim potezam ter silila na vzhod ali pa se mogoče uvrščala med neuvrščene. Teh časov več ni.

Tudi sam sem zaskrbljen nad intenzivnostjo sodelovanja z rusko vojsko, ki je agresor v Ukrajini. Ne vem, kakšno sporočilo dajemo s tem svetu, svojim partnerjem. Po mojem nas ne morejo imeti za najbolj resne. Ob tem pa bi kandidatko opozoril, da sta se njen predhodnik in tudi premier Miro Cerar generalnemu sekretarju zveze Nato Stoltenbergu zavezala, da se obrambni proračun za leto ne bo znižal. Ampak kaj se je zgodilo? Imeli smo rebalans proračuna in sredstva so se znižala. Zato vas čaka veliko dela, če želi Slovenija v mednarodni skupnosti izpasti kot nek kredibilen partner, normalna država, da povnete ta ugled nazaj in da boste izpolnili svoje zaveze do zveze Nato ter da bomo do leta 2020 dosegli izdatek za obrambo v višini 2 % BDP in znotraj tega 20 % za razvoj, investicije in nakup nove opreme. Toliko z moje strani.

Obema kandidatkama – prepričan sem, da bosta izvoljeni – želim obilo sreče ter veliko delovnega elana, ker ga bosta več kot potrebovali. Hvala lepa.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Benedikt Kopmajer, pripravi naj se mag. Bojana Muršič.

BENEDIKT KOPMAJER (PS DeSUS): Spoštovani podpredsednik Državnega zbora, spoštovani kandidatki za ministrici, spoštovani predstavniki ministrstev, kolegice in kolegi!

Kot dolgoletni uslužbenec v različnih strukturah Ministrstva za obrambo in kot poznavalec obrambnega resorja bi rad izrazil podporo kandidatki za obrambno ministrico gospe Andreji Katič. Pozorno sem spremljal njeno predstavitev na matičnem odboru, to je Odbor za obrambo, in z velikim veseljem podprl njeno vizijo vodenja pomembnega državotvornega resorja, ki je zadolžen za obrambo Republike Slovenije. Obrambno ministrstvo je eden od treh stebrov nacionalne varnosti, suverenosti Republike Slovenije. Suverenost nam ni bila dana sama po sebi, ampak smo se leta 1991 morali zanjo boriti. Nekateri so žal za to suverenost plačali s svojim življenjem. Zato moramo biti pozorni na to, kako in s čim smo pripravljeni to suverenost ponovno ubraniti, če bi bilo to potrebno. Seveda govorim o Slovenski vojski. Prav tako pa ne smemo zanemariti znanja in izkušenj stanovskih organizacij, kot so častniki, veterani in drugi, ki jih je treba vključevati pri pripravi strateških

odločitev in tudi pri oblikovanju strateške rezerve.

Pomemben segment v obrambnem ministrstvu je tudi sistem zaščite in reševanja, v katerega je vključena cela paleta prostovoljcev, ki šteje preko 150 tisoč pripadnikov, vključno z gasilci, gorskimi reševalci, enotami Rdečega križa, taborniki in ostalimi reševalci. To so ljudje, ki se močno zavedajo pomena solidarnosti. Narava ni prizanesljiva. Vsako leto je vse več naravnih in drugih nesreč, njihove posledice pa imajo dolgoročni vpliv, na letni ravni povprečno dosegajo skorajda 2 % bruto družbenega proizvoda. Naj samo spomnim na žled ali poplave, ki so Slovenijo prizadele v zadnjem obdobju. Obrambno ministrstvo mora delovati stabilno. Vsakokratne pogoste menjave, prepogoste menjave ministrov destabilizirajo strukturo. Na Ministrstvu za obrambo ni prostora za politizacijo. Od delovanja obrambnega ministrstva je odvisna varnost slovenskih ljudi in vseh, ki se gibljejo na območju Republike Slovenije. Mi smo odgovorni za nacionalno varnost. Ne iščimo napak iz preteklosti, ozirno se v prihodnost in podprimo dobre predloge, ki pomenijo razvoj obrambnega sistema. Kot podpredsednik Odbora za obrambo podpiram strokovne predloge, ki prihajajo z ministrstva, in bom tudi v prihodnje pozorno spremljal razvoj obrambnega resorja. Zato želim gospe Andreji Katič, da s svojo strokovnostjo in energičnostjo umiri razmere na Ministrstvu za obrambo, ki si ga nekateri še vedno predstavljajo kot vrtiček, ki ga je možno obdelovati po svojem občutku. V Ministrstvu za obrambo, še posebej pa v Slovenski vojski, je treba vrniti ustvarjalni mir, saj je to institucija, ki je še vedno na visokem mestu po zaupanju državljanek in državljanov, in prav je, da tako tudi ostane.

Obema kandidatkama želim dobro počutje med novimi sodelavci in vso srečo pri vodenju obeh ministrstev, seveda pa obe kandidatki dobita tudi moj glas. Bodočo ministrico za obrambo pa prosim, da prenese čestitke naše poslanske skupine ob prihajajočem prazniku Slovenske vojske. Hvala.

PODPREDSIEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Bojana Muršič, pripravi naj se gospa Andreja Potočnik.

MAG. BOJANA MURŠIČ (PS SD): Spoštovani podpredsednik, hvala za besedo. Spoštovane državne sekretarke, kolegice in kolegi!

Naj na začetku omenim, da sem malce razočarana, da moramo danes odločati o dveh novih ministricah, saj je minilo šele dobrih osem mesecev, odkar smo potrdili dvanajsto slovensko vlado. V tako zelo kratkem času se je spremenilo zelo veliko. Sem pa vesela, da je predsednik Vlade predlagal dve kandidatki za tako pomembni ministrstvi. V Vlado prihajata dve ambiciozni ženski, ki bosta velik doprinos vladni ekipi. Prvič v Sloveniji bomo imeli v vladi kar

polovico žensk. To je zelo pohvalno, zato predsedniku Vlade vse čestitke za tako modro odločitev. Zavedati se moramo, da smo ženske pogumne, preudarne, konstruktivne, vztrajne, povezovalne in še bi lahko naštevala, vendar dovolj. Sama žal nisem bila na nobenem izmed hearingov, ampak sem skrbno prebrala vse magnetograme in se seznanila s seznanitvijo obeh predlaganih kandidatki za ministrici. Obema čestitam za pogumno potezo, s katero sta se odločili prevzeti ministrstvo.

Naj spregovorim nekaj besed o kandidatki za ministrico za šolstvo, znanost in šport. Kandidatka za ministrico za šolstvo, znanost in šport bo prevzela zelo široko področje dela. Dr. Maja Makovec Brenčič prihaja iz akademskih vrst. Veliko poznavanja o šolstvu že ima, veliko bo morala pa še postoriti, saj bo prevzela, povezovala celotno vertikalno na področju šolstva in izobraževanja, ki jo moramo povezovati v duhu celovitega razvoja, kot je poudarila v svoji predstavitvi. Pomembno se mi zdi, da načrtuje razvoj povezovanja šolskega sistema z gospodarstvom, uvajanje vajeništva, do pilotskih primerov razvoja dualnega sistema tako na poklicnem kot tudi visokošolskem izobraževanju, saj lahko pričakujemo, da bo s takšnim pristopom delodajalcem dana možnost prepoznavanja svojih bodočih sodelavcev. Prav tako pa bodo tudi mladi dobili možnost, da dokažejo svoje znanje in sposobnosti. Ključno zame pa je, da ne pozabimo na naše najmlajše v vrtcih in tudi otroke v osnovnošolskem izobraževanju, pa tudi učitelje. Zato od prihodnje ministrice pričakujem, da posebno skrb nameni kakovostnemu izobraževanju in vsem dostopnemu sistemu vzgoje in izobraževanja tako na predšolski kot tudi osnovnošolski ravni. Še posebej pomembno pa je, da dobi večji ugled učiteljski poklic.

Vedno so v ospredju finančna sredstva. Računam na to, da bo prevladal razum, da je izobraževanje za nas edina prava priložnost za družbeno-gospodarski preboj Slovenije. Od bodoče ministrice tudi pričakujem, da bo svoje odločitve sprejemala premišljeno ter izkazala razumevanje javnemu šolstvu, ki je ključnega pomena. Ob tem ne morem mimo predloga Socialnih demokratov in tudi drugih poslanskih skupin, ki smo pripravili predlog za spremembo ustave k 57. členu Ustave. S to spremembo si želimo, da se osnovno izobraževanje v javnih šolah financira iz javnih sredstev, zasebne šole pa se lahko financirajo v omejenem obsegu. Kandidatka je v svoji predstavitvi jasno povedala, da je pomembno, da imamo kakovostno, dostopno in pravično javno šolstvo, zasebno šolstvo pa kot dopolnilo v prostor, ki nudi vrsto izbire. Ministrica bo torej zagotavljala pogoje za dostopnost šolstva čim večjemu in širšemu delu družbe. Torej, od bodoče ministrice pričakujem jasno razmejitev javnega in zasebnega šolstva.

Zgolj na kratko bi se dotaknila še učne pomoči. Pri tem gre za posebne skupine otrok, ki

to pomoč potrebujejo. Odnos do tega je bil do danes daleč od standardov humanosti. Celo mačehovski odnos države do te skupine otrok v družbi bi temu lahko rekli. Učna pomoč je ena izmed zelo pomembnih oblik pomoči učno šibkejšim. Seveda to ni edina, je pa ena redkih, ki nenazadnje omogoča sobivanje otrok s posebnimi potrebami v družbi. Menim, da je to pomoč treba še nadgraditi. Znanje je javno dobro, in javna odgovornost vsakokratne oblasti, tudi naše, je, da priskrbimo pogoje, ki bodo dani vsakomur, ne glede na izhodiščni položaj. Torej, ministrica, pričakujem, da varčevanja na račun znanja v prihodnosti ne bo, saj ocenjujem to kot nesprejemljiv odklon od šolske politike. Kandidatki dr. Maji Makovec Brenčič želim veliko modrih odločitev. Glede na predstavljeno imate mojo podporo. Bom pa pozorno spremljala vse vaše odločitve.

Dovolite mi, da še nekaj besed povem o naši kandidatki in ministrici za obrambo gospe Andreji Katič. Ministrstvo za obrambo je državotvorno ministrstvo, zelo obsežno. Kandidatka Andreja Katič, moja strankarska kolegica in tudi kolegica iz lokalnih vrst, je v svoji predstavitvi dokazala, da bo sposobna opravljati tako odgovorno delo, kot je vodenje tega ministrstva. V svoji predstavitvi je izpostavila kar nekaj kritičnih zadev, ki se jih bo lotila, ki so zanjo in za Slovenijo ključne, torej sprememba Zakona o obrambi, kadrovske problemi v vojski, karierni sistem vojakov. Sredstva za obrambne izdatke, ki so se v zadnjih letih kar zniževala, bo treba ponovno dvigniti. Naš sistem zaščite in reševanja je doma in v tujini zelo prepoznan, zato je potrebno še nadgrajevanje že dobrega sistema, ključno pa bo tudi odzivanje Ministrstva za obrambo na mednarodne spremembe, kot so terorizem, mednarodno organiziran kriminal, nenadzorovano širjenje orožja, da se bo zaščitilo Slovenijo in z njo državljanke in državljanje. Verjamem, da je to zelo velik zalogaj, vendar v kandidatko Andrejo Katič ne dvomim. Že na lokalni ravni se je izkazala kot izjemna direktorica. V času krize je svoje delo odgovorno opravljala. Svoje delo je odgovorno nadaljevala tudi v Državnem zboru, kjer je bila kot podpredsednica Državnega zbora odlična. Resnično jo bomo pogrešali, ampak izziv, ki je pred njo, bo opravila več kot suvereno. Težave bo reševala z veliko mero potrpežljivosti, pa tudi njena odločnost se bo večkrat izkazala kot za več kot dobrodošlo.

Naj se osredotočim zgolj na kadrovske področje, ki ga je omenila v hearingu. Vsi vemo, da se je z ZUJF začelo število zaposlenih v javnem sektorju zmanjševati, še posebej v obrambi, ki spada v javni sektor. Število pa se ni zmanjševalo zgolj iz razloga naravnega odliva, ampak tudi zaradi tega, ker nimamo rešenega statusa vojaka po 45. letu. Slovenski vojaki po tem letu ostanejo brez socialne varnosti, zato verjamem, da se bo naša draga kolegica Andreja še posebej zavzemala, da se bo ta problem vojakov čim prej rešil, saj zato vse več

zaposlenih na ministrstvu, ko se jim porodi možnost službe kje drugje, le-to izkoristi in zapusti vojaške službe. Gre za zelo sposobne ljudi, ki bili doprinos temu in tudi vojski. Menim, da bo znala z vsemi svojimi deležniki v obrambi sodelovati korektno in povezovalno, s tem pa se bo vlilo v ministrstvo vse potrebno zaupanje. Prav tako verjamem, da bo pri svojem delu uporabila vse svoje pravno znanje, preden bo sprejela odločitve, ki bi bile mogoče lahko na meji zakonitosti. Pričakujem, da ji bo v pomoč pri delu ekipa na ministrstvu, ki ji bo v podporo, in da ji ne bo metala polen pod noge.

Torej, kandidatka za ministrico Andreja Katič, imaš vso mojo podporo. Pri tvojem nadaljnjem delu ti želim, da ostaneš takšna kot si, strpna, povezovalna, dostopna, konstruktivna, in enostavno ne pozabi na nas kolege in kolegice iz poslanskih vrst. Ob tem pa želim, da uresničiš svoje besede, da boš s svojimi osebnostnimi lastnostmi in znanjem delala v dobrobit državljanov in državljanov. Torej, obema kandidatkam veliko sreče pri nadaljnjem delu v vladni ekipi. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Andreja Potočnik, pripravi naj se gospa Ljudmila Novak.

ANDREJA POTOČNIK (PS SMC): Spoštovani predsedujoči, spoštovani kandidatki za ministrici, cenjeni ministrski zbor, spoštovani kolegi in kolegice!

Glede na to, da sem članica Odbora za obrambo, mi dovolite, da spregovorim nekaj besed o kandidatki za ministrico. Gospa Katič se je v sami razpravi odlično odrezala. Zaveda se slabosti in prednosti Slovenske vojske in obrambnega ministrstva. V svojem mandatu vidi kot izziv predvsem ureditev problematike glede neuveljavljenih kariernih poti, zaradi katerih Slovensko vojsko zapuščajo dobri kadri. Nerešen je tudi status vojaka po dopolnjenem 45. letu starosti. Treba bo tudi posodobiti Zakon o obrambi, ki je bil nazadnje noveliran leta 2004. Stroka in različne javnosti že vrsto let opozarjajo, da so spremembe potrebne. Ob vstopu v Nato smo sprejeli zavezo, da bomo za obrambo namenili do 2 % BDP. Glede na ekonomsko situacijo tega cilja trenutno ne dosegamo. Bodoča ministrica pa se bo zavzemala za dvig teh sredstev.

Na drugi strani je v svoji razpravi kandidatka izpostavila tudi pohvale, ki jih ni malo. Med drugim so pripadniki Slovenske vojske dosegli zavidljive rezultate na različnih usposabljanjih v tujini, najbolj pa se pripadniki celotnega sistema izkazujejo kot srčni ljudje. Nedavno je bil v javnosti predstavljen Natov center odličnosti za gorsko bojevanje v Poljčah. V svetu je trenutno akreditiranih le 20 takšnih centrov. Cilj tega centra je razviti doktrino zveze Nato za bojevanje v gorah. Kandidatka je obljubila, da bo v primeru potrditve skupaj z

načelnikom Generalštaba Slovenske vojske predsedniku Republike Slovenije predstavila poročilo o pripravljenosti Slovenske vojske. Dotaknila se je tudi teme mobilne bolnišnice Role 2 na Jesenicah, sistema zaščite in reševanja, gorskega reševanja in tako naprej. Skratka, kandidatka me je na pristojnem odboru prepričala s svojimi argumenti in pogledi. Obema kandidatka oziroma, sem prepričana, tudi novima ministricama želim veliko uspešnega dela in veliko pozitivne energije. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Ljudmila Novak, pripravi naj se mag. Andrej Šircelj.

LJUDMILA NOVAK (PS NSI): Hvala za besedo.

Slovenija je do zdaj veliko vlagala v šolske zidove, kar je dobro in prav, da imamo šole na nivoju. Veliko smo tudi vlagali v izobraževanje učiteljev. Na tem področju imamo zelo visoke standarde in marsikdaj prekašamo druge države v marsičem, po urejenosti šol, po izobrazbi učiteljev oziroma učiteljic, vzgojiteljev, profesorjev in tako naprej. Seveda pa imamo tudi določene pomanjkljivosti, ki bi jih veljalo čim prej odpraviti, in to pričakujem od bodoče ministrice, ki ima neko zdravo gledanje in tudi izkušnje za razvoj slovenskega šolstva, izobraževanja na vseh nivojih. Predvsem se čudim temu, kako je mogoče, da je ob vseh inštitucijah, ki jih imamo, tudi Zavod za šolstvo, potekla veljavnost učbenikov, da to ni bilo pravočasno urejeno, čeprav so vsi vedeli, da veljavnost učbenikom poteče. Predvsem pa tudi menim, da bi morali več narediti, da bi naše učne načrte na vseh področjih, na vseh nivojih usklajevali s potrebami časa in usklajevali tudi sistem šol s potrebami časa, saj velikokrat izobražujemo za nezaposljive poklice, in bi morali odgovoriti na potrebe družbe in tudi potrebe gospodarstva.

Zato pričakujem, da bo tudi v Sloveniji uveden dualni sistem za poklicno izobraževanje, saj je teorija res neuporabna, če je ne nadgradimo s praktičnim znanjem. Velikokrat slišim zdaj delodajalce, gospodarstvenike, ki pravijo, da mladi niso več navajeni delati. Nekoč, ko so mnogi prihajali s podeželja, kjer je vendarle malo več dela, kot če živimo v urbanih naseljih, so se tudi delovne navade morda nekoliko zmanjšale, in tudi to, poudarjajo delodajalci, je zelo pomembno, da imajo mladi tudi praktična znanja. Torej, načrtovanje mreže srednjih šol, da bomo res izobraževali za tisto, kar je zaposljivo in kar potrebujemo. Potem si tudi želim, da bi šola še naprej opravljala vzgojno funkcijo. Najpomembnejši vzgojitelji so starši, pa vendarle je vzgoja na vseh nivojih izredno pomembna, vzgoja za vrednote. Učitelji morajo imeti za to tudi določene instrumente, kajti žalostno je, da marsikje potrebujejo varnostnike. Jaz si želim, da bi imeli učitelji več možnosti za vzgojo, tudi za določene ukrepe, da

bi tako lažje vzpostavljali red in disciplino in ne bi potrebovali varnostnikov oziroma kakšnih hujših ukrepov.

Če namenim samo nekaj besed še varnosti države. Čeprav si želim, da v Sloveniji nikoli ne bi bilo treba uporabiti vojske, je vendarle pomembno, da imamo vsaj jedro svoje vojske. Sama pa vedno pravim, da ne bi bilo slabo, če bi vsi mladeniči šli vsaj za kakšen mesec na izobraževanje, da bi se s tem naučili reda in discipline, ki so jo včasih pridobili prav v vojski. Tudi marsikatera mama in žena bi bila za to zadovoljna in hvaležna. Čeprav vem, da je treba to znanje vedno nadgrajevati, bi vendarle bil tudi nek temelj za, bog ne daj, potrebe v času vojne, če bi se nam to zgodilo. Novima ministricama želim, da bi izkoristili to priložnost, ki sta jo dobili, in verjamem, da bosta lahko s svojo prizadevnostjo in z žensko iznajdljivostjo in intuicijo izvedli tudi marsikaj, kar moškimi kolegom ni uspelo. Pri tem jima pa želim vso srečo.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima mag. Andrej Šircelj, pripravi naj se gospa Irena Kotnik.

MAG. ANDREJ ŠIRCELJ (PS SDS): Hvala lepa, spoštovani podpredsednik. Kolegi in kolegice, predstavniki Vlade!

Če najprej razpravljam o tem, kaj nam predsednik Vlade predlaga, potem lahko rečem, da se saga o njegovih ministricah nadaljuje. Namreč, velike težave ima s področjem izobraževanja, s področjem ministrstva za izobraževanje, in tako bo zdaj v osmih mesecih predlagana že tretja ministrica. Težava ni v tem, da nimamo ministra, težava je v tem, da delo stoji. Ne samo delo, delo na ministrstvu, ampak so vse manjše ob tem perspektive mladih. Na drugi strani imamo tudi Ministrstvo za obrambo. Mislim, da na področju Ministrstva za obrambo zaradi teh menjav ne bo prišlo do kakšnih večjih sprememb. Verjetno bo vse skupaj potekalo dokaj stabilno. Navsezadnje, tudi varnost je stabilna, vendar o tem morda kdaj drugič.

Danes bi se vseeno bolj osredotočil na ministrstvo za izobraževanje, ki naj bi ga prevzela dr. Maja Makovec Brenčič. Jaz verjamem v njene kvalifikacije, ki jih je tudi sama navedla in ki jih lahko vidimo tudi v njenem življenjepisu, vendar me ob njeni predstavitvi skrbi predvsem to, česar ni povedala. Ni povedala predvsem tega, da bo izboljšala učenost, učnost mladih, predvsem tega, da bo zagotovila mladim boljše pogoje za izobraževanje. Ni napovedala tega, da bodo učbeniki za osnovne šole, delovni zvezki brezplačni. Ni napovedala tega, da bodo vsi ti učbeniki in delovni zvezki za srednje šole dosegljivi na spletnih straneh Zavoda za šolstvo ali ministrstva za izobraževanje. To bi se spodobilo, to bi bil minimalen prispevek za to, da bi v tej državi povečali izobraževanje, izboljšali

izobraževanje in da bi tudi prešli od besed k dejanjem. Skratka, da bi tudi vsi tisti, ki velikokrat poudarjate, kako pomembno je izobraževanje, rekli Prav, ampak cilj so mladi in cilj je boljša izobrazbena struktura. To, da je cilj ministrice za izobraževanje, da bo pripravila nov zakon o visokem šolstvu, gospe in gospodje, je kvečjemu sredstvo, kajti sploh še ne vemo, kakšen zakon bo, ali bo dober ali bo slab, ali bo takšen, da bo mladim zagotovil boljšo izobrazbo v smislu tega, da bodo tudi zaradi tega bolje živeli.

Zame je šolstvo tisto, kar daje mlademu izobraženemu človeku možnost perspektive in mu daje tudi to, da svoje sposobnosti udejanji na trgu, da pridobi poklic, ki je cenjen in nenazadnje tudi plačan. Tukaj se postavi novo vprašanje, ali bo ministrica, ki bo pokrivala izobraževanje, usposobila te mlade za to, da bodo na koncu dobili takšen poklic, ki bo na trgu priznan in plačan. Izobraževanje samo po sebi verjetno ni namen, čeprav v določenih primerih, širše gledano, lahko tudi o tem govorimo. Vendar ob današnji stopnji nezaposlenosti mladih je še posebej pomembno, za kaj bodo ti mladi izobraženi. Če pogledamo nekatere analize, ki jih pripravljajo ministrstvo za delo in različna ministrstva, ugotovimo, da je predvsem analiza brezposelnosti tista, ki že vrsto let opozarja na neusklajenost mreže izobraževalnih programov na srednješolskem in terciarnem nivoju s potrebami trga dela.

Vpis mladih na poklicne in strokovne programe, po katerih trg dela stabilno povprašuje, je vse manjši ali je celo izginil. Ni dualnega vajeniškega sistema in tako naprej, in tiste države, ki imajo takšen sistem, imajo danes najmanjšo brezposelnost. Ne vem, kaj bo ministrica naredila na tem področju razen tega, da je rekla, da podpira dualni sistem. Ni vizije. Če ni vizije ministrice za izobraževanje, je vprašanje, če imajo mladi perspektivo. O tem ni veliko govorila. Veliko je govorila o visokem, o terciarnem izobraževanju. Razumem, da ga bolj pozna, vendar je za mlade pomembno osnovnošolsko, srednješolsko in še bolj strokovno izobraževanje. Tukaj je naslednje vprašanje, o katerem ministrica prav tako ni govorila: Ali bo ministrstvo za izobraževanje ustvarjalo službe ali bo mlade naučilo, kako naj sami začnejo z delom in kako naj sami sebe usposobijo za nek poklic? O tem ministrica ni govorila, ampak to je bistvo.

Danes vse mednarodne inštitucije govorijo o tem, sprejemajo programe o tem, da se mlade nauči loviti ribe, če želite, a ne na takšen način, da se jim da ribo. O tem govorijo tudi tisti, ki se z izobraževanjem ukvarjajo, ne samo v Evropi, tudi na drugih kontinentih. Tega ministrica ni povedala, in ni povedala, kakšen program ima zato, da bodo, ko bodo mladi končali z izobraževanjem in jim bodo na trgu dela rekli Sam se zaposli in bomo sklenili pogodbo s teboj, ti mladi vedeli, kako naj se sami zaposlijo, kaj naj naredijo, kam naj gredo,

skratka kako naj začnejo delati. Danes – o tem govorijo tudi študije na področju izobraževanja – vsak mlad človek potrebuje več poklicev, tri do štiri. Ne zaradi tega, ker bi on to želel, ampak zaradi tega, ker se spreminja gospodarstvo, ekonomika, spreminjajo se potrebe po tem, kaj trg dela potrebuje. In izobraževalni sistem je tisti, ki mora pripraviti mlade za to, da bodo uspeli in da si bodo sami ustvarili kruh. To je tisto, česar ministrica ni povedala.

Prav tako ni povedala, da ni pomembno, ali bo to javno izobraževanje ali bo to zasebno izobraževanje. Tudi zasebno ne pomeni, da ga plačaš iz lastnega žepa. Pomeni to, da je ravno tako lahko zastoj. Ni pomembno javno ali zasebno, pomembno je dobro ali slabo, kvalitetno ali nekvalitetno izobraževanje, ki ljudi pripravi do tega, da je potem njihovo znanje, njihovo delo na trgu cenjeno. Tega danes žal nimamo. Tu ne bi šel v številke. Obstajajo številke o tem, koliko imamo preveč ljudi, ki se spoznajo na določene poklice, ki opravljajo določene poklice, ki bi jih lahko opravljali, vendar tega ne naredijo. Ministrica tudi ni povedala tega, kako bo reševala vprašanje trajanja študentskega statusa. Mi smo ena redkih držav, kjer je študentski status možen skoraj deset let. S tem podaljšujemo nezaposlenost mladih že kar v srednje življenjsko obdobje. In to je težava. Potem izobrazimo človeka, ta sistem izobrazí človeka, ki nima ne znanj ne poklica za to, da bi uspel na trgu, in potem ostane nezaposlen še dve, tri leta. Oprostite, pri 30, 35 letih je še težje zaposljiv in je nenazadnje veliko stvari pozabil. To je naloga ministra za izobraževanje ali ministrice za izobraževanje. In tega ni.

Zaradi tega dvomim v to, da bo to ministrstvo uspešno, predvsem v tem smislu, da se bo zmanjšal razkorak, kot zdaj nekateri rečemo, med potrebami gospodarstva in tistim, kar pride iz našega šolskega sistema. Obstaja neka indolenca te vlade do tega ministrstva. Navsezadnje se ljudje tu menjajo, ljudje na tem ministrstvu so nekaj časa ministri in potem niso več. To pomeni, da ta vlada tega ministrstva ne jemlje preveč resno. Kadri so takšni, da so zelo hitro zamenljivi, kar vsekakor ni dobro. Želim si, da ima na vsa ta odprta vprašanja, ki sem jih danes tu omenil, ministrica odgovore, pa ne samo odgovorov, pač pa tudi program. Da bo ministrica prišla in bo rekla To in to in to je moj program; moj cilj ni nov zakon, ampak drugačen izobraževalni proces; od jutri naprej so učbeniki zastoj; Zavod za šolstvo bo objavil vse učbenike na spletnih straneh; zmanjšalo se bo število učbenikov za srednje šole za matematiko. To so programi, to so učinki in to so ukrepi, ki jih danes mladi potrebujejo. To je za začetek. In še: Dodatno bom stimulirala, štipendirala poklice, za katere je dovolj dela na trgu. To je tisto, kar je lahko cilj ministra za izobraževanje. Hkrati bom naredila tudi še to in to za šport. In tako naprej. Vendar tega ni in me to navaja k dvomu.

Jaz bi se na koncu rad opravičil gospe Katič, ker ji nisem namenil kaj preveč besed o obrambnem področju. Moram reči, da tudi nisem specialist, ji pa želim veliko uspeha pri njenem delu, in mislim, da bo po parketu obrambnega ministrstva in Nata uspešno hodila.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Irena Kotnik, pripravi naj se gospod Uroš Prikl.

IRENA KOTNIK (PS SMC): Hvala za besedo, spoštovani podpredsednik. Spoštovani predstavniki Vlade, spoštovani kolegi in kolegi!

Danes potrjujemo dve ministrici, in sicer kandidatko Andrejo Katič za obrambno ministrico. Ne poznam toliko tega področja, ker niti nisem bila na tem zaslišanju, vendar sem poslušala magnetogram in se pogovarjala s svojimi kolegi in kolegicami iz SMC, ki so člani tega odbora. In ti moji kolegi in kolegice so vam dali zaupanje, dali so vam potrditev. Poslušala sem tudi vaš magnetogram, tako da sem iz tega zaznala, da ste dobro opisali stanje, ki je zdaj na tem področju, da se zavedate, kako pomembna je varnost države, varnost vseh državljanov in državljanek. In poznam vas kot kolegico, kot poslanko. Poznam vas, kako ste kot podpredsednica vodili Državni zbor, in iz vsega tega imam o vaši osebnosti in o vas zelo visoko mnenje, tudi kar se tiče strokovnega znanja na pravnem področju. Pri vašem delu vam želim veliko uspeha.

Imate mojo podporo. Vem, da vas čaka veliko dela, vendar sem prepričana, da vam bo uspelo.

Druga kandidatka je kandidatka prof. dr. Maja Makovec Brenčič, in sicer kandidatka za ministrico za izobraževanje, znanost in šport. Kandidatka je neposredno vpeta v proces vzgoje in izobraževanja kot profesorica na področju mednarodnega poslovanja in kot prorektorica za področje prenosa znanja na Univerzi v Ljubljani. Na predstavitvi nam je podala odgovore z različnih področij in tematik področja vzgoje in izobraževanja. Predstavila nam je svojo vizijo, vendar bi se osredotočila le na vsebine, za katere osebno menim, da so pomembne za kandidatko, ki bo prevzela vodenje tega resorja. Svoje delo, tako kot ga vidi, je predstavila kot enakovredno v upoštevanju vseh področij izobraževanja, od predšolske vzgoje pa do univerze. Pri tem je poudarila, da bo dala poudarek na odzivnosti izobraževanja na spremembe družbe in potreb trga dela, kjer vidim prednost pri povezovanju med izobraževanjem in gospodarstvom.

Če se osredotočim na uvedbo vajeništva in dualnega sistema ter na razmislek o drugačnih oblikah pridobivanja praktičnih izkušenj pred zaposlitvijo, kar dolgoročno pomeni več delovnih mest za mlade. Načrtuje razvoj celovitega modela ugotavljanja in

zagotavljanja kakovosti, kamor sodi tudi profesionalni razvoj pedagoških delavcev, kjer vidim predvsem dvig avtoritete pedagoških delavcev. Na predstavitvi je poudarila upoštevanje vseh akterjev vzgojno-izobraževalnega procesa pri reševanju različnih tematik, kjer je pomembno, da komunikacija poteka v vseh smereh, saj do dobrih rešitev pridemo le ob upoštevanju in usklajevanju različnih mnenj. Pri tem je poudarek na večji vključenosti otrok, dvigu kakovosti vzgojno-izobraževalnega procesa in dosežkov učencev ter krepitvi vseživljenjskega učenja, predvsem pa zagotovitvi boljšega sodelovanja med starši, šolo in lokalnim okoljem.

Glede na vse to ima kandidatka mojo podporo. Ob koncu bi pa obema kandidatkama zaželela uspešno delo. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Uroš Prikl, pripravi naj se gospod Franc Laj.

UROŠ PRIKL (PS DeSUS): Hvala lepa, predsedujoči, za besedo. Spoštovane kolegice in spoštovani kolegi!

V Poslanski skupini Desus smo prepričani in verjamemo, da bo kandidatka za ministrico za izobraževanje, znanost in šport dr. Brenčič dobra kandidatka oziroma dobra ministrica. Zakaj? Prvič, uravnotežen pristop do vseh treh temeljnih področij resorja, ki ga bo pokrivala, torej uravnotežen odnos do področij tako znanosti, izobraževanja kot tudi športa – javno je izpostavila, da se bo zanj zavzemala. Še posebej ocenjujemo, da je pomembno, da se zaveda pomembnosti in uravnoteženosti na področju izobraževanja od samega začetka osnovne šole ali pa vrtca pa vse do univerze. Za nas v Desusu je poglavitno to, da se ministrica jasno zaveda in zagovarja javno, kakovostno in prav vsem dostopno šolstvo in da ima tudi, kar je tudi bistvenega pomena, povsem razčiščene pojme glede financiranja tega področja. Menim, da je investiranje v izobraževanje, investiranje v ljudi najboljša, najbolj profitabilna investicija tudi na dolgi rok.

Še posebej me osebno veseli, da je kandidatka za ministrico izpostavila tudi tesno povezavo med sistemom izobraževanja ter med tako gospodarskim kot negospodarskim področjem, z željo, da ne prihaja do razkoraka med tem, kar šola proizvede, kar izobraževalni sistem proizvede, in tem, kar trg dela potrebuje. Osebno verjamem, da sta kandidatčina osnovna profesija in njene kar dolgoletne izkušnje ter poznavanje področja izobraževanja dobitni kombinaciji za uspešno vodenje tega resorja. Da zaključim s področjem izobraževanja oziroma s prvo kandidatko, če temu lahko tako rečem. Želim si, da se tista pogovorna V tretje gre rado potrdi tudi pri novi ministrici kot dobitna kombinacija in garant za uspešno vodenje tega resorja do konca mandata.

Pa še nekaj majhnega o kandidatki Katič. Vsi smo jo imeli možnost in priložnost v teh nekaj mesecih dodobra spoznati. Osebno ocenjujem, da je povsem korektno opravljala svoje naloge tako poslanke kot tudi podpredsednice Državnega zbora. Nesporno je, da ima znanje, izkušnje in tudi vizijo, da se spopade z izzivi, ki jih na področju obrambe ni malo. Ob že izpostavljenih odprtih vprašanjih, na katera se ne bom preveč fokusiral, ker imam malce pomanjkljivo znanje na tem področju, pa si vendarle želim, da se spopade tudi z ureditvijo na področju financiranja Slovenske vojske z željo, da noben segment ne trpi, da ni prizadeta državna varnost, torej varnost države, kakor tudi ne varnost pripadnikov Slovenske vojske. Hkrati pa, to moram v isti sapi povedati, da sredstva na račun izdatkov v obrambo ne pomenijo, da se sredstva na področju zagotavljanja socialne varnosti, družinskih prejemkov, štipendij, pokojnin, in še bi lahko našteval, ne zmanjšujejo. Kolegici Katič in vsem nam želim, da je več sredstev za maslo kot pa za topove, kajti ko so ljudje siti in socialno neogroženi, nimajo želje po bojevanju s topovi in drugim orožjem. Ob zaključku iskreno želim obema bodočima ministricama veliko sreče, ki jo bosta tukaj nedvomno potrebovali, in veliko uspeha pri opravljanju tako pomembne naloge. S svojim glasom bom nekaj malega pri tem tudi sam prispeval. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Franc Laj, pripravi naj se gospod Žan Mahnič.

FRANC LAJ (PS SMC): Spoštovani predsedujoči, hvala za besedo. Spoštovani ministrski zbor, spoštovani kolegice in kolegi, predvsem pa kandidatki!

Začel bom s kandidatko za ministrico za izobraževanje, znanost in šport, ne zaradi tega, ker bi jo imel za boljšo kandidatko, ampak zaradi tega, ker mi je to področje na nek način bližje. Kot vsi na nek način vemo, je znanje za našo družbo strateškega pomena. Vsaka naložba v znanje zame pomeni strateško naložbo. S primerno vzgojo seveda. Tu je absolutno potrebno, da sodelujejo starši in nosijo glavno breme. Z vzpostavitvijo sistema vrednot in s kvalitetnim izobraževanjem zagotovo tlakujemo pot naše bodočnosti v urejeno, uspešno in konkurenčno družbo. Saj poznate tisti rek Kolikor znaš, toliko veljaš. Dandanes v globalnem svetu oziroma v globalnih razmerah to še kako drži, da si konkurenčen, predvsem pa takrat, ko imaš še uporabno znanje. Da bi vse to lahko dosegli, bo po mojem videnju, po mojem poznavanju te tematike treba zagotovo poseči v že vzpostavljeni izobraževalni proces, predvsem na osnovni ravni; tu mislim na osnovnošolski nivo.

Kje vidim te izboljšave? Predvsem bi bilo potrebno, da bi v samem učnem procesu

večji poudarek, večjo veljavo dobili tuji jeziki, poučevanje tujih jezikov ter tudi funkcionalno opismenjevanje, ki je izredno pomembno. Nenazadnje pa je zelo pomembno spodbujanje in razvijanje kreativnosti otrok. Moje izkušnje ne kažejo, da bi bilo temu trenutno tako. Več ali manj so otroci obremenjeni z vsebinami, ki so zanje zelo težko razumljive, glede na njihovo starost, da se razumemo. In kaj se dogaja? Dogaja se to, da so namesto razvijanja kreativnega razmišljanja prisiljeni ubrati drugo smer, to je učenje na pamet, ki je, kot vemo, zelo velika škoda, ker tisto znanje nikoli ne bo trajno. Prav tako je uporabnost tega znanja zelo vprašljiva. Škoda je vsakršne energije, ki se vlaga v to smer.

Zato na nek način kandidatko pozivam, da posveti pozornost vsemu temu, kar sem omenil, ker le tako vidim, da bodo ti mladi, na katerih stoji svet in pomenijo našo varno prihodnost, tudi pripravljeni na življenje in se znašli v življenju. Za to nam mora biti mar. In to je na nek način tudi osnovno vodilo, da se bodo pravilno usmerili v strokovnem izobraževanju, da se bodo odločili za poklice, ki so deficitarni, s katerimi bodo konkurenčni, s katerimi bodo lahko normalno tudi živeli. Toliko mogoče za kandidatko za ministrico za izobraževanje. Da ne bo zamere, kolegico Katič zelo cenim. Spoznal sem jo tu v Državnem zboru, in če bo tako odločna in iznajdljiva, verjamem, da bo lahko tudi uspešno vodila Ministrstvo za obrambo. In nič manj ni pomembna od prejšnjega ministrstva, o katerem sem govoril.

Obema kandidatkama želim, iskreno želim veliko sreče in uspehov. Nenazadnje bodo to tudi naši uspehi. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Žan Mahnič, pripravi naj se gospa Marjana Kotnik Poropat.

ŽAN MAHNIČ (PS SDS): Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Gospa ministrica, državni sekretarji, kolegice poslanke in kolegi poslanci!

Ko danes razpravljamo o tem, da bomo potrdili oziroma ne potrdili dve novi ministrici, je čas ne da govorimo o njunem bodočem delu, ker zaenkrat še ne moremo vedeti, kakšno le-to bo, ampak da se ozremo nazaj, kaj je bilo do zdaj narejenega na resorjih oziroma področjih, za katera danes postavljamo novi dve ministrici. Spomnim se, kako ste vsi grdo gledali, ko je eden od mojih poslanskih kolegov takrat, ko je bilo štiri ali pet mesecev Vlade, dejal Minilo je že pol leta in naredili niste še nič. Danes je približno osem mesecev, odkar smo imenovali vlado Mira Cerarja, se pravi dva meseca več kot pol leta, in danes lahko rečem: osem mesecev je mimo in še vedno ni narejenega nič. Sprejeli ste dva rebalansa, nek pravosodni paket, ki smo ga dobili. Tri mesece ste se ukvarjali z mandatom Janeza Janše in se pri tem z odvzemom

njegovega mandata tudi eminentni pravniki, doktorji prava blamirali in pokazali svoje pravno znanje oziroma, sodeč po odločbi Ustavnega sodišča, neznanje.

Za primer. Druga vlada Janeza Janše je v desetih mesecih, se pravi dva meseca več kot ste vi zdaj na oblasti, sprejela pokojninsko reformo, sprejela je reformo trga dela, sprejela je Zakon za uravnoteženje javnih financ. V teh osmih mesecih niste sprejeli niti enega zakona, niti ene reforme, ki bi imela približno enako težo, kot so jo imeli tisti trije zakoni oziroma reforme. Samo analizirate teh osem mesecev, ampak veste, ko se odločiš kandidirati, ko se odločiš, da boš prevzel oblast, moraš že priti z rešitvami, moraš imeti že stvar analizirano, ne pa da se potem eno leto – vsi dobro vemo, da vsaki vladi sčasoma začne podpora padati, in najbolj produktivno je tisto prvo leto, mogoče še drugo, za izpeljavo ključnih reform. Praktično pri vseh vladah do zdaj smo videli te zadeve. Ko sem rekel, da niste naredili nič, nočem govoriti na pamet, zato bom šel po koalicijski pogodbi po točkah za ta dva resorja in zraven povedal, ali je narejeno ali ni.

Mimogrede, na področju izobraževanja v osmih mesecih nismo poslanke in poslanci na mizo dobili niti enega vsebinskega zakona. V osmih mesecih niti enega vsebinskega zakona. In potem je vprašanje, ali res delate. Koalicijska pogodba, poglavje 4.13. Mladi. Vem, da sicer ni vse za ministrstvo za izobraževanje, nekaj pa vendarle je. Ukrepi so naslednji. Prvič, vse na enem mestu; vzpostaviti karierni inkubator za aktivno vključevanje mladih na trg dela – ni narejeno. Drugič, dostopnejši vrtci za mlade – ni narejeno. Tretjič, vavčerski sistem; vzpostaviti vavčerski sistem za opravljanje obveznega pripravništva in praks, skozi katere bodo dijaki in študentje pridobili večjo možnost izbire za opravljanje le-teh – ni narejeno. Četrtrič, stanovanjske zadruge – niso uresničene. Ugodni krediti; mladim prevzemnikom kmetij je treba omogočiti nadaljevanje družinske tradicije in tako naprej – ni realizirano. Kadrovske štipendije; podjetja, ki bodo po koncu štipendiranja izvedla zaposlitev, bodo prvo leto oproščena plačila prispevkov – zopet ni realizirano. Beleženje delovnih izkušenj; prizadevali si bomo za vzpostavitev enotnega sistema za beleženje delovnih izkušenj mladih na nacionalnem nivoju – ni realizirano. Gospe in gospodje, po osmih mesecih vlade Mira Cerarja niti ena točka koalicijske pogodbe s področja mladih ni realizirana.

Varnost. Prvič, celovit sistem kriznega upravljanja in vodenja; proučiti vlogo Sveta za nacionalno varnost, sekretariata, ostalih mehanizmov – ni bilo narejeno. Drugič, vzpostavitev sistema zaščite kritične infrastrukture; opredeliti in identificirati kritično infrastrukturo ter razviti ukrepe za vzpostavitev sistema njene zaščite. Okej, tukaj je bivši minister Janko Veber s tem, ko je sprožil to obveščevalno afero, preprečil prodajo Telekomu

Slovenije, tako da lahko rečemo, da je v tem delu delno realizirano, ker je zaščitil kritično infrastrukturo s tem, ko se Telekom Slovenije zdaj očitno ne bo prodal. Tretjič, prilagoditev organizacijske strukture; ministrstvom in organom v njihovi sestavi, ki so primarno pristojni za notranjo varnost in obrambo, prilagoditi notranjo organizacijsko strukturo in tako naprej – zopet ni bilo realizirano. Karierna pot; na podlagi strokovnih in transparentnih meril in realnih potreb poskrbeti za natančno opredelitev in dosledno izvajanje kariere poti vseh, ki so zaposleni v nacionalnem varnostnem sistemu – del uresničen, kot je bivši minister danes dejal. Ampak kakšna je ta karierna pot? Poviševati predvsem v višje čine častnike bivše JLA, tiste, ki so bili v času vojne za Slovenijo na strani JLA. Šesta točka, nadzor nad varnostnimi in obveščevalnimi službami. Prav tako ni bilo realizirano, da boste dopolnili Zakon o parlamentarnem nadzoru, kjer boste komisiji zagotovili nekakšno strokovno skupino.

Visoko šolstvo. Zagotoviti okolje za avtonomno delovanje Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu – ni realizirano. Prožnejše oblike študija; zagotavljanje boljše učinkovitost in možnost povezovanja programov ter njihovo internacionalizacijo – ni realizirano. Odprta učna okolja. Profesionalni razvoj visokošolskih delavcev; podpreti stalno dvigovanje profesionalnega razvoja visokošolskih delavcev – zopet ni realizirano. Petič, sprejetje zakona o visokem šolstvu – zakon ni sprejet, zopet ni realizirano. Dvig obsega financiranja visokošolske javne službe. Povezovanje raziskovanja in izobraževanja – ni realizirano. Gospe in gospodje, vaša vlada v osmih mesecih ni realizirala niti ene točke iz dveh poglavij koalicijske pogodbe, Mladi in Visoko šolstvo. In vi potem mene čudno gledate in se kremžite, ko rečem, da niste v teh osmih mesecih naredili nič. Naj mi nekdo prosim pove, kaj ste naredili na področju izobraževanja. Se takoj posujem s pepelom. Ampak samo, ko mi bo eden povedal, kaj ste naredili. Trije ministri so se zamenjali, saj to je tudi nekaj. Ja, niste, no! Se posujem s pepelom, če mi eden pove, kaj ste naredili. V osmih mesecih niti enega vsebinskega zakona na področju izobraževanja! In potem tukaj poslušam koalicijske poslance – mi je res smešno –, češ kaj je ministrica rekla, kaj bo treba narediti, to mi je bilo všeč, to je dobro povedala. Zakaj to ni bilo do zdaj narejeno?! Ob tem, da je bil predsednik Vlade dvakrat minister za izobraževanje vmes. In tudi zdaj ne bo. Sem potem po televiziji pogledal zaslišanje in tudi naša stranka ni bila do kandidatke samo kritična. Seveda je postavila nekatere pomembne zadeve. In če jih bo izpeljala, sodeč tudi po zaslišanju, je očitno res, kar se govori po kuloarjih in piše po nekaterih medijih, da Miro Cerar v Vlado na ministrski položaj dobiva svojo eventualno namestnico, če se bodo tisti, ki so ga postavili, tudi odločili, da pride čas, ko ne bo več

koristen oziroma ko ne bo več uporaben. Ampak zaenkrat, ker prodaja Telekom ne bo stekla, ker boste zaustavili privatizacijo tudi nekaterih drugih državnih podjetij, se ni bati, da bi ta koalicija tako na hitro razpadla.

Kar se tiče obrambe, imam pa zopet pomisleke. Ministrica je govorila, kaj vse bo treba narediti, bivši minister Janko Veber je pa na tej seji, verjetno se spomnite, dejal: "Vse sem naredil in zadovoljen sem s tem. Vse, kar sem hotel, sem naredil." Zdaj pa ne vem, ali ministrica vidi probleme in težave tam, kjer jih ni, ali pa bivši minister ni videl težav. Zanimivo bo spremljati njeno delo. S področja obrambe ima verjetno izkušnje, če je gledala film Reševanje vojaka Ryana oziroma glede na to, kam gre Slovenska vojska, verjetno bolj Sutjesko ali pa Neretvo. Verjamem, da bo imela gospa Katič hude težave na ministrstvu. Vemo, da je veliko nezadovoljstvo, da tudi politika skuša tam stegovati svoje roke, svoje prste, in težko se bo temu ubranila. Če ne drugega, bo verjetno bivši upokojeni general Lipič kaj kmalu po njenem prevzemu ministrstva prišel z listom imen določenih oseb in povedal, na katero mesto postaviti koga. Tako se pač to dogaja v slovenskem obrambnem sistemu. In tudi težko verjamem, da bo gospa konsolidirala varnostno-obveščevalno službo, glede na to, da je praktično prestreljena s kadri Socialnih demokratov. Sama tudi izhaja iz te stranke in verjetno zaradi tega določenih sprememb na tem področju ne bo.

Upam samo, da je ne bo uporabljala še za nadaljnje ustavljanje privatizacije slovenskih podjetij in da ne bo naročala OVS, da posega v civilno sfero. Prav tako na njenem hearingu ni bilo slišati, kaj narediti s propadlim projektom patrij. 130 oklepnikov, ki naj bi jih takrat kupili za 280 milijonov evrov, ki ustrezajo potrebam tako Slovenske vojske kot tudi zavezništva, je šlo v franže, po domače rečeno, zato da se je sedem let onemogočalo Slovensko demokratsko stranko in Janeza Janšo. Vprašanje je bilo direktno, kako se bo nadomestilo ta projekt, vendar ni bilo odgovora. Ne rečem, predstavitev ministrice je bila všečna, ne gre ji zameriti. Glede na to, da gospa prej ni poznala tega področja, verjamem, da ji je to nekdo napisal. Upam, da ji bo tisti tudi kaj svetoval. Rdeča nit je bila, da se zaveda tega, da je treba dvigniti obrambni proračun oziroma vsaj zaustaviti padanje sredstev za obrambo. Ampak da bomo zaustavili to padanje, smo že obljubili preteklo leto po vrhu v Walesu, pa se je zopet znižalo. Z 0,97 na 0,96 % BDP smo znižali obrambni proračun. V času ministra Vebra so predstavniki ruske vojske dvakrat ali trikrat obiskali 1. brigado Slovenske vojske. Ko so naši ameriški zavezniki želeli obiskati 1. brigado Slovenske vojske, so bili zavrnjeni, češ Najprej mora minister iti na ogled 1. brigade. Pa minister na ogled 1. brigade ni šel. Rusi lahko pridejo, Američani ne morejo.

Povišujemo častnike. Na to temo smo danes že imeli sejo Odbora za obrambo. Dobili

bomo – jaz še vedno upam, da ima predsednik republike toliko razuma, da ga ne bo povišal – pripadnika JLA, ki je bil v času vojne za Slovenijo na strani JLA, in ga bomo povišali v čin generalmajorja. Takšen zgled dajemo pripadnicam in pripadnikom Slovenske vojske. Ampak to je očitno nov kurz v Slovenski vojski, oddaljevanje od neke pro-Nato politike, prozahodne politike in rusifikacija Slovenske vojske. Če smo se pred Natom blamirali že s tem, ko smo tja poslali gospoda Benedejčiča – jaz sem bil enkrat gor, po hodnikih se govori, da gospod vohuni za Ruse. Pa si tega niso izmislili Slovenci, ampak so nas to gor vprašali zavezniki sami. Zopet pošiljamo gor sumljive kadre. Ne samo da bomo Davida Humarja poslali gor, še z generalskim činom ga bomo poslali gor.

Ampak to je pač naša politika do zveze Nato, politika do zahoda. Tukaj ima Putin srečo; Slovenija se na podlagi zgodovine očitno, vsaj ta leva garnitura, ki je zdaj na oblasti, navezuje na Rusijo. Vsi evroskeptiki v Evropskem parlamentu, približno 180 jih je, so takrat po volitvah dobro napisali ne. Vladimir Putin je v Evropskem parlamentu dobil 180 glasov in zdaj s svojo politiko targetira najšibkejšo državo v zavezništvu Nato. Pa to ni Baltik, to ni Poljska. To je Grčija, to je eventualno tudi Madžarska, zaradi tamkajšnjega premierja, in to je tudi Slovenija. In skozi te države skuša Rusija destabilizirati zvezo Nato, mi pa v objem Rusije, v objem agresorja, v objem tistega, ki je zakrivil vojno Ukrajini. Tri tedne nazaj smo v Odboru za obrambo gostili vojaške predstavnike zveze Nato, smo jih sprejeli. Takrat sem bil zaradi tega, ker sem skušal biti uvideven in nisem želel Slovenije prikazati v takšni luči, tiho. Naslednjic, ko bodo prišli, ne bom tiho. Sicer pa tako ali tako vedo, kaj se v naši državi dogaja, tako ali tako vedo, ker so obveščeni tudi preko drugih kanalov.

Na eni od televizij je bila tudi ministrica, ki ni znala odgovoriti, kaj storiti s tanki. 55 milijonov evrov se je vložilo v obnovo tankov T-55. Danes top na tanku, ko je tank v gibanju, ne more niti streljati, ker ni stabiliziran, ker ne bi zadel tarče. Ampak odgovornosti pa nobene, nobenega odgovora, kaj bo s tem, ali jih bomo prodali za neko simbolično ceno po tem, ko smo vložili 55 milijonov evrov vanje, da bomo dobili nekih 20, 30, 40 tisoč evrov. Ampak to očitno niso problemi koalicije. Tiščite glavo v pesek in grdo gledate tiste, ki na to opozarjajo. Vse, na kar opozori opozicija tukaj v tem parlamentu, ne glede na to, s katere strani, je tako ali tako nepomembno. Z lagodno večino se da vladati, obstruirate seje ... Včeraj smo imeli sejo Komisije za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb, kjer smo imeli glavno vprašanje, potem ko je razpadel jugoslovanski sistem, ko smo šli v samostojno Slovenijo, kje so ubojna sredstva bivše Službe državne varnosti, ker niso bila predana. Vsak lovec, vsak športni strelec mora imeti doma orožni list, narediti ustrezne zdravstvene in psihološke teste, narediti izpit, da

lahko poseduješ orožje A, B ali C kategorije. Tukaj imaš A, B, C, celo D kategorijo.

Ampak to neke v Sloveniji leži, nihče tega ne ve, in vi pravite, da ta komisija za to ni pristojna. Obenem pa vodja največje poslanske skupine, SMC, pravi, da komisija za človekove pravice ni pristojna, da se ukvarja z Udbo, ker je za to pristojna Komisija za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb. Pa dajte se že zmeniti, kdo je za kaj pristojen! Dajte se vsaj uskladiti, preden pošiljate kakšna pisma. In seveda vas ne skrbi za varnost državljanov in državljanov, ker je treba ščititi tudi svoje člane, poslance, botre in tako naprej. Jaz gospe Andreji Katič in gospe kandidatki za ministrico za izobraževanje želim, da jima uspe tisto, kar sta si zadali, da čim prej dobimo to, kar je tudi gospa rekla, dualni šolski sistem, da ministrica zaustavi nižanje proračunskih sredstev za obrambo in da izpademo kot kredibilen partner zveze Nato, da tja ne pošiljamo več proruskih kadrov, da ne sprejemamo več ruske vojske v slovenske vojašnice. Na slovenskih tleh ruski generali govorijo, da je Nato fašistična organizacija. Jaz ne vem, kako jih lahko sploh vabite oziroma dovolite, da kaj takšnega govorijo. In mi potem želimo izpasti kot kredibilen partner pri zvezi Nato. S takšno politiko, s takšno zunanjo politiko, obrambno politiko ne bomo kredibilni, nihče nas ne bo jemal resno. In tisto zgodbo o Sloveniji kot o uspehu bodo tujci, kolikor je še ne, kmalu začeli gledati povsem drugače, da prihajajo očitno neka druga leta, nek drug kurz, ki bo Slovenijo popeljal na neka druga področja. Ampak če želite, da je tako, začrtajte novo strategijo zunanje, obrambne politike, in povejte Mi se tega več ne gremo, gremo tja. Mi bomo sicer proti, ampak jaz imam manjše probleme s tem, da mi jasno povemo, kakšen je naš kurz, četudi izven zveze Nato, kot pa da smo z eno nogo tam, z drugo nogo tam, v resnici pa povsod ali nikjer. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Marjana Kotnik Poropat, pripravi naj se gospod Marjan Dolinšek.

MARJANA KOTNIK POROPAT (PS DeSUS):

Hvala za besedo, spoštovani podpredsednik. Spoštovana ministrica Irena Majcen, spoštovani predstavniki Vlade, kolegice in kolegi!

Danes govorimo o kandidaturi dveh ministric. Jaz se bom najprej dotaknila kandidature dr. Maje Makovec Brenčič. Gospa Brenčič je dobila podporo odbora za izobraževanje za vodenje zelo širokega resorja, to je Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport. Sama kot zelo pomembno ocenjujem, da je kandidatka zagovornica vsem dostopnega in kvalitetnega javnega šolstva. Tudi njen pogled na to, da je zasebno šolstvo dopolnilna oblika izobraževanja, ki daje državljanom možnost izbire med javnim in zasebnim, se mi zdi zelo v redu. Veseli me tudi to, da se kandidatka za

ministrico dr. Maja Makovec Brenčič zaveda, da je treba povezovati visoko šolstvo z gospodarstvom in s tem zagotavljati hitrejši razvoj gospodarstva v državi. Pričakujem tudi, da bo nova ministrica skrbela za bolj načrtno izobraževanje, da ne bomo še naprej izobraževali armade večjega števila učiteljev in drugih družboslovno izobraženih mladih ljudi, ki potem nimajo zaposlitve. Na tem področju bo njen pristop zelo pomemben. Tudi njen pogled na uvajanje vajeniškega sistema na področju poklicnega izobraževanja daje upanje, da bo na področju izobraževanja v Sloveniji zavel drugačen ali, če hočete, nov veter.

Torej, kandidatki za ministrico za izobraževanje, znanost in šport spoštovani gospe Maji Makovec Brenčič dajem podporo za njeno kandidaturo in ji želim uspešno delo na področju, za katerega se je odločila.

Dovolite mi, da se zdaj dotaknem še kandidature spoštovane kolegice Andreje Katič, ki kandidira za ministrico za obrambo. Spoštovana kolegica Andreja Katič je poslanka in podpredsednica Državnega zbora, ki je to svoje delo v preteklem obdobju opravljala zelo uspešno, prizadevno, zagnano, in jo kot tako zelo, zelo cenim in spoštujem. Prepričana sem, da bo tudi delo na področju, za katerega kandidira, torej ministrice za obrambo, opravljala vsaj tako vestno oziroma še bolj zagnano in odgovorno, pa tudi uspešno. Svojo pripravljenost za opravljanje tega dela je pokazala tudi na predstavitvi na matičnem odboru, to je Odbor za obrambo, kjer je, tako so mi kolegi povedali, predstavila svojo vizijo vodenja obrambnega ministrstva in dokazala, da se je s področjem podrobno seznanila. S pogledi na reševanje problemov na področju obrambe in poznavanjem stanja v Slovenski vojski je torej dokazala, da se je s to problematiko, kot sem že rekla, seznanila in da bo področje dobro vodila. In še to bi rada rekla. Zdi se mi zelo pomembno, da se zaveda tudi svoje odgovornosti na področju sistema obrambe pred naravnimi nesrečami, ker, kot se nam zadnje čase dogaja, vemo, da je tudi to področje zelo pomembno. Zato spoštovani kolegici Katič želim uspešno delo na področju, za katerega kandidira. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Marjan Dolinšek, pripravi naj se gospa Jelka Godec.

MARJAN DOLINŠEK (PS SMC): Hvala za besedo, predsedujoči. Spoštovani vsi prisotni, spoštovani predstavniki Vlade, spoštovani obe kandidatki za ministrici!

Govoril bom o kandidatki za ministrico za obrambo. Pa mi naj kandidatka za ministrico za šolstvo ne zameri. Namreč, kot član Odbora za obrambo se bom osredotočil na ta del. Tako da bom govoril o kandidatki gospe Andreji Katič. Ko se je ponudila priložnost in ji je bila dana možnost, je kandidaturo sprejela. Ta izziv ni

majhen. Mislim, da se bo imela možnost spoprijeti z marsikaterimi težavami, problemi, s katerimi je seznanjena, kot je na predstavitvi tudi predstavila in obljubila oziroma nam zagotovila, da se je pripravljena z njimi spopasti in jih tudi reševati. In ne samo reševati, tudi razrešiti in rešiti. Resor ni lahek. Delo predhodnika, bivšega ministra Vebra, ki je svoje delo, kot je rekel, opravil – mislim, da je bil poudarek na svojem delu, ne na delu, ki ga je veliko za postoriti –, bo ministrica Katič nadaljevala, si naredila prioriteto, kot je tudi v svoji predstavitvi predstavila. Zatrnila je, da bo kot prioriteto svojega delovanja najprej skupaj z načelnikom Generalštaba Slovenske vojske predstavila poročilo predsedniku države kot vrhovnemu poveljniku, in sicer poročilo o pripravljenosti Slovenske vojske, pripravljenosti na odzivanje na spremembe v mednarodnem okolju, pripravljenosti Slovenske vojske na delovanje v skladu s slovensko varnostno ter tudi zunanjo politiko ter nenazadnje pripravljenosti zaščite in reševanje na odzivanje na naravne in druge nesreče.

V nadaljevanju je izpostavila še operativne naloge na Zahodnem Balkanu, da se preudarno razmišlja in razmisli o zmanjšanju sil KFOR v tem delu, del katerega je tudi naša država oziroma prispevamo s svojim kontingentom. Ob tej priliki bi ji želel položiti na srce, da zaradi najnovejših dogodkov v Makedoniji razmišlja tudi v to smer, da se ta vidik – kot vemo, se ta situacija v Makedoniji verjetno ne bo kar tako jutri zaključila. Ta situacija se lahko še razširi. Na določenih delih smo lahko že prebrali, da obstajajo možnosti selitve tudi v Bosno in Hercegovino. In da bo temu delu namenila tudi na samem začetku velik posluh in tudi ustrezno pristopila k določenim spremembam, ki so potrebne glede varnostnega vidika in obrambnega vidika, predvsem naše domovine Republike Slovenije. V predstavitvi smo slišali, da se bo zavzela za to, da se bo posredoval srednjeročni obrambni program 2015–2020, ki je v pripravi, in da si želi ne samo da se ta srednjeročni program sprejme, temveč da se v praksi potem učinkovito to tudi izvaja.

Zagovarja zaustavitev trenda padanja in zmanjševanja odstotka BDP z ozirom na izdatke, ki jih namenjamo za obrambo. Tukaj sem prepričan, da bo na teh svojih stališčih trdno stala, kajti tudi sam sem imel dvakrat priliklo sprejeti delegacije generalov iz Nata. Tudi sam sem zatrjeval, da ne bomo več dovolili padanja, in tukaj mislim, da mora trdno stati na tem stališču, da je to zadnja točka, pod katero ne smemo iti pri namenjanju sredstev za izdatke. Jaz sem celo mnenja, in sem ji to tudi priporočil oziroma omenil, da moramo nujno priti na 1 % in delati vse, da bi nam uspelo vsaj v letu, letu in pol priti na 1 %, potem pa počasi naprej. Ali bo to šlo, bo pokazal čas. Kar se tiče zakona o obrambi, ki je tako nujen. Sama je na predstavitvi izrazila, da se tega zaveda, kajti iz Zakona o obrambi zaradi zakona, ki je iz leta

2005 – to so bili drobni popravki –, posledično izhaja kar nekaj stvari, ki se dogajajo v Slovenski vojski. Se pravi, da se stvari, ki se operativno izvajajo, ne pokrivajo na zakonski osnovi, tako da je nujno, da ta zakon o obrambi še letos dobimo v parlament, da zagotovimo dvotretjinsko večino. Vsebinsko pa da je ta zakon po toliko letih pripravljen na ustrezen način, da pokrije vse dele, da ne bo čez pol leta po sprejetju že spet prihajalo do določenih odklonov, neskladij in tako naprej.

Na številna postavljena vprašanja, ki smo jih kot člani odbora zastavljali, je odgovarjala profesionalno in zelo odločno. Moram priznati, da me je presenetila, v pozitivnem smislu, kajti na teh delih, na obrambnih delih nikoli ni delovala. Pa ne zato, se opravičujem, ker je ženska, daleč od tega, pač pa mislim, da se je dobro poglobila in naučila v teh nekaj dneh. Prepričan sem, da bo vse to, kar nam je predstavila, kako suvereno je odgovarjala na številna vprašanja, v praksi, ko bo zasedla ministrsko mesto, tudi izvajala. Tako da ji dajmo priložnost in ne delajmo zaključkov že kar vnaprej. Čas bo pokazal svoje, ali je kos nalogam, ki čakajo ali ne. Že vnaprej pavšalno reči, da ni v redu, da ne bo uspela, da je nesposobna, da ne ustreza, se mi zdi, da do naše kolegice ni ravno korektno. Prepričan pa sem, da se bo trudila, in željno upam, da ji bo tudi uspelo. Sam želim gospe Katič vse dobro, veliko poguma in predvsem vzdržljivosti.

Sam jo bom podprl.

Ob tej priliki pa naj namenim še nekaj besed kandidatki za ministrsko mesto za šolstvo. Tudi njej želim in verjamem – nisem se poglobljaj, ker tudi nisem na tem odboru, vendar po prebranem upam, da bo tudi ona svoje delo zastavila resno, upravičila zaupanje, ki ji ga bomo dali, in tudi njej želim veliko uspehov in vse dobro. Toliko. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Jelka Godec, pripravi naj se gospod Janko Veber.

JELKA GODEC (PS SDS): Najlepša hvala za besedo.

Res je, da je težko ocenjevati človeka po treh urah pogovora z njim oziroma po zaslišanju, pa vendar dosedanja zaslišanja, ki smo jih imeli, in dosedanji kader vlade Mira Cerarja kažejo na to, da so opozarjanja, ki so bila s strani opozicije, dokaj na mestu. In če gledamo, je ta vlada ena izmed najslabših ali pa celo najslabša glede kadrovanja. Na šolskem ministrstvu smo menjali kar tri ministre oziroma zdaj je tretja kandidatka. In ko smo opozarjali pri prvi in pri drugi, predvsem pri gospe Klavdiji Markež, da gre za res dokaj ne nestrokovno, ampak zelo slab kader, ste nam dejali, da nasprotujemo samo zato, ker gre za koalicijskega kandidata, pa se je potem izkazalo, da je daleč od tega. Nekateri pravijo, češ hvala

bogu, da ni ministra, da ni nobenega podpisa kakšnega nespametnega pravilnika ali akta, imamo vsaj mir v šolstvu. Jaz se bi že skorajda strinjala, vendar pa se kmalu pokaže, da ministrstvo za šolstvo, pa verjetno tudi druga ministrstva, vodijo nekateri uradniki, ki kar pišejo pravilnike po svoje, in v času brezvladja, če lahko tako rečem, oziroma brez ministrice na šolstvu je kar nekaj zadev šlo ven oziroma v javno razpravo, pa me zanima, kakšno stališče bo imela ministrica do tega. Verjetno bo prišla pred dejstvo, da naj te pravilnike potrjuje oziroma se z njimi strinja.

Tudi jaz nisem s področja obrambe in težko presojam zdajšnjo kandidatko gospo Katič. Njej ni zanikati delovnih izkušenj na področju lokalne samouprave. To smo slišali tudi iz njene predstavitve, pa tudi drugače, če preberemo o njej, da gre za gospo, ki je delala v lokalni skupnosti na kar nekaj funkcijah, nekaj javnih zavodih. Vendar nismo slišali popolnoma nič s področja obrambe. Težko je potrditi kandidata, ki nima delovnih izkušenj na tistem področju, ki naj bi ga zastopal kot minister. To je po mojem tudi, vsaj pri meni, glavni razlog, da gospe Katič ne morem potrditi kot ministrice za obrambo. Sama je ne morem, pravim še enkrat, ceniti drugače kot človeka. Verjamem, da ima delovne izkušnje, da je pridna, kot ste dejali tukaj. Verjetno sami dobro veste in tudi ko sem jo opazovala v Državnem zboru, je bila aktivna. Vendar pa, pravim še enkrat, nima nobenih strokovnih podlag, vsaj v opisu ne, da bi bila ministrica za obrambo. In ji je kar za čestitati za pogum, da je pristala na to funkcijo. Težko pa pristanem na stališče poslanske skupine Mira Cerarja, v kateri so v svoji obrazložitvi dejali, da je že skrajni čas, da se strankarske potrebe dajo na stran, da se kandidira oziroma izbira strokovne delavce oziroma ljudi, ki so strokovni. Torej, bilo je rečeno, da je čas, da se strankarske potrebe dajo na stran, da je kadrovanje mimo. V tem primeru ravno potrjujete, da to še vedno ni mimo, da se kadruje in da se ne nastavlja oziroma predlaga ljudi, ki so s področja stroke. Sicer pa bo verjetno imela gospa Katič bolj malo dela, ker je gospod Veber ob odhodu dejal, da je v šestih mesecih naredil v bistvu vse.

Kar se tiče področja šolstva, je zelo širok resor, in kandidatka dr. Makovec Brenčič je ena izmed kandidat, ki sicer dela na področju šolstva, vendar ima spet samo dobro poznavanje ali pa samo poznavanje visokega šolstva. Kar me je zmotilo pri tej kandidatki, pri njeni predstavitvi, je, da je pri vseh odgovorih na vprašanja na koncu zašla v visoko šolstvo. Če smo jo spraševali o osnovnem šolstvu, o srednjem šolstvu, če smo jo spraševali o zasebnem šolstvu, javnem šolstvu, smo na koncu v odgovoru pristali na visokem šolstvu. In če gledam zapis seje za nazaj, ugotovim, da je v svoji predstavitvi povzemala koalicijsko pogodbo in da je njeno stališče vzeto popolnoma iz te pogodbe. Torej, bila sem razočarana nad

odgovori, ki sem jih pričakovala od nje s področja osnovne šole, srednje šole. Poudarjala je vertikalno povezovanje, česar ji ni zanikati, to vemo vsi. Poudarjala je pogovore z vsemi deležniki v šolstvu, česar ni za zanikati, to vemo vsi. To ni zadeva, ki bi bila za na prvo mesto, kot vizija; to je normalna stvar. Delati z vsemi akterji v šolstvu, povezovati – to dandanes ne bi smela biti več nobena prioriteta, ampak nekaj normalnega.

Poudarjanje vajeništva in pomen poklicnega strokovnega izobraževanja – o tem tudi že skorajda čivkajo ptički na veji. In da je to ena izmed prioritēt – mislim, da ni ena izmed prioritēt, pač pa je to prva stvar, ki bi jo bilo treba narediti. Ni pa govorila nič o standardih in normativih v šolstvu, ki so pa največji kamen spotike. To je tisto področje, ki se mu izogiba vsak, ki je bil do zdaj na hearingu in ne želi govoriti o tem. Prav tako ne o racionalizaciji v osnovnem šolstvu. Dejala je, da je kar nekaj analiz in evalvacij v šolstvu narejenih, da se bo tega poslužila. Verjetno ji bo gospod Miro Cerar, ki je bil tudi v. d. minister dvakrat, preden smo dobili ministrice, pomagal pri tem. Namreč, gospod Cerar je bil leta 2010 v komisiji, ki se je ukvarjala s preobremenjenostjo šolstva s pravnimi predpisi. Bil je predsednik te komisije. Takrat je bil minister Lukšič. In dejali so, da je šolstvo preobremenjeno s pravnimi predpisi, zato je treba postopno odpraviti tiste predpise, ki onemogočajo ali zavirajo kakovostno delovanje šolstva.

To je torej glavna ugotovitev te delovne skupine, tako kot sem dejala, ki ji je predsedoval gospod Cerar. Od leta 2010 gospod Cerar, ki je zdaj predsednik Vlade, bil je dvakrat v. d. minister, imel je svoje ministre na tem področju, ni naredil nič. In verjetno je to tisto, o čemer je govorila gospa Brenčič, da je treba izboljšati kakovostno delovanje šolstva. Ta skupina je delovala več kot leto dni, in v tem letu dni smo v šolstvo dali denar za takšno komisijo. Predsedoval je, kot sem rekla, gospod Cerar, vendar se v šolstvu od leta 2010 na področju zmanjšanja pravnih predpisov ni zgodilo nič. Gospa Brenčič je omenjala, da so to te analize in bo to končno le sprožila v šolstvu. Prav tako ni govorila nič o akademskih honorarjih, kako preprečiti te honorarje, o katerih smo brali. Dejala je samo, da mora biti vsak za svoje delo, ki je dobro opravljeno, dobro plačan. S tem se strinjam. Vendar če so ti honorarji, ki so bili dobro plačilo, če je bilo to res vse storjeno in vse te nepravilnosti, ki so se dogajale – o tem pa ni odgovorila popolnoma nič.

Mislim, da bi se morala malo več posvetiti tudi IKT tehnologiji oziroma uvajanju tablic v šole in se odzvati tudi na takšne zadeve, kot so projekti inovativne pedagogike, ki jih izvajamo v Sloveniji kot primere dobrih praks. Vendar, kot pravim, je bilo tudi o tem bolj malo rečenega. Mislim, da bi ob tem, ko je govorila o kakovosti v šolstvu, bilo treba govoriti tudi o tem, da se v šolah uveljavljajo le otrokove pravice,

bolj malo dolžnosti, pravice staršev, in da je treba sicer vključevati starše v šole, vendar z neko mejo normale; na določenih področjih le morajo imeti avtonomnost učitelji in šole. Prav tako ni odgovarjala na vprašanja, kaj misli o domoljubju, državljanski vzgoji. Govorila je, da želi postopno uveljaviti dualni sistem, da ne bomo obremenili gospodarstva, in paziti na to, kako sodelujemo z gospodarstvom. Dualni sistem v Sloveniji že imamo, vendar ga selimo v šole, ki nimajo zaledja v gospodarstvu. Zato imamo, recimo, dualni sistem v šolah na področju gostinstva, tam, kjer sploh ni zaledja zadaj, da bi lahko delali prakso. Tako da mislim, da je skrajni čas, da se to naredi, ne da bomo spet zadeve uvajali, ko bo že tako ali tako prepozno, tako kot je na področju učbenikov v tem letu. Nič pa ni bilo povedanega o povezovanju šolstva z ministrstvom za delo. Upam, da bo ta ministrica zdržala malo dlje kot prejšnji dve, že zato, da bomo videli, kdaj bo Vlada oziroma ministrstvo končno uspelo v Državni zbor v proceduro prinesiti vsaj kakšen vsebinski zakon, ki bo pripomogel k izboljšanju šolstva v Sloveniji.

Obema ministricama sicer želim uspešno delo in upam, da so naše kritike naletele na plodna tla in da niso vzete kot slabo, ampak le kot dobro za delo za naprej. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Janko Veber, pripravi naj se gospa Vesna Vervega.

JANKO VEBER (PS SD): Hvala za besedo. Lep pozdrav vsem!

Z današnjim imenovanjem dveh ministric, in sicer za področje izobraževanja, znanosti, športa in mladine ter za področje obrambe, bo Državni zbor Republike Slovenije opravil izjemno pomembno nalogo, kajti ministrstvo za izobraževanje, znanost, šport in mladino je izjemno pomembno za razvoj države. Moramo biti ponosni na naše znanstvenike tako v zgodovini naše Republike Slovenije kot tudi v aktualnem dogajanju. Imamo tudi številne priznane strokovnjake in tudi izjemne športnike, ki dosegajo vrhunske rezultate, in nenazadnje tudi mladino, ki želi uspeti v svojem življenju. Torej, zelo pomembno področje za nadaljnji razvoj Slovenije, zato sem tudi v predstavitvi kandidatke opozoril na to, da je treba omogočiti čim širšemu krogu ljudi, da se vključi v sistem izobraževanja. Zato sem tudi opozoril na spremembo 57. člena Ustave, ki smo jo predlagali v Poslanski skupini Socialnih demokratov in so jo podpisale tudi nekatere druge poslanske skupine.

Kajti zelo pomembno je, da bomo zagotovili ustrezno financiranje javnega šolstva in da bomo tudi z ustavo določili, da se lahko tudi zasebno šolstvo financira v obsegu, kot ga bo določil poseben zakon. Namreč, nikakor ne smemo dovoliti, da bi prišli v situacijo na

področju izobraževanja, kot smo prišli recimo na področju zdravstva, kjer smo zelo liberalno pristopili k temu področju, in danes ugotavljamo, da potrebujemo vedno več denarja, hkrati pa ugotavljamo, da so čakalne vrste v javnem zdravstvu vedno daljše. Torej, to se nam v šolstvu ne sme zgoditi, tako da je ta sprememba ustave ključna. Sicer se ministrica ni zelo jasno opredelila do tega vprašanja, tako da pričakujem, da se bo v nadaljevanju še bolj podučila na tem področju in zavzela jasno stališče, kajti njena predhodnica je pri tem vprašanju imela zelo jasno stališče in je podprla spremembo ustave.

Drugo področje, na katerega sem opozoril na področju izobraževanja, pa je informacijska tehnologija, in zelo pomembno je, da zagotavljamo tako področju znanosti in izobraževanja kot tudi za delovanje športa in mladine tudi ustrezno informacijsko tehnologijo. Brez tega se tudi znanost ne uspe razvijati in mnoge informacije lahko odtečejo iz Slovenije v tujino, še preden se raziskave končajo. Tako da je vpogled v delovanje tega sistema ključen tudi za ministrstvo za izobraževanje. Zato je zelo pomembno, ker je tudi na tem področju povedala, da ni še v celoti seznanjena glede nefinančnih zavez pri morebitni prodaji Telekoma. Vendarle mi je uspelo ustaviti prodajo Telekoma, tako da bo imela čas, da se seznanj s tem področjem in pozneje uspešno opravi to nalogo v korist znanosti, izobraževanja, mladine in športa.

Če se na kratko dotaknem tudi Ministrstva za obrambo, bi želel povedati na kratko svoj pogled. Gre za ministrstvo, ki ga sam razumem kot državo v malem. V enem delu je odgovorno za delovanje lokalne samouprave, dotika se vseh resorjev na državnem nivoju. Ministrstvo za obrambo pa je odgovorno tudi za izvajanje mednarodne politike na obrambnem področju. Tako da je to dejansko država v malem. Pri tem je zelo pomembna hierarhija, in tukaj bi dal tudi odgovor gospodu Mahničju, ki je prej govoril o tem, češ da ameriški veleposlanik ni smel na Ministrstvo za obrambo. Na tem ministrstvu je hierarhija zelo pomembna. Veleposlanik je najvišji predstavnik tuje države v Republiki Sloveniji, in prav je, da ga sprejme minister za obrambo, če si želi ogledati sestav Slovenske vojske ali pa obiskati Ministrstvo za obrambo. Nikakor ni primerno, da veleposlanika sprejme, recimo, direktor direktorata ali pa še nižji uradnik po rangu. To je zelo neprimeren odnos do najvišjega predstavnika tuje države v Republiki Sloveniji, in tudi ta del politike sem dosledno izvrševal.

Glede ostalih zadev. Gospodu Mahničju se zahvaljujem, da je priznal, da sem ustavil prodajo Telekoma. O ostalih stvareh več na današnji seji Odbora za obrambo, ki bo takoj po seji Državnega zbora. V okviru tega pa se želim odzvati tudi na navedbe gospe Ljudmile Novak. V stališču Poslanske skupine Nove Slovenije je govorila o tem, da sem naročil pregled Telekoma

vojaški obveščevalni službi. Še do današnjega dne niso ugotovili, za kaj gre, tako da ji moram odgovoriti, da vojaška obveščevalna služba deluje v okviru Generalštaba Slovenske vojske, Obveščevalno varnostna služba pa je civilna obveščevalna služba, ki pa ima pristojnost, da spremlja tudi delovanje podjetij, ki so pomembna za varnost Republike Slovenije. In ta del je Obveščevalno varnostna služba tudi opravila.

Pri vseh teh drugih zadevah, o katerih danes govorimo, bi zato na tem mestu samo zaželel srečno in uspešno delo obema kandidatama. Upam, da bo tudi Državni zbor opravil pri tem pomembno delo in pomagal obema, zato da bosta lahko pri svojem delu uspešni. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Vesna Vervega, pripravi naj se gospod Franc Breznik.

VESNA VERVEGA (PS SMC): Hvala za besedo, spoštovani predsedujoči. Ministrski zbor, poslanke in poslanci!

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport je zagotovo eno od pomembnejših področij delovanja Vlade Republike Slovenije, še posebej zaradi potrebe po nenehnem sodelovanju in usklajevanju med različnimi deležniki. Prav tako je težko najti osebo, ki bi enako dobro poznala vse stopnje izobraževanja. Gre za resorno področje, znotraj katerega se ustvarja in nastaja najpomembnejši del naše družbe, to je izobraženi posameznik. Omenjeno področje potrebuje ustrezne usmeritve in ukrepe z namenom zagotavljanja in ustvarjanja razvoja v prihodnje. Naj omenim samo nekatere izmed njih, čeprav so bili danes že omenjeni. Stabilno sistemsko financiranje, še posebej na najbolj akutnih področjih, kot sta znanost in raziskave. Le-to je v zadnjih letih in tudi letos iz znanih vzrokov izrazito podfinancirano in ne ustreza strateškimi nacionalnim dokumentom na tem področju.

Profesionalni razvoj pedagoških delavcev ter kakovost vodenja na celotni izobraževalni vertikali, kar bo nedvomno prispevalo k večanju avtonomnosti in ugleda vzgojiteljev, učiteljev ter k boljši organizaciji vzgojno-izobraževalnega dela. Potem spremembe krovnega zakona na področju osnovnošolskega, srednješolskega in visokošolskega izobraževanja, na podlagi katerega se mora ohranjati kakovostno in vsem dostopno javno šolstvo, pri čemer ne smemo zanemarjati pravice do izbire. V mislih imam zasebne šole, ki predstavljajo dopolnitev kakovostnega javnega šolstva. Nadalje, povezovanje izobraževalnih ustanov s širšim lokalnim okoljem in gospodarstvom, ki mora imeti za posledico vzpostavljane in postopno uvajanje modelov vajeništva. Kandidatka za ministrico tega resorja je omenjene ukrepe

prepoznala kot prioritete, zato ji je treba dati priložnost in podporo.

Naj na koncu izrazim še podporo kandidatki za ministrico za obrambo, ki je pokazala odlično pripravljenost za vodenje obrambnega področja, katerega glavni cilj mora biti učinkovito zagotavljanje človekove, nacionalne in mednarodne varnosti. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Franc Breznik, pripravi naj se gospod Matjaž Nemeč.

FRANC BREZNIK (PS SDS): Spoštovani gospod podpredsednik, najlepša hvala za besedo. Spoštovani kolegice in kolegi!

Jaz vas bom danes poskušal presenetiti, bom zelo kratek.

Prvič, kar se tiče ministrice za šolstvo. Osebno je ne poznam, nisem človek, ki bi metal polena pod noge komu, ki še ni začel. Opozarjam pa vas samo na nekaj. V latinščini pravijo Tempus fugit, čas beži. Eno leto bo počasi okoli, odkar je bila ta vlada konstituirana, pa še ni popolna. Tisto, kar sem zasledil v eni izmed izjav premierja, mogoče nekoliko neposrečeni, je bilo v tej zadnji fazi, po zadnji aferi, da sta ministrici v redu, da sta pridni in da imata celo diplomo, ki naj ne bi bila ponarejena. Torej, to so neki novi standardi. Potrebno je, da ima nekdo diplomo, da je pridni, in to je že zadosten pogoj, da lahko zasedaš funkcijo ministra ene izmed pomembnih institucij, kot ugotavljate tudi vi, kolegice in kolegi, ki je šolstvo. To je neka popotnica, ki se ti po mojem v življenju lahko najbolj obrestuje. Stari ljudje v Slovenskih goricah so nekoč govorili Dvakrat v življenju lahko narediš napako; prvič je, da se odločiš za napačen poklic, drugič pa da se odločiš za napačnega partnerja. Dostikrat se moraš odločiti takrat, ko si mlad, ko nimaš izkušenj. Sam sem imel srečo, da sem že v vrtcu vedel, za kateri poklic se bom odločil. Glede partnerke pa bom rekel v naslednjih letih mogoče kaj drugega.

Kaj želim povedati? Želim povedati, da je žal premier s to izjavo naredil največjo medvedjo uslugo obema kandidatka. Zaradi tega ne bom metal polen pod noge. Na Ministrstvu za obrambo, mislim, da ste povedali, sem sam delal 14 let v tem sistemu in lahko rečem, da ga poznam od prvega vojaka do generalštaba. Poznam vse enote, tako tukaj kot tiste v tujini. Poznam večino visokih častnikov, tudi podčastnikov, vojakov, ki so leta in leta v sistemu. Zanimivo je, da nas kolega Veber zdaj uči, kako delujejo civilne in vojaške obveščevalne službe. Kolega Veber, glejte, že večkrat sem vam povedal, pa mi niste odgovorili. Imate strokovno službo na Ministrstvu za obrambo, ki se ukvarja z zvezami, strategijo zvez – sam sem deloval nekaj časa v tem –, in ta bi vam lahko dala napotke, ali smo mi odvisni od Telekomu.

Kar hočem povedati, je, da upam, da bo po enem letu, ko boste praznovali prvo obletnico vlade, ta ekipa še popolna, da boste lahko začeli z nekimi resnimi reformami v tej državi. Ker smo še vedno v nekih valovih, ki nas nesejo kot ladjico na nekem odprtem morju, in nismo naredili ničesar. Trenutno ta ladjica pluje v nekem sozvočju blizu obale, govorimo o gospodarski rasti. Torej, lahko rečemo, da mi nismo gradniki usode te države. In ravno to je pomembno v politiki. Bistvo politike je, da se odločiš, z največjimi znanji, kompetencami in vsem ostalim. Zato upam, da bosta ti dve kandidatki, ena za ministrico za šolstvo, druga za ministrico za obrambo te države, pokazali tudi kompetence, o katerih vemo relativno malo. Ministrica za šolstvo ima na eni strani samo znanje iz univerzitetnega ali visokošolskega sistema, in kot vemo, je sistem velik, zelo obsežen. Ministrica za obrambo pa je pridna in ima celo visokošolsko izobrazbo. To je vse, kar lahko povem o obeh kandidatkah za ministrici. Toliko z moje strani. Najlepša hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Matjaž Nemeč, pripravi naj se gospa Violeta Tomić.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Hvala za besedo, predsedujoči.

Začel bom z nečim lepim. Namreč, zelo sem zadovoljen, da bomo imeli ministrsko ekipo, kjer bo enakopravnost spolov na nek način izenačena. Sem zadovoljen, zaradi tega ker izkazujemo ne samo našim ljudem, ampak tudi tujini, da smo vsi enaki in da spoštujemo predvsem znanje. Pozdravljam tudi pobudo kandidatke, da sta sprejeli ta pomemben izziv pomembnih resorjev; govorimo o šolstvu, znanosti in športu ter obrambnem ministrstvu.

Najprej se bom dotaknil ministrstva za šolstvo. Mislim, da je kandidatka prof. dr. Maja Makovec Brenčič vsem nam dobro poznana. Gospa deluje v strokovnih izobraževalnih krogih. Zadovoljen sem, da bomo za razliko od preteklih ministric oziroma kandidatov, že od obdobja dr. Pikala, imeli nekoga, ki ima tudi občutek za šport, kar je bila vselej po mojem osebnem mnenju neposrečena kombinacija, da šport na nek način izenačujemo z izobraževanjem. Ampak dobro, pomembno je najti prave kadre, in mislim, da kandidatka gospa Makovec Brenčič to je. Večkrat sem jo spremljal in tudi vem, da sodeluje z Olimpijskim komitejem. Tako da bo imela nek zelo pomemben odnos tudi do športa, kar je v danih okoliščinah zelo pomembno.

Dotaknil se bom kolegice, s katero sem si več mesecev delil poslanske klopi. O njej imam izjemno dobro mnenje. Moram reči, da z mešanimi občutki spremljam njeno imenovanje, ker bom izgubil zelo dobro sodelavko, zelo zvesto svojemu delu in svojim načelom. Po drugi strani pa želim, da bo ta svoja načela tudi prenašala na Ministrstvo za obrambo, ki ni

pomembno samo z vidika obramboslovja oziroma obrambe. Predvsem mislim, da je za naše ljudi pomemben vidik zaščite pred naravnimi in drugimi nesrečami. Vemo, da naši ljudje računajo na pomoč vojske, takrat ko je ta pomoč najbolj potrebna ... / oglašanje iz dvorane/

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Lepo prosim!

Izvolite, gospod Nemeč.

MATJAŽ NEMEC (PS SD): Hvala lepa.

Danes sem v razpravah slišal že marsikaj, tudi mešanje diplomacije, vojske, zunanje politike. Na nek način je to res, Evropa je v obroču nasilja. Vsi vemo, da je eden naslednjih korakov, v katerega bo Slovenija vključena, tudi vključevanje in sprejemanje beguncev ter vključitev obrambnega ministrstva v ta proces. Vemo, da je predhodnik, kolega, ki sedi pred menoj, Janko Veber bil zelo uspešen v iskanju sinergij med vojsko, uporabnostjo vojske, na kakšen način lahko implementiramo vojsko v vsakdanje življenje. Tako je bil, na primer, uporabljen falcon tudi za prenos organov. Ladja Triglav bo v nekaj mesecih odpotovala na jug Italije. Slovenska vojska bo imela možnost izraziti svoj humanitarni vidik pri podpori beguncem, ki prihajajo iz teh žarišč. Nekdo je že omenil, ti konflikti se bližajo tudi nam. Govorim o Makedoniji, govorim o Bosni. Zelo pomembno je biti v tem obdobju diplomatski, zelo trezen, tudi v odnosu do konflikta med Rusijo in Ukrajino, ki je bil danes omenjen. Naj rečem samo to, ker je nekdo pozval ministrico, naj ne sodeluje z določenimi državami, da ravno te države v teh dneh obiskujejo največji voditelji tega sveta. Tako da samo poudarjam, kako je pomembno biti v teh trenutkih diplomatski in sprejemati zelo tehtne odločitve. Obema kandidatama želim veliko sreče. Verjamem, da to bo, obe sta strokovnjakinji na svojem področju. Verjamem, da bo tudi kolegica Andreja Katič zelo hitro nadoknadila svoje znanje na področju obramboslovja. Vsi jo poznamo kot izjemno marljivo, uspešno žensko, gospo. In verjamem, da bosta obe iz te zgodbe kot takšni tudi prišli.

Jaz bom obe podprl in jima želim veliko sreče in uspeha. Tako kot celotna Poslanska skupina Socialnih demokratov, bom tudi jaz obe podprl. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Violeta Tomić, pripravi naj se gospod Jožef Horvat.

VIOLETA TOMIĆ (PS ZL): Spoštovani podpredsednik, spoštovani člani ministrstev in spoštovani kolegi in kolegice!

Kot je bilo jasno povedano že v stališču Poslanske skupine Združena levica, ne bomo podprli predlogov za ministrici, čeprav sem jaz načelno zelo naklonjena zastopanju žensk na

odgovornih in pomembnih položajih. Ampak tu ne gre za vprašanje spola, ne gre za vprašanje žensk ali moških. Vprašanje je, kakšne politike te ženske na visokih položajih zagovarjajo in uresničujejo. Navsezadnje je tudi Angela Merkel ženska. Naj samo komentiram nekaj izhodišč, ki smo jih lahko slišali v razpravi. Velikokrat je bilo omenjeno, o kako pomembnih in vitalnih resorjih se danes pogovarjamo. S tem se lahko strinjam. V Združeni levici smo pogosto odpirali teme razvoja osnovnega šolstva, znanosti in visokega izobraževanja. Vladni proračunski rezi pa so vse prej kot v skladu z govoričenjem o pomembnosti in vitalnosti, ki smo jih slišali predvsem s strani vladne koalicije. Ravno nasprotno, gre za rušenje javnega šolstva in podporo zasebnim interesom, ki se kažejo v različnih oblikah, po eni strani skozi tako imenovani povezovanje z gospodarstvom, kar pomeni podrejanje visokega šolstva interesom kapitala, po drugi strani pa s širokim odpiranjem vrat za ustanavljanje zasebnih šol.

Tukaj ne gre samo za visoko šolstvo, ki ga kandidatka za ministrico nedvomno zelo dobro pozna. Zelo malo besed je izrekla o osnovnem šolstvu, kjer zelo jasno vidimo mnogo negativnih trendov, ki ogrožajo kakovost javnega šolstva. Vse bolj jasno se že v osnovnih šolah kažejo znaki revščine in drugih neenakosti. Ena od ključnih nalog šolskega sistema je, da blaži te neenakosti, da vsem omogoča možnosti za razvoj, ne pa da ravno šolski sistem te razlike povečuje ali celo povzroča. To ni le temna daljina prihodnost, to se danes dogaja že med našimi otroci. V zadnjih letih spremljamo drastičen upad kakovostnega javnega šolstva in krepitev zasebnih interesov. V Združeni levici se zavzemamo za jasno ločnico med javnim in zasebnim šolstvom, pri čemer bi javna sredstva morala biti namenjena javnemu šolstvu, zasebna pa zasebnemu šolstvu. Tako pa ob vsem znanem varčevanju na že tako prenizkih sredstvih za javno šolo parazitira tudi zasebni interes. Samo kvalitetno in vsem dostopno javno šolstvo je garant za kakovostno izobrazbo, ki bo odvisna zgolj od nadarjenosti posameznika, nikakor pa ne od premoženjskega stanja in socialnega statusa otrok in mladostnikov ter njihovih staršev. To je za nas popolnoma nesprejemljivo. Drugo, kar bode v oči, je, da bo nadomestila Stanko Setnikar Cankar, ki so jo odnesli zajetni honorarji, ki jih je prejela poleg redne plače. Tudi aktualna kandidatka ni daleč od tega, kar se je očitalo njeni predhodnici, zato se sprašujemo o kriterijih tako razrešitve kakor tudi postavitve ministrice.

Še nekaj besed glede obrambe. Večkrat so bili omenjeni terorizem in krizna žarišča, ki naj bi ogrožala varnost prebivalstva v Sloveniji. Ampak tukaj gre le za vzbujanje strahov. Največja grožnja svetovnemu miru je danes ravno Nato. To jasno vidimo v Ukrajini in povsod drugje, kjer s svojimi agresivnimi pristopi ne rešujejo, ampak zaostrejujejo situacijo. Tudi če pustim ob strani moralne zadržke do Nata zaradi njegove

neoimperialistične vloge, je jasno, da Slovenska vojska opravlja le vojaško-redarske operacije v tujini. Zahteve Nata do Slovenije so velik finančni zalogaj, ki pa ne bodo prispevale k sami obrambni sposobnosti države, zato bi morali o tem razmisliti celo veliki zagovorniki Nata. Zato sem mnenja, da bi drago profesionalno vojsko, ki ne more braniti lastnega ozemlja niti tvorno sodelovati pri naravnih nesrečah, morali nadomestiti z vojsko, ki bi temeljila na rezervni sestavi in samoobrambni sposobnosti prebivalstva, kar je pri nas popolnoma zanemarjeno, čeprav to dobro deluje, na primer, v Švici, s katero se zelo radi primerjamo, in pa na Norveškem ter v Avstriji, kjer svojega članstva v Evropski uniji nikakor ne razumejo kot nujnega članstva v zvezi Nato. V ustavi imamo zapisano, da varnostna politika temelji na miru in nenasilju, zdaj pa gledamo vmešavanja v notranje zadeve držav, vodena z različnimi interesi. Inštruirajo paravojaške enote in dobavljajo orožja. Želeli bi si, da bi se naši vojaki ukvarjali z našimi zadevami, ne pa podpirali imperializma velikih nasproti malim suverenim narodom.

Pa da ne bom predolga. Danes dobivamo še dve novi ministrici v vlado Mira Cerarja, menjave potekajo kot po tekočem traku. Ampak ti novi obrazi ne prinašajo čisto nič novega. Prinašajo samo vedno več starega, prinašajo ohranjanje statusa quo, prinašajo neoliberalno doktrino, ki nas pelje v periferijo in nerazvitost. Upamo, da bosta obe kandidatki storili čim več, da se to ne bo zgodilo, ampak glede na dosedanjo pot te vlade, ki se je v glavnem ukvarjala samo z razprodajo premoženja – nekateri rečete temu privatizacija, vendar če tuje državno podjetje kupi slovensko državno podjetje, temu ne morete reči privatizacija, to je razprodaja –, se bojimo, da so ti upi samo naše skromne, da ne rečem pobožne želje. Hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Jožef Horvat, pripravi naj se gospa Anja Bah Žibert.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovana gospa ministrica, drugi predstavniki in predstavnice Vlade, dragi kolegice in kolegi!

Predsednik Državnega zbora je imel srečno roko, ko je prav današnji dan, 13. maj, izbral za dan, ko bomo inavgurirali kar dve ministrici sedanje vlade. Zakaj govorim o tem datumu, 13. maju? Na današnji dan se je namreč leta 1717 rodila Marija Terezija. Zakaj govorim o Mariji Tereziji, zakaj se spomnim te vladarice habsburških dežel? Zato, ker je bila reformatorka. Zato. In na nek način želim, da tudi novi ministrici v slovenski vladi končno začneta z reformami v tej slovenski deželi. Torej želim, da za njima ostane pozitivna sled, da ostanejo neizbrisne stopinje, ki bodo dobro služile sedanjim in tudi bodočim generacijam.

Saj iz gimnazijske zgodovine poznate reformatorko Marijo Terezijo. Reformirala je šolstvo. V njenem času, bolj točno na Miklavževo leta 1774, smo namreč dobili obvezno osnovno šolo, ki jo imamo še danes. Ona je tudi reformirala vojsko, in danes bo koalicija inavgurirala ministrico za šolstvo in tudi ministrico za obrambo. Marija Terezija je reformirala vojsko tako, da je kar podvojila število mož v avstrijski armadi. Še več, reformirala je davčni sistem in v njenem času se je gospodarstvo močno razvilo. Zato so njene reforme aktualne tudi danes, skoraj 300 let po njenem rojstvu.

Zato bi želel, da si gospa Andreja Katič, doslej naša spoštovana poslanska kolegica, na nek način vzame za zgled prav to vladarico habsburških dežel, pa morda v smislu rodoljubja oziroma domoljubja tudi generala Rudolfa Maistra. Prav tako želim spoštovani kandidatki, ki je sicer še nisem uspel osebno srečati, prof. dr. Maji Makovec Brenčič, da si vendarle prisvoji zadostno politično podporo v Vladi, ker v šolskem sistemu potrebujemo korenite reforme. Če teh ne bo, potem bo na žalost, pa naj mi kandidatka oprostí, tudi njeno ministirovanje, ne glede na to, kako dolgo bo, zgolj neka kozmetika v slovenski politiki. Rad bi ji na srce položil eno področje, za katerega bo odgovorna, pa se danes do njega mačehovsko obnašamo. To je digitalna družba oziroma digitalna ekonomija. Republika Slovenija po razvitosti informacijske družbe primerjalno že desetletje in pol vztrajno pada, kar se nedvomno negativno odraža na drugih razvojnih področjih.

Problem je posledica bistveno prenizkih vlaganj v razvoj informacijske družbe in premajhnega splošnega zavedanja o pomenu informacijsko-komunikacijskih tehnologij in interneta za razvoj gospodarstva, države in celotne družbe. Evropski konkurenti so ves ta čas vlagali več in bolj sistematično, kar se odraža v hitrejšem razvojnem napredku, kot smo ga bili sposobni udejanjiti v Republiki Sloveniji. Z nepravilno umestitvijo IKT in interneta v razvojnih prizadevanjih se kot družba odpovedujemo razvojnim potencialom, ki jih omogočata IKT in internet. Če s takšno prakso ne bomo prekinili, in to nemudoma, se bo nadaljevalo razvojno zaostajanje za državami, ki tem področjem namenjajo najvišje prioritete. Uspešno evropsko digitalno gospodarstvo je eden od temeljev za rast in zaposlovanje v Evropski uniji in tudi v Republiki Sloveniji. Prav tako je ključnega pomena za posodobitev tradicionalne industrije. Ker tehnologija prehitava regulativo, se moramo osredotočiti na pobude, ki bodo odpravile pravno razdrobljenost in omogočile podjetjem, da na celotnem evropskem trgu izkoristijo prednosti, ki jih daje potrošnikom širša izbira. V zvezi s tem želimo pravila klasičnega, če hočete, offline poslovnega okolja prevesti v pravila za digitalno ekonomijo, če hočete, za online poslovni svet. Vso srečo spoštovani kandidatki.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Anja Bah Žibert, pripravi naj se gospa Eva Irgl.

ANJA BAH ŽIBERT (PS SDS): Hvala lepa, predsedujoči, za besedo.

Predsednik Vlade dr. Miro Cerar je približno leto dni nazaj pred volitvami izjavil, da politika potrebuje svežino in da bo počistil vso nesnago, ki se je nabrala. Kar se tiče svežine, je zadevo očitno vzel tako zelo resno, da praktično na nobeni seji Državnega zbora nismo videli iste ekipe, vedno vidimo sveže obraze. Kar se tiče očiščenja nesnage, se mi zdi, da ima največje probleme ravno okoli sebe. In če uporabim njegov slikoviti besednjak, nesnago povzroča pravzaprav sam, čisti pa jo zelo selektivno, čeprav ta smrdi enako ali pa še bolj. Leta 2010, ko je bil v drugačni vlogi in se še ni šel politike, se je zgražal nad posameznimi izjavami poslancev v tem državnem zboru in opozarjal, da gre vse to v mednarodni prostor, kar omaja ogled Slovenije. A to, da ima Vlada več letečih menjav kot hokejska ekipa, kot se je izrazil eden od tviterašev, pa seveda ni problem. Pa je problem. Pa še kakšen problem! Nenazadnje govorimo o problemu operativnosti te vlade, in Slovenija si takšnih manevrov gotovo ne sme privoščiti.

Nekoliko bolj se bom posvetila Ministrstvu za obrambo, ki je zagotovo specifičen resor, in je zelo pomembno, da si takšnih zadev, kot si jih je privoščil v tem obdobju minister SD, ne bi smel privoščiti. Nenazadnje gre za zelo neodgovoren odnos do državljanov, ki so v eni od večjih javnih raziskav povedali, da so zaupali Slovenski vojski. Mislim, da se s takšnim načinom dela od tega odmikamo in se bojim, da bo tudi ta resor deležen najnižjega zaupanja naših državljanov. Skratka, menim, da je to, da resor ostaja v rokah SD, velik problem, tudi zaradi dejstva, kaj vse se je dogajalo. Pa dovolite, da glede tega lomasterja koalicijske SD, – kar pa ne pomeni, da je s tem opran predsednik Vlade –, glede tega, kaj to pomeni in o čem vse lahko govorimo v tem resorju, spomnim na nekatere zadeve, ki so se dogajale. Menjava načelnika Slovenske vojske – do te menjave Božiča je bil kritičen tudi predsednik države. Nenazadnje ste to storili dobesedno na horuk. Točka dnevnega reda niti na seji Vlade ni bila uvrščena, ste jo potem naknadno uvrstili.

Da je šlo za povsem nepremišljeno potezo, govori tudi podatek, da novi načelnik Slovenske vojske, praktično je novi, čez eno leto odhaja že v pokoj. Kje je tukaj kontinuiteta dela, ki je za ta resor še kako pomembna? Potem ste si privoščili, kolegi iz SD, da ste spolitizirali Obveščevalno varnostno službo. Dobesedno ste nameščali aktiven kader SD. In nenazadnje ste jo tudi izkoristili, kar je imelo za posledico menjavo ministra. Posledice pa so, veste, žal mnogo širše, tudi to, da ste to službo uničili, da vanjo ni zaupanja in da je zdaj pripravljena za

nove škodljive podvige. In zopet bo v vaših rokah. Nenazadnje je zame problem tudi to, da je na hearingu ministrska kandidatka izjavila, da dvomi v nezakonitost delovanja njenega kolega. Torej sprašujem gospoda Cerarja, kajti kandidatka bi očitno ravnala enako, ali je kandidatka primerna. Ampak očitno gre tudi tukaj za dvojna merila. Skandali v naši ljubi Slovenski vojski, ki beleži res velik ugled med državljani, pa se kar vrstijo. O spornih napredovanjih je bilo že kar nekaj govora.

Kaj pa vojaške uniforme? O tem praktično ne slišimo nič. Več milijonov gre za uniforme, ki so bojda nevarne, ki so bojda ne samo nevarne, ko jih nosiš, ampak predvsem takrat, ko gre za spopad. To je problem. Govorimo o tem, da te bledijo, govorimo o tem, da naši vojaki hodijo naokoli strgani in razcapani in da tukaj niti tisti rek Kjer ni, še vojska ne vzame več ne pride v poštev. Sramota! In ko zadevo pogledaš malo bolj podrobno, vidiš, da se tukaj, zelo zanimivo, sklene en krog, ko vidiš, katero je to podjetje, ki ima takšno moč, da se mu nič ne zgodi, kljub temu da državi za več milijonov prodaja uniforme, ki so problematične. Zanimivo, kam pridete, če zadevo malo pobrsbate po spletu. In nenazadnje, večmilijonske odškodnine – je kdo govoril o tem? Zato ker se minister ni znal pogoditi s Slovensko vojsko o njihovem bivanju v tujini, o prostem dnevu in tako naprej, je padla prva odškodninska odločba. Sedem tisoč evrov, teh vojakov pa je več sto. Ali se sploh zavedate, o kakšnih zneskih govorimo? In to vse pod pokroviteljstvom SD.

Nenazadnje me tudi zanima, ko vsi tako lepo govorite, kje vidite slovenskega vojaka? Slovenski vojak je socialno ogrožen, je dobesedno na podpori, odhaja na popoldansko delo v tujino, da lahko preživi. To je realnost. In to, da jaz danes zaželim veliko sreče kandidatki za ministrico, nima nobenega pomena, kajti ta sreča ji prav gotovo ne bo nič koristila. Predvsem je pomembno, da poišče rešitve in da se ta celotna ekipa malo zamisli sama vase in da začne dejansko delati za dobro Slovenije. In samo še stavek glede kandidatke za ministrico za izobraževanje. Ne bom izgubljala besed, dokler gospa ne pojasni njenih honorarjev. Mislim, da o tem sploh ne morem razpravljati in da te candidature tudi ne morem jemati resno. Nenazadnje je njeno predhodnico ravno to odneslo s položaja. Hvala lepa.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Eva Irgl, pripravi naj se gospod Marko Ferluga.

EVA IRGL (PS SDS): Najlepša hvala za besedo. Spoštovane poslanke, spoštovani poslanci!

Ključni kazalci, ki kažejo na to, kakšno je stanje v državi, so v tem trenutku naslednji. Če pogledamo brezposelnost iz meseca aprila 2015, je številka takšna: 114 tisoč 923

registriranih brezposelnih oseb. Če pogledamo javni dolg, potem vidimo, da je celotni javni dolg države 30,1 milijarde evrov, letos pa je napoved, da bo dosegel 31,4 milijarde evrov oziroma kar 81,6 % BDP oziroma tega, kar ustvarimo. To pomeni, da smo v vseh teh letih, zlasti levih vlad, zlasti zadnjih vlad, Pahorjeve vlade in vlade Alenke Bratušek, prekomerno in neracionalno trošili za tekočo porabo namesto, da bi takrat vlagali v investicije. Zelo pomemben podatek, ki tudi zelo nazorno oriše situacijo in slabe gospodarske in s tem tudi socialne razmere, pa je število stečajev in prisilnih poravnav podjetij. Preden me boste prekinili, zakaj o tem govorim, naj vas opozorim, da bom kasneje obrazložila, zakaj je stanje v trenutni situaciji bistvenega pomena za to, da danes potem razpravljamo tudi o ministrih. Če pogledamo, smo leta 2009 imeli začetnih stečajev 332, leta 2010 510, leta 2011 675, leta 2013 že 941, leta 2014 pa tisoč 302.

To so podatki, ki so nedvomno zaskrbljujoči. Če pogledamo uvrstitev Slovenije na lestvici globalne konkurenčnosti, pa lahko vidimo, da smo bili leta 2013 na 62. mestu, zdaj smo pa padli kar za osem mest in smo na 70. mestu. Če pogledamo še stran od socialnih in gospodarskih kazalcev na področje pravosodja, kar ves čas opozarjamo, pa lahko vidimo, da imamo v Sloveniji zelo nizko zaupanje v pravosodni sistem. Tudi Evropska komisija tako pravi, uvrščeni smo na izjemno slabo 24. mesto. Glede na te podatke, ki sem jih zdaj na hitro predstavila, da natančno vemo, kakšna je tista ključna situacija v državi, je treba reči, da v tako resnih razmerah država potrebuje v prvi vrsti celovito vlado, pa je nima. V osmih mesecih mislim, da praktično skorajda ni bilo meseca ali pa tedna, da bi Vlada bila popolna in celovito delovala. V takšnih težkih razmerah potrebujemo operativno vlado, in ta ni operativna.

Moji kolegi so že omenili. Samo če pogledamo resor za mlade, niti ena zadeva iz koalicijske pogodbe še ni bila realizirana. Vlada bi morala biti tudi odločna, pa smo daleč od tega. Zdaj, kot vidimo, imamo na položajih ministre, ki ne morejo doseči niti tega, da odide nek koruptiven državni tožilec. Ves čas smo imeli velike težave z iskanjem ministrov, ampak ta vlada se namesto, da bi bila učinkovita, namesto, da bi delala reforme, ukvarja izključno z dvema stvarima. Prvič, sama s seboj in drugič, že osem mesecev z mandatom Janeza Janše. To so ključni problemi te vlade in te koalicije, čeprav vem, da so volivci na predčasnih volitvah ravno zaradi tega, ker so menili, da se bo pa vendarle nekaj spremenilo, namenili tako veliko število glasov Stranki modernega centra. Ampak žal so se te sanje izjemno hitro razblinile, ko smo vstopili v te dvorane. Že ves čas imamo izjemno velike težave z iskanjem ministrov, kar kaže, prvič, na kadrovsko podhranjenost Stranke Mira Cerarja. Sem nalašč rekla Stranke Mira Cerarja, ker se je

potem ta stranka preimenovala v Stranko modernega centra, kar pa se na kadrih očitno ni prav veliko obrestovalo. In drugič, to, da stalno iščemo ministre, kaže tudi na nesposobnost predsednika Vlade, da bi v politiko na tako odgovorne položaje, kot je minister, predlagal sposobne, kompetentne ljudi. Namesto tega se soočamo z rednimi aferami, in te afere se največkrat dogajajo ravno tisti stranki, ki se je na volitvah sklicevala na višje etične standarde.

Danes imamo torej pred seboj dve kandidatki za ministrici. Ena bo pokrivala področje obrambe, druga bo krojila šolsko politiko. Ko pogledamo obrambni resor, vemo, da gre za državotvorni resor, za enega izmed državotvornih resorjev, in zato ta zahteva neko posebno obravnavo. Ko pa govorimo o drugem, torej o šolskem resorju, pa moramo reči, da gre za izjemno zahteven, težak resor, in na takšnem resorju mora biti minister, ki predlaga ukrepe, ki ima moč, da jih izvrši, ki ne deluje ideološko. To je bistvenega pomena zlasti zato, ker živimo v državi, ki je zelo razklana. Se pravi, da ne ravna ideološko in da ravna strokovno in odgovorno. Ali bo temu tako z novo ministrico, bomo videli, dajmo ji priložnost. Ampak ministrica za šolstvo bo najverjetneje postala ministrica po tem, ko je gospa Stanka Setnikar Cankar odstopila s svojega položaja zaradi bajnih honorarjev. 600 tisoč evrov je zaslužila poleg redne plače. Gospod Miro Cerar, predsednik Vlade, 300 tisoč evrov poleg redne plače. Podobna zgodba je tudi pri bodoči ministrici za šolstvo, in tudi zaradi tega na zaslišanju ni želela govoriti oziroma se opredeliti do teh zneskov.

Ministrica za obrambo bo svoj položaj zasedla namesto odstavljenega gospoda Janka Vebra, ki je odšel, ker je kršil zakonodajo. Ampak minister Klemenčič, ki je kršil še več zakonov, osem zakonov, več uredb, celo Ustavu Republike Slovenije, pa še vedno ostaja na svojem položaju. Vsekakor so to dvojna merila, ki jih uprizarja predsednik Vlade gospod Miro Cerar, pa tudi koalicija. Sicer pa osebno obema kandidatama želim uspešno delo. Kolecica gospa Katič ga tako ali tako ne bo imela kaj veliko, glede na to, da je njen predhodnik, kot je povedal, svoje delo, ki bi ga sicer opravljal štiri leta v tem mandatu, opravil kar v pol leta. Torej, upam, da bo vseeno gospa Katič imela kaj početi na Ministrstvu za obrambo. Najlepša hvala.

PODPRESEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospod Marko Ferluga, pripravi naj se gospod Marijan Pojbič.

MARKO FERLUGA (PS SMC): Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav ministrici, ostalim vladnim predstavnikom, kolegicam in kolegom!

Predhodniki so kar lepe stvari našтели. Jaz to sprejem kot neko dejstvo, od katerega ne moremo bežati. Dejstvo je, da poskušamo stvari spraviti skozi, ampak v nekem trenutku

nam to uspe, v nekem trenutku nam to ne uspe. Dejstva so pač takšna, kakršna so. A propos gospe Brenčič, kolikor imam jaz informacij, je baje gospa Brenčič objavila svoje honorarje javno, tako da dajte preveriti, gospa Bah. Ne bom komentiral, kar se tiče ministrice gospe Brenčič, ker ne poznam nje, njenega dela in njene predstavitve nisem poslušal. Zato bi se raje obrnil na kandidatko gospo Katič in mislim, da tudi novo ministrico za obrambo. Vsem nam je jasno, da so te funkcije politične funkcije, in od tega ne moremo bežati. Samohvale in neke samospeve pisati tem ljudem je v tem trenutku neprimerno in tudi nepotrebno, ker dejansko ne vemo, kako se bodo odrezali na svojem položaju.

Kandidatka si mora, jasno, utreti sama svojo pot na ministrstvu, se pokazati s svojim delom in tudi s svojim odnosom. Jasno je, da je to ministrstvo izredno težko, tako kot je bilo tudi prej rečeno, državotvorno, tudi moško orientirano, kar je tudi pomemben faktor. In še en faktor je, ki ga ne smemo pozabiti – da je kar precej spolitizirano, tako z ene kot z druge strani. Že današnja jutranja seja Odbora za obrambo je pokazala, kako je lahko ta politika zelo močna in kako si je utrla pot v vojaško strukturo, da so v generalštabu nasprotja, da se ne priznavajo zasluge te ali one strani. To škodi ne samo Ministrstvu za obrambo, ampak škodi ugledu vojske, častnikom in vsem ostalim, ki so tam. To je pranje umazanega perila, izgleda, da neka taka slovenska folklor, in mislim, da to ne vodi v neko konstruktivno držo, sploh ne na takem ministrstvu, kot je ta.

Kar se tiče gospe Katič, vidim pri njej dve veliki nalogi, ki ju mora opraviti. Prva je ureditev financiranja. Jasno je, da so državne finance še zmeraj v res težkem stanju. Pri tej ureditvi financ razmišljam o tem, da je treba strukturo financiranja spremeniti oziroma ta trend obrniti – ne da gre večina, 80 %, budžeta za plače in le 3 % za investicije, ampak da se to obrne v nek normalen, pameten način. Drugo, kar je zelo pomembna in tudi verjetno zelo zahtevna in težka funkcija, je to, da se poskuša to nesrečno politiko spraviti izven vojske, da se tam ukvarja res s profesionalnim in strokovnim odnosom, kar bo nedvomno težko. Veliko očitkov je bilo podanih tudi glede tega, da ne izhaja iz obramboslovno-vojaških struktur. Mogoče pa to ni slabo. Mogoče to ni slabo, da na nek nevtralen način pride in poskuša doseči neke spremembe, mogoče z nekim ženskim čutom, intuicijo, ki ima povezovalni ali materinski način, kakorkoli že temu rečemo. Da na nek svoj novi način poskuša in ima možnost narediti neko novo vizijo vojske, da je malo drugačna, kot je bila do zdaj v tej moški strukturi. Za konec pa bi rad povedal še to, da sem jo poslušal na Odboru za obrambo, ko je imela svoje zaslihanje, in moram povedati, da je delovala izredno suvereno in da je bila tudi dobro pripravljena. Resnično pa upam, da bo lahko nadaljevala svojo pot na ministrstvu tako, kot je bilo

začrtano, in da ne bi prišlo do neke velike politizacije, kot je rečeno ... / opozorilni znak za konec razprave/ Hvala.

PODPREDSEDNIK PRIMOŽ HAINZ: Hvala lepa.

Besedo ima gospa Marija Bačič, pripravi naj se dr. Vinko Gorenak.

MARIJA BAČIČ (PS SD): Hvala za besedo, gospod podpredsednik. Spoštovani kolegice in kolegi, spoštovani kandidatki za ministrice!

Izredno dobro in kvalitetno sta predstavili vizijo svojega bodočega dela na ministrstvu. Pričakujem, da bosta to tudi ponotranjili in v praksi udeležili. Zaupane vama bodo zelo zahtevne naloge, saj bosta prevzeli izredno široko, občutljivo in zahtevno področje, ki potrebuje tudi reforme in prenove. Pričakujem, da bosta poleg strokovnosti in visoke avtoritete zmogli tudi dovolj senzibilnosti, občutljivosti in srčnosti do vseh tistih, ki jim bosta nadrejeni, kakor tudi do tistih, za katere bosta morali poskrbeti. Zelo bom zadovoljna, če bo nova obrambna ministrica, naša Andreja, lahko ponosna na svojo vojsko in na vse, ki nosijo vojaško uniformo in ki častno in vestno predstavljajo našo državo v raznih misijah na tujem in vedno priskočijo na pomoč ljudem ob naravnih in drugih nesrečah. Kljub temu, da v proračunu za vojsko ni nikoli dovolj finančnih sredstev, upam, da bo nova ministrica uspešno poskrbeti, da bodo vojaki imeli primerno oskrbo, opremo in človeku primerno življenje. V naših poslanskih vrstah jo bomo zelo pogrešali, istočasno pa smo ponosni, da bomo imeli sposobno, razumno, preudarno in odločno ministrico, ki ne bo klonila ob problemih, pač pa jih bo pogumno reševala. Vso srečo, Andreja.

Kandidatka za ministrico za izobraževanje gospa Maja Makovec Brenčič pa je v svoji predstavitvi res zelo malo povedala o osnovnem šolstvu, srednjem šolstvu, skoraj nič o otrocih s posebnimi potrebami. Sicer je jasno, da prihaja iz akademskih vrst in bolj pozna višje in visoko šolstvo, vendar od ministrice za izobraževanje pričakujem, da bo kot ministrica podpirala učinkovito izobraževanje otrok s posebnimi potrebami po celi vertikali, od vrtcev do univerze, in da bo podpirala razvoj inkluzivne šole ter individualizacijo in diferenciacijo vzgojno-izobraževalnega procesa, ki je pogoj za oblikovanje šole 21. stoletja. Želim tudi, da boste, ministrica, kljub izrečeni naklonjenosti zasebnemu šolstvu ohranili kakovost javnega šolstva; financiranje zasebnega nikakor ne sme biti na škodo javnega šolstva.

Obe kandidatki imata mojo podporo in vama želim veliko uspeha na novem delovnem mestu. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

47 sekund imam, ampak eno minuto mi boste zraven dali, saj ste predsedniku Vlade dve.

Poglejte, jaz bom tako rekel. Gospa Katič, v tem času težko kaj povem. Tri leta nazaj, ko sem bil sam povabljen v neko drugo vlado, sem hudo dolgo razmišljal, preden sem rekel ja, pa je bilo za menoj 30 let izkušenj v policiji. Čestitke za pogum – ne za vsebino, za pogum. Sicer pa, koalicija, vi meni enkrat razložite, kje je meja, koliko lahko zaslužiš po strani. Če je predsednik Vlade zaslužil 350 tisoč evrov, gospa Cankar 670, kandidatka pa 175, kje je meja, da si lahko minister? Povejte, kje je meja. Kaj naj še rečem? Čestitke strokovnim sodelavcem koalicije za čustvene in v srce segajoče govore, poslancem pa za tekoče branje. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima gospod Roberto Battelli, pripravi naj se Miha Kordiš.

ROBERTO BATTELLI (PS IMNS): Hvala lepa za besedo, gospod predsednik.

Jaz bi se rad malo dlje zadržal pri eni točki, ki jo je že izpostavil dr. Göncz v svoji predstavitvi v imenu poslanske skupine glede resorja za šolstvo, in to je problem kadrov. Republika Slovenija ima še od povojnih sporazumov dalje močne zaveze v smislu, da se oblikujejo kadri, ki obvladujejo učni jezik. Skozi vsa ta desetletja ni bil uresničen, izdelan in dodelan noben mehanizem ustvarjanja kadrov, ki bi obvladovali učni jezik. Včasih je bilo formalnopravno pokrito, ker je bila tako imenovana pedagoška akademija v italijanskem jeziku v Pulji. V Sloveniji ni nikoli bilo česa takšnega, in tudi nihče ne skrbi za to, da bi to obstajalo. Stanje, ki je v šolah z italijanskim učnim jezikom, je takšno, da so ravnatelji prisiljeni zaposlovati učitelje oziroma strokovne delavce, glede na to, kar je na razpolago, in dogaja se to, da morajo dopolnjevati ta prazna mesta z ljudmi, ki ... Ne bi želel nikogar razrednotiti in tako naprej; vendarle so to lahko dobro izobraženi ljudje, ki pa imajo glede znanja jezika samo en tečaj in potrdilo, da znajo nekaj italijanskega jezika.

Če se to perpetuira, pride do takšne degeneracije stanja, ki v temelju pod vprašaj postavi sploh obstoj teh šol v italijanskem učnem jeziku. Za tiste, ki bi imeli težave razumeti to: lahko si javnost zamisli, kaj bi bilo, če v šolah s slovenskim učnim jezikom v Italiji ne bi bilo učiteljev, ki bi primerno znali slovenski jezik kot učni jezik. Se pravi, učitelji morajo znati učiti v tem jeziku. Za to gre. Dogaja se celo to, da že pri sprotnem strokovnem usposabljanju mnogi učitelji, ki sicer delajo v šolah z italijanskim učnim jezikom, želijo to usposabljanje kar v slovenskem jeziku in tako naprej. In pride do takšnih absurdnih situacij. Saj pravim, če se to nadaljuje tako, kot se ne bi smelo ... Včasih je bila to ustavna obveznost, ustvarjanje kadrov. Torej, če tega ni, potem je tudi nesmiselno, da

imamo šole z italijanskim učnim jezikom. In nenazadnje, glede na dejstvo, da italijanska narodna skupnost ne more svobodno uporabljati svojega jezika, ker ni dostopa do dvojezičnih procedur na nobeni stopnji uprav – tega ni in to je že peta vlada, in tukaj se dela na tem, da bi se to stanje izboljšalo.

Se pravi, če ni dostopa do procedur v jeziku narodne skupnosti, če ni vzgoje učiteljev v italijanskem jeziku, se ne uresničujejo obstoječi 23. člen Zakona o posebnih pravicah italijanske in madžarske narodne skupnosti na področju vzgoje in izobraževanja, po domače tako imenovani ZPIMVI – če ni teh osnovnih zadev, potem si lahko predstavljate, kako si lahko mi predstavljamo našo bodočnost. Preprosto si je ne moremo. Vsa ta nadgradnja predstavništva – mi imamo društva in predstavništva, ne upravljamo z ničemer, niti s tistimi zadevami, ki so najbližje naši identiteti in našemu *raison d'être*. To je dejansko stanje. In zanimivo je, da javnost ne ve o tem nič. In zanimivo je tudi to, da javnost ne ve nič o napredku, ki je bil končno dosežen glede položaja slovenske narodne skupnosti v Italiji. Prekrivanje teh dveh stvari, torej nič o tem, da se tukaj ne izvajajo stvari, in nič o tem, da se tam napreduje, me napeljuje do tega, da je tukaj na delu, hote ali nehote, neka politika, ki bi želela pripeljati italijansko in madžarsko narodno skupnost čim prej do sladkega konca, do neke evtanzije. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Predsedujoči, najlepša hvala za besedo.

V Združeni levici se brezpogojno zavzemamo za javno, vsem dostopno in brezplačno izobraževanje. Na tej točki se socialisti razhajamo praktično z vsemi parlamentarnimi strankami. Koalicija in občasno še desnica mogoče v besedi še zagovarjajo brezplačno javno šolo, ampak v praksi počnejo popolnoma nasprotno, ne občasno, ampak konsistentno. Tako Vlada nadaljuje s politikom zategovanja pasov, z aktivnim sodelovanjem privilegiranih akademskih elit in drugih šerifov v izobraževanju. Točno s temi politikami zategovanja pasu sili javno šolstvo vedno bolj in bolj v naročje trga in vedno bolj in bolj v naročje neke komercialne logike. Maja Makovec Brenčič, naša, kot kaže, bodoča ministrica za šolstvo, se v svojih stališčih podpisuje pod točno takšne politike. Mogoče še zmiguje z glavo nad varčevanjem ob šolstvu, če jo vprašamo naravnost – mislim, da smo bili nekemu takšnemu odzivu priča na njenem zaslišanju na odboru –, ampak hkrati v praksi precej navdušeno maha nad iracionalnimi politikami izravnanega proračuna. Točno logika izravnanega proračuna je pa tista, ki v neki makro sliki utemeljuje politike rezov v javno porabo. Če to podkrepim z nekim citatom, ki je iz njenega zaslišanja oziroma iz poročanja o

njenem zaslišanju: "ZUJF velja za celoten prostor in ukrepi so potrebni zato, da lahko uravnotežimo javni proračun in pospešimo rast BDP ter zagotovimo boljšo perspektivo tudi za razvoj šolskega področja."

Maja Makovec Brenčič je skratka čistokrvna neoliberalka, prav kakor je militantno neoliberalna celotna vlada in celotna vladna koalicija. To ta citat potrjuje. In proračunski mesar Dušan Mramor je nedvomno navdušen nad izbiro bodoče ministrice za šolstvo. Kljub temu, da šolstvo lahko ostane javno, vsem dostopno in brezplačno, pa to še ne pomeni, da bo dejansko služilo neki svoji civilizacijski nalogi, konkretno temu, da bo izobraževalo državljane in državljanke in širilo njihov življenjski horizont kot cilj in vrednoto samo na sebi. Tudi javno šolstvo je lahko instrument povečanja neenakosti in servisiranja nekih interesov, ki niso hkrati tudi javni interesi. Zelo konkretno in zelo boleče smo pričali takšnim politikam v zadnjih nekaj letih. Verjetno jih je najbolj očitno priklicala v življenje na formalni ravni Golobičeva resolucija, resolucija o nacionalnem programu v visokem šolstvu. Logiki podrejanja izobraževanja gospodarstvu zavzeto naprej sledi aktualna vlada z Mirom Cerarjem na čelu in vse vlade, ki so prišle pred njo. Še več, aktualna vlada se celo hvali s tem. Ne da bi ji bilo kaj nerodno zaradi teh svojih stališč, ne – še izpostavlja jih, pravi, da je to pot v razvoj, da je to pot v prihodnost.

Tudi nova ministrica za izobraževanje kar vztraja na stališču, da moramo izobraževanje preobraziti v podporni steber zasebnega kapitala, in meni kot socialistu, meni kot poslancu Združene levice je to popolnoma, popolnoma nesprejemljivo. Tudi na današnji seji Državnega zbora smo lahko slišali podobne nesmisle, ki so šli naprej v tej isti paradigmi, ki pričajo o tem, da imamo v Državnem zboru pravzaprav zelo trdno veliko neliberalno koalicijo, ki sega od SD na eni strani do NSi na drugi strani, pa z vsemi strankami vmes. Konkretno smo lahko slišali, to je bilo razvidno iz ene razprave, da morajo mladi danes prevzeti od štiri do pet poklicev, in sicer ne zato, ker bi to hoteli, ampak zato, ker so take potrebe gospodarstva. Nobenega ne briga, kaj hočejo ali pa potrebujejo mladi, važne so neke potrebe gospodarstva. Izjave v slogu, da se morajo mladi podrediti potrebam gospodarstva, v resnici podpirajo brutalno izkoriščanje in prekamost, ki smo jima pričali danes.

Govorimo o naraščajoči množici espejev, govorimo o avtorskih pogodbah in govorimo o drugih prekarnih oblikah zaposlitve, ki ne omogočajo razvoja ljudi, ne omogočajo človeku, da bi si ustvaril družino, ne omogočajo človeku, da bi si ustvaril streho nad glavo. Zakaj? Zato, ker so pač potrebe gospodarstva take. Enkrat za vselej bi rad poudaril: potrebe gospodarstva niso potrebe ljudi, ampak so potrebe gospodarstva profiti menedžerjev in lastnikov kapitala. Prilaganje in inavguracija

tistega glavnega družbenega cilja potreb gospodarstva pomeni, da se pije in ožema zaposlene samo zato, da so profiti privilegirane peščice v gospodarstvu čim večji. Temu kot socialist zelo ostro nasprotujem, začenši s prekarizacijo na trgu dela. Prekarne oblike dela je treba ukiniti. Skrajni čas je, da to povemo naglas, da prenehamo govoriti o tem, kako je treba še naprej fleksibilizirati trg dela. Prav nasprotno moramo narediti, prekarne oblike zaposlovanja je treba ukiniti.

Enako pa velja tudi za isto logiko, ki preveva izobraževanje. Kakšno je izobraževanje, ki ne služi ljudem, ampak služi korporacijam, in to z javnim denarjem? Tako izobraževanje lahko v resnici, povemo čisto pošteno, proizvaja samo idiote, ne pa neke lepše, boljše prihodnosti za celotno družbo in nekih razgledanih, izobraženih državljanov. In tako fahidiotsko izobraževanje v praksi zagovarjajo praktično vse stranke, zagovarja koalicija, zagovarja Vlada in nenazadnje zagovarja tudi bodoča ministrica za izobraževanje. Prav tako naj bi bilo izobraževanje in izobraževalni sistem, ki ni popolnoma podrejen kapitalu, tisti, ki je kriv, da med potrebami gospodarstva in med šolstvom vlada nek strašno velik razkorak. Kot da je izobraževanje tisto, ki je odgovorno za brezposelnost. Ni, ni. Če bi bilo gospodarstvo v tej deželi organizirano na način, da bi služilo potrebam ljudi, ne pa potrebi neke privilegirane peščice, tudi brezposelnosti ne bi bilo. Samo pomislimo, to vam dajem v razmislek, v tem državnem zboru verjetno že petnajstič v vrsti. Če imamo tisoč prostih delovnih mest in 120 tisoč iskalcev zaposlitve, to pomeni, da bi lahko imeli 120 tisoč vrhunskih strokovnjakov, ampak samo tisoč teh vrhunskih strokovnjakov bi dobilo zaposlitev, pa tudi če je vseh 120 tisoč ne vem kako strašno zaposljivih, ne vem kako strašno uporabnih za gospodarstvo.

Brezposelnost ni krivda in odgovornost izobraževanja. Brezposelnost je krivda gospodarstva. Če sem bolj natančen, brezposelnost je krivda slovenskega perifernega kapitalizma in politik vseh vlad, ki temu perifernemu kapitalizmu strežejo, namesto da bi gospodarstvo preoblikovali in ga iztrgali iz neke globalne podrejenosti kapitalskim metropolam. Tako gospodarstvo bi pomenilo, da vrednost, znanje in razvoj ostajajo doma in služijo potrebam ljudi. Pa pazite, to misel, to politiko izrekam kot socialist, ampak moja poanta v resnici ni socialistična. Ta poanta ostaja znotraj horizontov kapitalizma. V resnici govorim samo o tem, kako se izkupati iz položaja periferije v nek perspektiven položaj v okvirih kapitalizma. Samo to, nič več ni moja ambicija v tej razpravi. Premislite. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Vsi prijavljeni razpravljavci, ki ste to želeli, ste dobili besedo. Ker čas, določen za razpravo, še ni potekel, sprašujem, ali želi na podlagi prvega

odstavka 71. člena Poslovnika Državnega zbora še kdo razpravljati. Prosim, da se prijavite.

Vsak razpravljavec ima na voljo pet minut. Prvi je mag. Aleksander Kavčič.

MAG. ALEKSANDER KAVČIČ (PS SMC): Spoštovani predsednik, najlepša hvala za dano besedo. Spoštovani predstavnice in predstavniki Vlade, spoštovani kolegice in kolegi!

Predsednik Vlade je 29. 4. dal v imenovanje Državnemu zboru kandidaturo Andreje Katič za ministrico za obrambo in prof. dr. Maje Makovec Brenčič za ministrico za izobraževanje, znanost in šport. Obe kandidatki sta se uspešno predstavili pred matičnima odboroma. S tem pa po potrditvi v Državnem zboru sprejemata ključne in zahtevne resorje ministrstev v Vladi Republike Slovenije. Andreja Katič je v preteklosti delovala kot direktorica občinske uprave, kjer je delala tudi na projektih, za katere je občina pridobila nepovratna sredstva. Vsekakor ima posledično tudi bogate organizacijske izkušnje. V svoji predstavitvi je med drugim izpostavila tudi zagotavljanje ustrezne odzivnosti Slovenske vojske ter zaustavitev trenda upada zaposlitev, kar je ključnega pomena.

Kandidatka dr. Maja Makovec Brenčič je odlična poznavalka sistema kakovosti ter je tudi članica pomembnih domačih in mednarodnih ustanov, kar bo vsekakor pozitivna nota njenega delovanja. V svoji predstavitvi se je tudi dotaknila področja razvoja različnih oblik povezovanja z gospodarstvom, od uvajanja vajeništva do pilotskih primerov razvoja dualnega sistema tako v strokovnem, poklicnem kot tudi visokošolskem izobraževanju. V Poslanski skupini SMC izpostavljamo dva temeljna vidika ustreznosti, in sicer vsebinsko celovito poznavanje področja dela, v katerega spada predvsem znanje, reševanje in prepoznavanje problemov ter zmožnost učenja iz preteklih slabih izkušenj, in pa osebnostno držo, ki se odraža skozi profesionalen in strpen odnos, iskanje kompromisov ter iskanje načinov, ki zagotavljajo transparentno vodenje resorjev. Ta dva temeljna vidika ustreznosti obe predlagani kandidatki tudi imata.

Zato bom podprl predlog predsednika Vlade, ki za ministrico za obrambo predlaga podpredsednico Državnega zbora in zdaj še poslansko kolegico Andrejo Katič in za resor Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport prof. dr. Majo Makovec Brenčič, in jima želim vse dobro pri opravljanju teh pomembnih funkcij. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima dr. Vinko Gorenak.

DR. VINKO GORENAK (PS SDS): Hvala lepa.

Prej mi je zmanjkalo časa. Dodelili mi tudi niste nič, tako da ... Pač zdaj v teh petih minutah. Jaz sem se prej dotaknil gospe Katič kot kandidatke za obrambno ministrico. Ampak

če grem izven tega konteksta, bi kazalo reči eno drugo reč. Kot prva ugotovitev, ki absolutno drži: vse vlade po letu 1991 oziroma od tistega obdobja do danes imajo neke vrste težave z ministri. Še najmanj jih je imela prva Janševa vlada, v kateri smo, vsaj po mojem spominu, zamenjali tri ministre in to je bilo tudi vse. Sicer je pa zdržala štiri leta. Vsaka nadaljnja vlada, zlasti pa zadnji dve, ima težave z ministri. Ampak mislim, da nas na tem področju čaka še več težav. Namreč, mi smo v stanju, ko minister postane tisti, ki želi in ne tisti, ki bi bil najbolj kompetenten. To je taka splošna ugotovitev. Ampak prepričan sem, da je več razlogov, zakaj je do tega prišlo. Preprosto zato, ker se podrejamo tudi – kot nekajletni poslanec v tem državnem zboru, ki ne bo več kandidiral, vam bom kar direktno povedal, kaj mislim o tem.

Mi smo sami v Državnem zboru, v politiki pripeljali v tako situacijo, da nastajajo v državi težave z ministri in da so ministri tisti, ki želijo, ki lahko rečejo Jaz nimam plagiata, imam tudi v redu spričevalo, nisem ga ponaredil. In potem je pri novinarjih že vsega konec in postaneš minister. Ne pa da bi postal minister tisti, ki bi bil najbolj kompetenten. To je velik problem. To je velik problem, ki izhaja iz načina delovanja v tej državi. To je velik problem tudi zaradi tega, ker se vsi po vrsti pustimo vsem tistim, ki nas razčetrjajo tamle zunaj – mislim predvsem na novinarje in na javnost – in ki nam dopovedujejo, da poslanci sodijo na minimalce, ministri pa mogoče na nič, pa nas vabijo na ne vem kakšne nagradne igre tam zunaj in se potem norčujejo iz vsega tega. Nenazadnje, zakaj pa postati minister? Ali je materialno to privlačno? Gospe in gospodje, ni.

Ali je za to kakšen drug razlog? Zlasti tisti ministri, kot bo tudi gospa Katič, ki imajo neke organe v sestavi, kot je policija in vojska in tako dalje, tudi pravosodje, tudi pravosodni minister, pa še marsikdo – ja, kakšno oblast pa imajo? Dajte mi povedati, kakšno oblast ima minister. Že če koga pogledaš na hodniku, je to politični vpliv nanj. Ali ni tako? Politični vpliv je potem to. Tako da mislim, da se bomo mogli v državi resnično enkrat odločiti in sprejeti neke resne ukrepe na tem področju, da bomo prišli do tega, da bo minister postal tisti, ki je najbolj kompetenten za vodenje ministrstva in ne tisti, ki si to želi in ki ni ponaredil diplome ali pa kupil neke diplome, doktorata ali karkoli.

Znotraj koalicije pa mogoče res tudi to, kar sem prej načel. Glejte, jaz ne razumem te situacije. Kje je meja, koliko je lahko nekdo zaslužil, da je lahko še ministrski kandidat? Povejte mi, zakaj je Cankarjeva šla in zakaj je gospod Cerar ostal. V čem pa je razlika med njima? Eden je dobil 670, eden pa 350 tisoč evrov. In kandidatka 175 tisoč evrov. Zakaj je zdaj ona, ki je poleg plače v tistem času na fakulteti dobila 175 tisoč, plimerna? Zakaj prejšnja ministrica ni primerna? Kje je meja, mi povejte. Jaz tudi učim na fakulteti, pa bi rad vedel, kje je meja, koliko lahko zaslužiš. Jaz

zagotovo ne sodim med take zaslužkarje, ker na letni ravni dobim približno 2 tisoč, poleg tega, da nisem tam niti zaposlen. Ampak ta merila, ki jih postavljate, so precej dvojna merila, ker ni nobene meje. Sicer pa glede današnje razprave. Če bi bili kdaj sprejeti naši predlogi ustavnih sprememb, niti ne bi bila potrebna. Ker tukaj berete – večina, ne vsi – neke govore, napisane vnaprej. Samo da ste vsi na televiziji, da vas vidijo. Predsednik Vlade pa bi lahko ministre postavil tudi sam, če bi enkrat take ustavne spremembe sprejeli. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: S tem zaključujem razpravo. Glasovanje o Listi kandidatki za ministrici bomo opravili v okviru glasovanj z začetkom ob 17.35.

Prekinjam to točko dnevnega reda in tudi 13. izredno sejo Državnega zbora, ki jo bomo z glasovanji nadaljevali, kot sem že rekel, ob 17.35.

(Seja je bila prekinjena ob 17.05 in se je nadaljevala ob 17.35.)

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Spoštovani kolegice poslanke in kolegi poslanci, gospe in gospodje!

Nadaljujemo s prekinjeno sejo Državnega zbora.

Prehajamo na glasovanja Državnega zbora o predlogih odločitev. Poslanke in poslance prosim, da preverite delovanje glasovalnih naprav.

Prehajamo na **2. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI PRIDRUŽITVENEGA SPORAZUMA MED EVROPSKO UNIJO IN EVROPSKO SKUPNOSTJO ZA ATOMSKO ENERGIJO IN NJUNIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER REPUBLIKO MOLDAVIJO NA DRUGI STRANI.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Jožefu Horvatu.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala za besedo, gospod predsednik Državnega zbora. Spoštovani predsednik Vlade, ministrski zbor, spoštovani kolegice in kolegi!

Odbor za zunanjo politiko je na svoji 21. seji 13. 5. 2015, to je danes, obravnaval Predlog zakona o ratifikaciji Pridružitvenega sporazuma med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Moldavijo na drugi strani, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Skupno dopolnilno obrazložitev za Predlog zakona o ratifikaciji Pridružitvenega sporazuma med

Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Moldavijo na drugi strani, za Predlog zakona o ratifikaciji Pridružitvenega sporazuma med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo in njunimi državami članicami na eni strani ter Gruzijo na drugi strani in za Predlog zakona o ratifikaciji Sporazuma o pridružitvi med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo in njunimi državami članicami na eni strani ter Ukrajino na drugi strani je podal Bogdan Benko, državni sekretar na Ministrstvu za zunanje zadeve.

Najprej je pojasnil dikcijo v naslovu sporazumov za atomsko energijo, ki ne pomeni jedrskega sodelovanja, temveč izhaja iz zgodovinskega nastavka poimenovanja sporazumov za sodelovanje. Poudaril je, da gre za novo generacijo sporazumov o sodelovanju z državami vzhodnega partnerstva, osredotočenih na demokratične vrednote, na vladavino prava, na transparentnost postopkov, pri čemer se politični del, zajet predvsem z vzpostavitvijo več forumov in platform sodelovanja, nadgrajuje s posodobljenimi institucionalnimi sodelovanji, predvsem pa je pomembno, da se nadgrajuje zakonodaja na področju gospodarskega sodelovanja. Poudaril je, da se posebna pozornost v sporazumu namenja področjem zagotavljanja pravic, svobode in varnosti predvsem z vidika migracij in pretoka ljudi, kar bi lahko vodilo v postopne ukrepe za vzpostavitev brezvizumskega režima. V nadaljevanju je povedal, da se večji del sporazumov nanaša na obsežno sektorsko sodelovanje in da je znaten del namenjen določbam prostotrgovinskega sporazuma. Sporazumi tudi predvidevajo približevanje zakonodaje, norm in standardov omenjenih držav normam in standardom Evropske unije, kar državam, s katerimi se sporazum podpisuje, omogoča vstop na notranji trg Evropske unije in obratno.

Ob koncu je opozoril še na specifikko, in sicer se predvideva, da sporazum med Evropsko unijo in Ukrajino vstopi v veljavo šele s 1. januarjem 2016, saj so bili s strani Ruske federacije podani zadržki za njegovo izvajanje predvsem zaradi izvoza EU izdelkov preko Ukrajine na ruski trg. Sporazume je doslej ratificiralo 16 držav članic Evropske unije, želeli pa bi, da bi jih Republika Slovenija kot izraz politične podpore sprejela pred vrhom vzhodnoevropskega partnerstva, ki bo 21. in 22. maja 2015 v Rigi. Poslanci so se vključili v razpravo in na državnega sekretarja naslovili nekaj vprašanj, na katera je zadovoljivo odgovoril in med drugim še poudaril, da ratifikacija, predložena iz zakonov o ratifikaciji, ustrezno vključuje strateške interese Republike Slovenije in da sporazum prinaša večjo pravno varnost za vse oblike sodelovanja Republike Slovenije z Moldavijo, Gruzijo in Ukrajino. Hvala lepa.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Sledi predstavitev stališč poslanskih skupin. Besedo ima Poslanska skupina Združena levica, zanjo dr. Matej T. Vatovec.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala, gospod predsednik. Lep pozdrav vsem!

Leta 2003 se je za trenutek zdelo, da se bo evropska zunanja in varnostna politika odlepila od ameriških političnih in ekonomskih interesov. Francija in Nemčija sta obsodili napad na Irak in vzpostavili partnerski odnos z Rusko federacijo. Že takrat se je pojavila skupina manjših držav, ki so z znamenito vilensko izjavo podprle ameriško agresijo. Danes lahko ugotovimo, da zunanja politika tako imenovane nove Evrope postaja skupna evropska zunanja in varnostna politika. Tipičen primer zgrešene zunanje-politične usmeritve Evropske unije so vzhodno partnerstvo in pridružitveni sporazumi, ki jih obravnavamo danes. Za nedolžnim izrazom partnerstvo se skriva ekonomsko in geopolitično podrejanje držav Sovjetske zveze. Pred kratkim se je nekdo posrečeno izrazil, da gre za evropsko vojno krajino. Moldavija, Gruzija in Ukrajina so razcepljene države. V vseh treh se je del prebivalstva upr. centralnim oblastem in vzpostavil lastno oblast.

Evropska unija in Nato sta se vedno vmešavala v notranje zadeve teh držav na strani centralnih oblasti, najbolj očitno s podpiranjem vojaške avanture gruzijskega predsednika Sakašvilija in tako imenovane protiteroristične operacije ukrajinske vojske in paravojaških milic v vzhodni Ukrajini. Pridružitveni sporazumi z Moldavijo, Gruzijo ali Ukrajino ne omogočajo trajne rešitve teh sporov. V resnici zastrujujejo delitve v Moldaviji, Gruziji in Ukrajini, zato ker preprečujejo sodelovanje z Rusko federacijo, ki je za prebivalstvo moldavskega Pridnestrja, Abhazije in Južne Osetije ter Donbasa odločilno z gospodarskega, kulturnega ter tudi čisto z življenjskega vidika. Vsi ti sporazumi namreč vsebujejo znamenito klavzulo – v sporazumu z Moldavijo je to 5. člen –, ki jih podreja skupni evropski zunanji in varnostni politiki. S tem pa ne preprečuje le tesnejšega sodelovanja z drugimi bivšimi sovjetskimi republikami, ampak jih izrecno postavlja v konflikten odnos z Rusko federacijo in onemogoča narodno enotnost. V Združeni levici na logiko vplivnih območij ne pristajamo.

Drugi vidik zgrešene zunanje-politične usmeritve Evropske unije je ekonomski. Pridružitveni sporazumi z Moldavijo, Gruzijo in Ukrajino so nekakšen TTIP za nekdanje sovjetske republike. Po eni strani gre za prostotrgovinske sporazume. Ne delajmo si nobenih utvar, prostotrgovinski sporazum med Evropsko unijo in Moldavijo lahko koristi samo Evropski uniji; nobena gospodarska panoga v Moldaviji ne more tekmovati z evropsko konkurenco. Popolnoma jasno je, da liberalizacija javnih naročil iz pridružitvenega sporazuma ne bo koristila Moldaviji, ampak

evropskim državam. Popolnoma jasno je, da ne gre za varstvo intelektualnih pravic moldavskih proizvajalcev, ampak ameriških in evropskih. Popolnoma jasno je, da ne gre za prosti pretok moldavskega, ampak za prosti pretok evropskega in ameriškega kapitala. V sodobni konkurenci z Evropo Moldavija nima nobenih možnosti. Priložnost za Moldavijo bi bila avtonomna razvojna politika, ki bi bila, mimogrede, krvavo potrebna tudi v Sloveniji in drugod v Evropi. Toda ta politika ni dovoljena, ker je v nasprotju s prostim trgom in pravili o državni pomoči. Skratka, vsi trije pridružitveni sporazumi so vzhodnoevropska različica raznih TTIP-jev.

V Združeni levici protestiramo, ko takšne neoliberalne sporazume Sloveniji vsiljujejo tisti, ki so močnejši od nas. Bilo bi hinavsko, če bi jih zdaj mi vsiljevali tistim, ki so šibkejši. Ali se res nismo nič naučili iz evropskih integracij na tako imenovanem Zahodnem Balkanu? Kaj imajo od pridružitvenih in stabilizacijskih programov prebivalci Bosne, Srbije? Kaj pomaga Hrvaški in Bolgariji članstvo v Evropski uniji, če pa sta po vseh razvojnih kazalcih na repu Evropske unije in se od njega ne moreta odlepiti? Na razvojnem zemljevidu Evrope je temna lisa med Romunijo in Ukrajino. To je Moldavija. Moldavija je po indeksu človekovega razvoja daleč za Albanijo, celo za Egiptom, Libanonom in Palestino. Ukrajini in Gruziji ne gre veliko bolje. Izkušnje nekdanjih jugoslovanskih republik potrjujejo, da evropske integracije pomenijo še več deindustrializacije, še več brezposelnosti, še več revščine in še več izseljevanja. Moldavci si tega scenarija gotovo ne zaslužijo. Namesto prostocarinskih sporazumov potrebujejo razvojno pomoč. Namesto izbire, ali Rusija ali EU, potrebujejo enakopravno sodelovanje z vsemi sosednjimi državami. Samo v tem primeru se bo Moldavija lahko razvijala in se nekoč združila v enotno državo enakopravnih narodov. Ne le da ta sporazum in politika vzhodnega partnerstva tega ne omogočata, to celo dodatno preprečujeta.

Zato v Združeni levici tega sporazuma ne bomo podprli. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Besedo ima Poslanska skupina Nove Slovenije – krščanskih demokratov, zanjo gospod Jožef Horvat.

JOŽEF HORVAT (PS NSI): Hvala lepa, gospod predsednik. Spoštovani ministrski zbor, spoštovani kolegice in kolegi!

Iz spoštovanja do držav podpisnic treh sporazumov, ki jih danes ratificira Državni zbor, predvsem iz spoštovanja do Republike Slovenije, želim v imenu Poslanske skupine Nove Slovenije izraziti zadovoljstvo in podporo vsem trem zakonom o ratifikaciji pridružitvenih sporazumov. Zakaj? Zato, ker je naša prihodnost le v povezovanju in sodelovanju ter solidarnosti in evropskih vrednotah. Sporazume

ratificiramo po tem, ko smo pred dnevi praznovali pomenljive praznike, in sicer 9. maj, dan Evrope, in 8. maj, obletnico Majniške deklaracije iz leta 1989. Zakaj jo omenjam? Zato, ker je v 2. točki Majniške deklaracije zapisano: Kot suverena država bomo samostojno odločali o povezavah z južnoslovanskimi narodi in drugimi narodi v okviru prenovljene Evrope. Gospe in gospodje, 9. maja 1950 je tedanji francoski zunanji minister Robert Schuman novinarjem predstavil zgodovinski predlog o uresničitvi večstoletne ideje o trajnem povezovanju držav in narodov na evropski celini. Po njegovih lastnih besedah ni šlo več za prazne besede, temveč za dejanja, in sicer za drzno, konstruktivno dejanje, iz katerega se bo rodila Evropa, neka Evropa, ki bo trdno enotna in močno zgrajena, Evropa, v kateri se bo življenjska raven dvignila po zaslugi združevanja proizvodnje in širitve trgov, ki bosta pripeljala do znižanja cen.

Leta 1985 je bila na zasedanju Evropskega sveta v Milanu sprejeta odločitev, da bo 9. maj obeležen kot dan Evrope, kot praznik evropskega povezovalnega procesa v spomin na omenjeni Schumanov predlog. Če sem natančen, praznujemo pravzaprav dva dneva Evrope, enega, kot omenjeno, 9. maja, drugega pa 5. maja kot spomin na ustanovitev Sveta Evrope. Tega dne leta 1949 je bila namreč ustanovljena ta organizacija, ki je imela in ima velik pomen pri uveljavljanju človekovih pravic, demokracije in vladavine prava na evropski celini, ki presega meje današnje Evropske unije. Z njo so bili vzpostavljeni temelji razvoja današnje evropske integracije kot skupnosti držav s poglobitnim ciljem prispevanja Evrope k svetovnemu miru in miru na stari celini, zagotovitvi nadsobnega gospodarskega sodelovanja, dejanske medsebojne solidarnosti in blaginje. Vsi skupaj lahko ugotovimo, da je bila od takrat do danes prehojena dolga in naporna pot, ki pa je prinesla velik napredek.

Za to pot, ki je pomenila pravi čudež, če pomislimo na dogajanje na evropski celini v stoletjih in zlasti desetletjih pred začetkom procesov povezovanja, je Evropska unija morda sicer malo pozno, pa vendarle po mojem mnenju v pravem trenutku prejela leta 2012 Nobelovo nagrado za mir. V pravem trenutku zato, da v času krize, v kateri se nahajamo, ne pozabimo na dosežke prehojene poti. Kakšna naj bo Evropska unija prihodnosti? Slovenija in Evropska unija sta se znašli pred velikimi izzivi, pri tem pa je pomembno sodelovanje in združevanje nekaterih politik v procesu iskanja izhodov iz krize. Prizadevati si je treba za vzpostavitev gospodarske rasti in ustvarjanje novih delovnih mest, posebej za mlade, na katerih sloni prihodnost. Nova Slovenija – krščanski demokrati pričakujemo, da bo polna uveljavitev vseh treh sporazumov, ki jih danes ratificiramo, korak k uresničitvi misli francoskega pisatelja Victorja Hugoja, ki je leta 1849 zapisal: "Prišel bo dan, ko se bodo vsi narodi naše

celine, ne da bi se morali odpovedati svojim enkratnim posebnostim in veličastni edinstvenosti, zlili v višjo entiteto in skovali bratstvo evropskih narodov. Prišel bo dan, ko bodo polja krešočih se idej edina bojna polja. Prišel bo tudi dan, ko bodo namesto krogel in bomb odločali volilni glasovi." Ta dan se je v veliki meri že uresničil. Ne pustimo, da se pridobljeno izgubi, ampak storimo vse, da se še bolj približamo Hugojevemu idealu. In ne pozabimo še misli enega od očetov Evrope, krščanskega demokrata Roberta Schumana, ki je povedal: "Nismo imeli Evrope, zato smo imeli vojno." In to je Schumanov apel za današnji negotovi čas. Hvala lepa.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališč poslanskih skupin.

Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbora ni možno vlagati. Zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 73 poslank in poslancev, za je glasovalo 70, proti 3.

(Za je glasovalo 70.) (Proti 3.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **3. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI PRIDRUŽITVENEGA SPORAZUMA MED EVROPSKO UNIJO IN EVROPSKO SKUPNOSTJO ZA ATOMSKO ENERGIJO IN NJUNIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER GRUZIJO NA DRUGI STRANI.**

Predlog zakona je v obravnavo zboru predložila Vlada. Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo.

Za predstavitev poročila odbora dajem besedo predsedniku gospodu Jožefu Horvatu.

JOŽEF HORVAT (PS NSi): Hvala lepa.

Odbor za zunanjo politiko je na svoji 21. seji danes obravnaval Predlog zakona o ratifikaciji Pridružitvenega sporazuma med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo in njunimi državami članicami na eni strani ter Gruzijo na drugi strani, ki ga je Državnemu zboru v obravnavo predložila Vlada. Odbor je pri obravnavi upošteval mnenje Zakonodajno-pravne službe, ki je predlog zakona proučila z vidika njegove skladnosti z ustavo, pravnim sistemom in z zakonodajno-tehničnega vidika ter k besedilu predloga zakona ni imela pripomb. Ker k predlogu zakona na matičnem delovnem telesu ni bil sprejet noben amandma, Odbor za zunanjo politiko Državnemu zboru predlaga, da Predlog zakona o ratifikaciji Pridružitvenega sporazuma med Evropsko unijo in Evropsko skupnostjo za atomsko energijo in njunimi državami članicami

na eni strani ter Gruzijo na drugi strani sprejme v predloženem besedilu. Hvala.

PRESEDIK DR. MILAN BRGLEZ: Prijavljenih za predstavitev stališča poslanske skupine ni. Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbora ni možno vlagati. Zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 69, proti 3.

(Za je glasovalo 69.) (Proti 3.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Prehajamo na **4. TOČKO DNEVNEGA REDA, TO JE NA OBRAVNAVO PREDLOGA ZAKONA O RATIFIKACIJI SPORAZUMA O PRIDRUŽITVI MED EVROPSKO UNIJO IN EVROPSKO SKUPNOSTJO ZA ATOMSKO ENERGIJO IN NJUNIMI DRŽAVAMI ČLANICAMI NA ENI STRANI TER UKRAJINO NA DRUGI STRANI.**

Predlog zakona je v obravnavo Državnemu zboru predložila Vlada. Predlog zakona je obravnaval Odbor za zunanjo politiko kot matično delovno telo. Pisno poročilo je objavljeno in ste ga prejeli na e-klop.

Sledi predstavitev stališča Poslanske skupine Združena levica, besedo ima dr. Matej T. Vatovec.

DR. MATEJ T. VATOVEC (PS ZL): Hvala še enkrat.

Pridružitveni sporazum z Ukrajino se razlikuje od sporazumov z Gruzijo in Moldavijo. Ne gre samo za to, da je obsežnejši, da ima zelo močan poudarek na energetske področju, ampak predvsem za to, da bo pridružitveni sporazum za Ukrajino veliko usodnejši, veliko bolj škodljiv. Za to obstajata dva razloga. Prvi je naslednji. Gruzija in Moldavija sta že dolga leta razcepljeni državi in pridružitveni sporazum na to praktično nima vpliva. V Ukrajini pa je bil pridružitveni sporazum poglavitni povod za začetek državljanske vojne. Ukrajina je razdeljena na industrijski rusko govoreči vzhod in agrarni ukrajinsko govoreči zahod. Sporazum z Rusko federacijo ne bi bistveno škodoval ukrajinskemu kmetijstvu, toda vzhodnoukrajinska težka industrija in rudarstvo ne moreta tekmovati z Evropo. Ogroženi so razvojni temeljni regiji, kot je Donbas, ki so že tako ali tako šibki. Gruzija in Moldavija nimata omembe vredne industrijske tradicije in sektorjev. Ukrajina jih ima oziroma jih je imela, dokler niso izginili v protiteroristični operaciji. Drugič. Sporazuma, ki zaostajata nasprotje med Gruzijo in Moldavijo na eni strani in Rusko federacijo na drugi, bosta oteževala urejanje statusa Pridnestrja, Južne Osetije ter Abhazije. Toda na teh območjih je trajno premirje, medtem ko je treba v vzhodni Ukrajini premirje šele vzpostaviti. Da bi se razmere stabilizirale, bi se

morale vse strani vzdržati dejanj, ki bi bila usmerjena proti drugi strani. Ta sporazum v 4. in 7. členu podreja Ukrajino vedno bolj protiruski zunanji in varnostni politiki Evropske unije. Dobri odnosi z Rusko federacijo so življenjskega pomena za prebivalce vzhodne Ukrajine; kdor posega v te odnose, neposredno ruši sporazum iz Minska. Sporazum iz Minska pa ima že tako ali tako veliko nasprotnikov, začeniši z ukrajinsko vlado in Združenimi državami, ki oskrbujejo ukrajinsko vojsko z materialom in v Ukrajino pošiljajo inštruktorje uriti paravojaško nacionalno gardo. Tudi Vietnam se je začel z inštruktorji. Pridružitveni stabilizacijski sporazumi, ki jih je EU sklenila z nekdanjimi jugoslovanskimi republikami in drugimi balkanskimi državami, so se v praksi pokazali za škodljive. Posledica je bila deindustrializacija, brezposelnost, revščina, izseljevanje in splošna brezperspektivnost. Hrvaška, ki je vodilna država v regiji, menda še danes ni dosegla ravni industrijske proizvodnje iz leta 1980. To je popolnoma pričakovan rezultat tekmovanja majhnih, manj razvitih držav na prostem trgu blaga, storitev in kapitala. Ukrajina se temu ne bo mogla izogniti, samo da bodo posledice še hujše, ker je že izhodiščni položaj Ukrajine slabši. Ukrajina je leta 2012 dosegla samo 24 % evropskega povprečja BDP. Ukrajina ima danes komaj toliko prebivalstva kot leta 1960. Je bistveno manj razvita od vseh svojih sosed, z izjemo Moldavije. Takšna država rabi razvojno pomoč, ne pa prostotrgovinskih sporazumov. Evropska skupna zunanja politika gladko ignorira ta dejstva iz preprostega razloga, ker tukaj ne gre za blaginjo ukrajinskega naroda in tudi ne za blaginjo Evropejcev, ampak za interes evropskih multinacionalk in ukrajinskih oligarhov. Evropsko gospodarstvo, predvsem v vzhodnih državah, ima veliko škode zaradi gospodarskih sankcij. Socialni položaj Ukrajincev se je od sprejetja sporazuma bistveno poslabšal. Po nekaterih izračunih so se življenjski stroški dvočlanskega gospodinjstva samo zaradi podražitev plina, elektrike in vode, ki so začele veljati 1. aprila letos, povečali za 88 %.

Po drugi strani pa ukrajinski oligarhi v tem času niso samo povečali svojega bogastva, ampak so si povečali tudi politično moč. Eden od vodilnih oligarhov je predsednik države. Drugi financirajo zasebne vojske. Ne, gospe in gospodje, resnični sovražnik Ukrajincev ni Putin, ampak domači ukrajinski oligarhi, tisti, ki danes vodijo vlado v Kijevu in financirajo paravojaške enote, ki vodijo tako imenovano protiteroristično operacijo proti lastnemu prebivalstvu. Če so to evropske vrednote in evropska izbira, zapisane v preambuli sporazuma, potem lepa hvala za takšno Evropo. Celotna Evropska komisija je posredno priznala, da je ta sporazum nevaren. 12. septembra lani je ministrska trojka – EU, Ukrajina, Ruska federacija – ustavila izvrševanje ekonomskega dela do konca leta 2015. Nemški zunanji minister Steinmeier je marca lani izjavil, da je treba prenehati s politiko ali – ali, ali Rusija

ali Evropska unija, ali neoliberalne integracije ali izključevanje. Na žalost je takrat ostalo samo pri besedah, in zato smo danes spet pred dilemo, ali mirovni sporazum iz Minska ali podreditveni sporazum iz Bruslja.

V Združeni levici smo se opredelili za sporazum iz Minska, zato bomo glasovali proti diktatu iz Bruslja. Hvala.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Končali smo s predstavitvijo stališča poslanske skupine.

Ker matično delovno telo v okviru druge obravnave ni sprejelo nobenega amandmaja, amandmajev na seji zbora ni možno vlagati. Zato prehajamo na odločanje o predlogu zakona.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 68, proti 3.

(Za je glasovalo 68.) (Proti 3.)

Ugotavljam, da je zakon sprejet. S tem zaključujem to točko dnevnega reda.

Nadaljujemo s prekinjeno 1. točko dnevnega reda, to je z obravnavo Liste kandidatke za ministrici.

Prehajamo na odločanje. V skladu s predlogom predsednika Vlade in z 232. členom Poslovnika Državnega zbora se o imenovanju ministrice glasuje tako, da se glasuje o Listi kandidatke za ministrici kot celoti.

Na glasovanje dajem naslednji predlog sklepa: Državni zbor imenuje gospo Andrejo Katič za ministrico za obrambo ter dr. Majo Makovec Brenčič za ministrico za izobraževanje, znanost in šport.

Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Zaveznštvo, gospod Jani Möderndorfer.

JANI (JANKO) MÖDERNDORFER (PS ZaAB): Hvala lepa, predsednik.

Danes smo se napolnili kar nekaj razprav za, proti, tako kot je to običajno, kadar predsednik Vlade predlaga ministre za svojo vlado. V Zaveznštvu se ni spremenilo popolnoma nič od tistega mnenja, ko smo razpravljali že prvič, ko je predsednik Vlade Vlado sestavljal. Sami smo mnenja, da predsednik ne samo da jih lahko imenuje, lahko jih tudi razrešuje, in če bi v slovenskem prostoru imeli visoko stopnjo kulture, bi se minister samo iskreno zahvalil za sodelovanje in zaželel srečno pot tej vladi, ne pa da dela tako pozornost in tak cirkus ob svojem nesrečnem in klavnem koncu, kadar se mu nekdo zahvali. Pa vendar, danes imamo dve kandidatki. Jasno je, da si mora kvalificirana večina ministre sama postaviti, kajti to je stvar higijene. Če ne premore te večine, potem je bolje, da niti nima svojih ministrov niti ne deluje v parlamentu.

Je pa prav, da ob tem izrazim eno željo obema ministricama. Prvič, srečno pot, in drugič, kar se tiče ministrice za obrambo, naj ne posluša starih generalov, ki se tako radi vpletajo vsakič znova v vsakega ministra in mu svetujejo na debelo, kaj je dobro in kaj ne. Na koncu so ti

generali vedno pokopali vse ministre. In ministrici svetujem, naj ve, da prihaja na ministrstvo, kjer je vsakokratna vlada pustila ogromno sledi, in ti uradniki in svetovalci si največkrat želijo, da se ne spremeni nič, kar pomeni, da ima ministrica samo še tri leta, da naredi kakšno spremembo. Če bo poslušala njih, potem je to slab začetek. Upam, da ima dobro ekipo. Glede na njeno stroko, znanje pa verjetno zna sestaviti ekipo tako, da ji bo svetovala, predvsem na tistih delih, za katere sama pravi, da bo z ekipnim delom naredila rezultat. Veliko veselja in predvsem sreče za vse, ki bodo delali na tem mestu, predvsem pa veliko rezultatov. Mi pa bomo spremljali vaše delo in ga tudi nagradili, kadar bo čas primeren tudi za to.

PREDSEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Obrazložitev glasu v imenu Poslanske skupine Združena levica, Miha Kordiš.

MIHA KORDIŠ (PS ZL): Predsedujoči, hvala za besedo. Tovariši in tovarišice!

Vladna formulacija je jasna: dobivamo dve ministrici, a hkrati skupaj z njima dobivamo še več starega. Kandidatka za ministrico za izobraževanje Maja Makovec Brenčič je že tretja po vrsti. Po njenih besedah in referencah sodeč bo v šolstvo in znanost v še večjih odmerkih vbrizgavala neoliberalno doktrino. Če sem precej konkreten, zelo jasno misli in namerava podrežati izobraževanje gospodarstvu in zasebnim dobičkom, podpira zasebno izobraževanje na javnih sredstvih, ne namerava demokratizirati fevdalne univerze in na takšen način stopiti na prste privilegirani akademski eliti ali odpraviti mizernega položaja akademskega prekariata in nasploh zagovarja neko logiko uravnoveženega proračuna in logiko varčevalnih ukrepov. Kandidatka za ministrico za obrambo Andreja Katič pa je jasno povedala, da bo nadaljevala z zdajšnjo zgrešeno usmeritvijo Slovenske vojske. Spet lahko navedem konkretno: zagovarja članstvo in aktivnost Slovenije v zvezi Nato.

Vemo, da je Slovenska vojska zaradi vstopa in podrejanja potrebam zveze Nato v tem trenutku po priznanju njene lastne doktrine nezmožna obrambe svojega lastnega državnega teritorija. Hkrati ne namerava preusmeriti Slovenske vojske stran od profesionalizacije, ki se je izkazala kot druga velika greška na področju naše obrambne politike. Niti ne ponuja Andreja Katič nekkih celovitih odgovorov, kar se tiče perečih socialnih težav, s katerimi se sooča Slovenska vojska oziroma njeni pripadniki. Vemo namreč, da za te pripadnike ni zagotovljene neke karijerne prihodnosti v okviru Slovenske vojske po dopolnjenem 45. letu starosti, in so kot takšni edini uslužbenci v javnem sektorju, ki ne morejo pričakati penziona v svoji službi. Vemo pa tudi, da so pripadniki Slovenske vojske v strašno veliki socialni stiski

zaradi tega, ker so njihovi prihodki, njihove plače za delo, ki ga opravljajo, strašno mizerne.

To so razlogi, zakaj v Združeni levici Andreje Katič ne moremo podpreti. Iz predstavitev in iz dosedanjega dela obeh kandidatki je jasno, da sta izbrani, da nadaljujeta s trenutnimi usmeritvami na svojih področjih oziroma te usmeritve celo zaostrujeta. Te vladne usmeritve pa so zgrešene, ker nas vodijo v odvisnost od tujih centrov moči, v vse večjo družbeno neenakost in nas kot državo in kot družbo vse skupaj potiskajo na periferijo in vedno globlje v nerazvitost. Hvala.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Glasujemo o predlaganem sklepu.

Glasujemo. Navzočih je 72 poslank in poslancev, za je glasovalo 47, proti 22.

(Za je glasovalo 47.) (Proti 22.)

Sklep je bil sprejet.

Glede na izid glasovanja ugotavljam, da sta ministrici Vlade imenovani. Ministrici vabim, da v dvorani zasedeta sedeža, namenjena Vladi.

/ aplavz/

Ministricama Vlade čestitam k imenovanju in jima želim uspešno opravljanje ministrske dolžnosti.

Prosim novoimenovani ministrici, da v skladu s 113. členom Ustave Republike Slovenije prisežeta pred Državnim zborom.

Prva bo prisegla gospa Andreja Katič, ministrica za obrambo.

ANDREJA KATIČ: Prisegam, da bom spoštovala ustavni red, da bom ravnala po svoji vesti in z vsemi svojimi močmi delovala za blaginjo Slovenije.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi ministrica nagovoriti Državni zbor? Prosim.

ANDREJA KATIČ: Najlepša hvala, spoštovani gospod predsednik Državnega zbora. Spoštovani predsednik Vlade, kolegice in kolegi, sodelavke in sodelavci Državnega zbora!

Zahvaljujem se vam za sodelovanje, ki smo ga imeli v tem obdobju. Zahvaljujem se tudi za zaupanje, ki ste mi ga izkazovali.

Slovenska vojska in sile za zaščito in reševanje v javnosti uživajo velik ugled. Pred nami pa so potrebne spremembe zakonodaje, pa tudi priprava strateških dokumentov. In potrudila se bom, da tako za njihovo spremembo, sprejetje in potem tudi izvajanje dobim čim širšo politično podporo, pa tudi širšo družbeno podporo. Pripadnice in pripadniki Slovenske vojske in sil za zaščito in reševanje opravljajo neprecenljivo delo za Republiko Slovenijo, za državljanke in državljane ter za našo skupno varnost. Potrudila se bom po svojih najboljših močeh, da jim skupaj z vami, z Vlado omogočimo delovanje njihovega poslanstva. Hvala.

/ aplavz/

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ministrici se zahvaljujem za besede.

Zdaj bo prisegla še dr. Maja Makovec Brenčič, ministrica za izobraževanje, znanost in šport.

DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ: Prisegam, da bom spoštovala ustavni red, da bom ravnala po svoji vesti in z vsemi svojimi močmi delovala za blaginjo Slovenije.

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Želi ministrica tudi nagovoriti Državni zbor? Prosim.

DR. MAJA MAKOVEC BRENČIČ: Spoštovane in spoštovani! Spoštovani predsednik Državnega zbora, spoštovani predsednik Vlade, ministrski zbir, spoštovani poslanke in poslanci!

Hvala za izkazano zaupanje. Danes je še poseben trenutek prav zato, ker je prav, da izpostavimo znanje. Znanje je vrednota in je temelj, temelj razvoja in naše skupne prihodnosti. Upam, da bomo skupaj zmogli najti pravo mesto znanju, še posebej za mlade in še posebej za vse nas, da bomo gradili skupno družbo rasti in razvoja, danes in v prihodnje. Hvala še enkrat.

/ aplavz/

PRESEDNIK DR. MILAN BRGLEZ: Ministrici se zahvaljujem za izrečene besede.

Ker je poslanka gospa Andreja Katič imenovana za ministrico, v skladu s 14. členom Zakona o poslancih začasno ne more opravljati poslanske funkcije. O tem bom takoj obvestil Državno volilno komisijo in jo zaprosil, da zboru sporoči, kateri kandidatka oziroma kandidat bo v skladu s 14. členom Zakona o poslancih nadomestila oziroma nadomestil navedeno poslanko. Na podlagi obvestila Državne volilne komisije bo Mandatno-volilna komisija o svojih ugotovitvah poročala zboru.

Poslanka, ki je imenovana za ministrico, začasno ne more opravljati poslanske funkcije, zato se Državni zbor na podlagi prvega odstavka 20., 199., 201. in 112. člena Poslovnika Državnega zbora seznanil z naslednjim sklepom: Ugotovi se, da Andreji Katič, ki začasno ne more opravljati poslanske funkcije, ker je prevzela funkcijo v Vladi, preneha funkcija podpredsednice Državnega zbora. Funkcija ji preneha z dnem seznanitve na seji Državnega zbora.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda in tudi 13. izredno sejo Državnega zbora. Hvala.

Seja se je končala 13. maja 2015 ob 18.14.

INDEKS GOVORNIKOV

B

BAČIČ, MARIJA	41
BAH ŽIBERT, ANJA	39
BATTELLI, ROBERTO	42
BON KLANJŠČEK, MAG. MIRJAM	8, 16
BON KLANJŠČEK, MIRJAM	8, 16
BREZNIK, FRANC	36

C

CERAR, DR. MIROSLAV	6
---------------------------	---

Č

ČUŠ, ANDREJ	21
-------------------	----

D

DOLINŠEK, MARJAN	32
------------------------	----

F

FERLUGA, MARKO	40
----------------------	----

G

GODEC, JELKA	33
GÖNCZ, DR. LÁSZLÓ	16
GORENAK, DR. VINKO	41, 44

H

HAINZ, PRIMOŽ	18
HORVAT, JOŽEF	38, 45, 46, 47

I

IRGL, EVA	39
-----------------	----

J

JURŠA, FRANC	10
--------------------	----

K

KATIČ, ANDREJA	50
KAVČIČ, MAG. ALEKSANDER	44
KOPMAJER, BENEDIKT	23
KORDIŠ, MIHA	13, 42, 49
KOTNIK POROPAT, MARJANA	31
KOTNIK, IRENA	27
KUSTEC LIPICER, DR. SIMONA	17

L

LAJ, FRANC	28
------------------	----

M

MAHNIČ, ŽAN	29
MAKOVEC BREŇČIČ, DR. MAJA	50
MÖDERNDORFER, JANI (JANKO)	49
MURŠIČ, MAG. BOJANA	23

N

NEMEC, MATJAŽ	11, 36, 37
NOVAK, LJUDMILA	15, 25

P

POTOČNIK, ANDREJA	25
PRIKL, UROŠ	28

Š

ŠIRCELJ, MAG. ANDREJ	26
ŠKODNIK, IVAN	20

T

T. VATOVEČ, DR. MATEJ	46, 48
TANKO, JOŽE	9
TOMIĆ, VIOLETA	37
TONIN, MAG. MATEJ	19

V

VEBER, JANKO	34
VERVEGA, VESNA	35
VILFAN, PETER	7

LEGENDA

- PS SMC – Poslanska skupina Stranka Mira Cerarja**
- PS SDS – Poslanska skupina Slovenske demokratske stranke**
- PS DeSUS – Poslanska skupina Demokratične stranke upokojencev Slovenije**
- PS SD – Poslanska skupina Socialnih demokratov**
- PS ZL – Poslanska skupina Združena levica**
- PS NSi – Poslanska skupina Nove Slovenije**
- PS ZaAB – Poslanska skupina Zavezništvo Alenke Bratušek**
- PS IMNS – Poslanska skupina italijanske in madžarske narodne skupnosti**